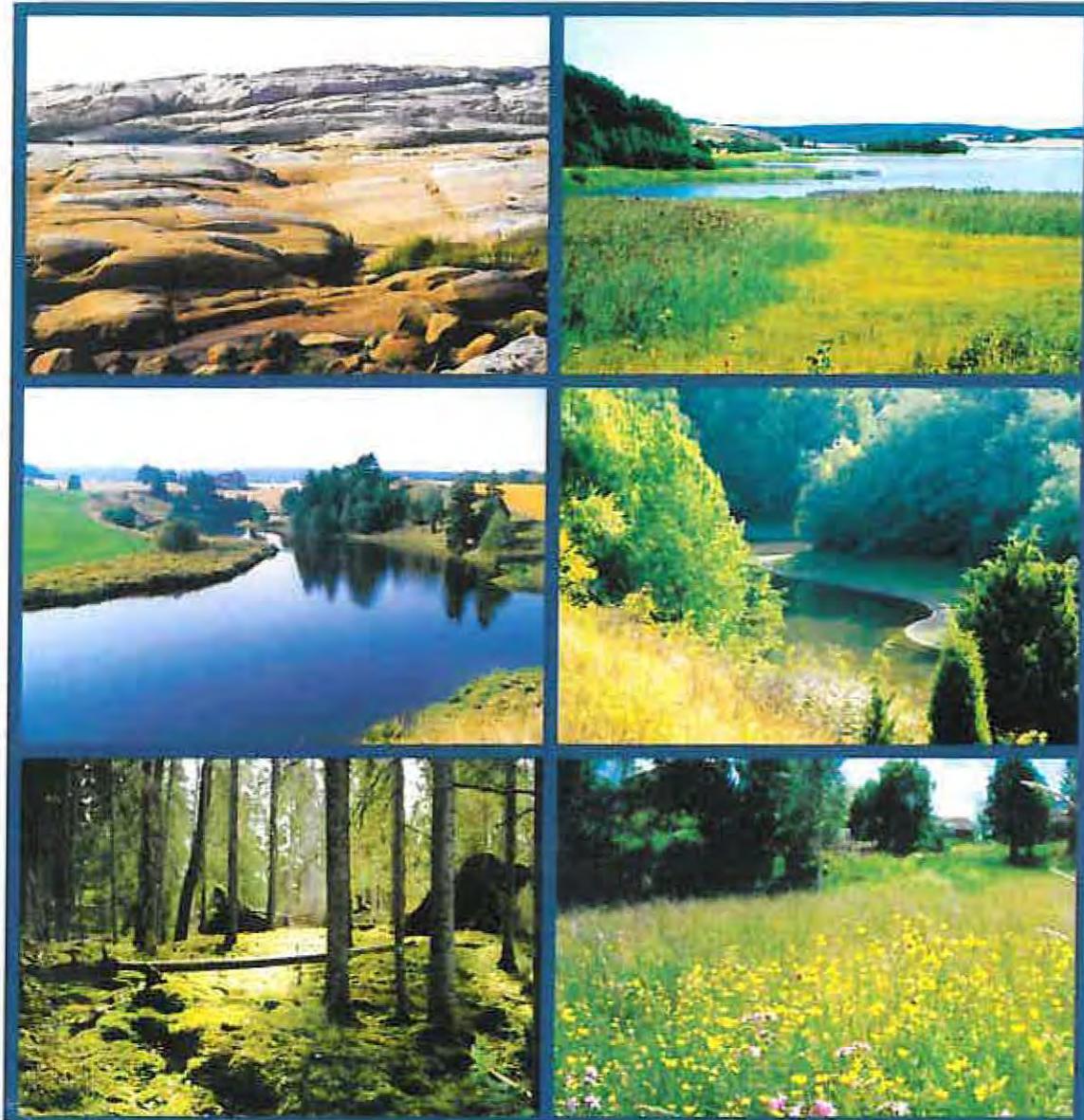

Fylkesmannen i Østfold

Område miljøvern

Rapport 4/2004

**Forslag om nasjonalpark i
Hvaler og Fredrikstad kommuner.
Marin flora og fauna.**

Område Miljøvern
Fylkesmannen i Østfold
POSTADRESSE: STATENS HUS, POSTBOKS 325, 1502 MOSS
TLF: 69 24 71 00

Dato
28.12.2005
Rapport nr. 4 - 2004
ISBN nr.
82-7395-168-5

Rapportens tittel

Forslag om nasjonalpark i Hvaler og Fredrikstad kommuner. Marin flora og fauna

Forfattere

Lars Afzelius (†), Jan Karlsson, Tomas Lundälv
Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium, Strömstad

Oppdragsgiver

Fylkesmannen i Østfold, område miljøvern

Ekstrakt

Det finnes et rikt artsmangfold med en spennende flora og fauna i de undersøkte områdene. Algeflorean er frisk og frodig, bl.a. er bestandene av stortare svært velutviklet. Det er registrert 3 arter av bentiske makroalger som er nye for norske farvann. Flere korallrev er funnet, og ved Tisler er det registrert både hvite og gule fargevarianter av dypvannskorallen *Lophelia pertusa*. Tislerrevet er også spesielt ved at det er svært grunt beliggende i tillegg til å være av omfattende størrelse. Det er knyttet en stor artsrikdom til revstrukturene i området. Det er også assosiert en rik fauna til de døde korallstrukturene, som for øvrig er hyppig registrert - ofte som et sannsynlig resultat av ødeleggelse pga. tråling.

Emneord

Koraller, *Lophelia pertusa*, bunnfauna, bentiske makroalger, Heia-Torbjørnskjær, Tjärnö marinbiologiske laboratorium

Referanse til rapporten

Det henvises til respektive forfatter, opprinnelig årstall og tittel på delrapport.

Eksempel:

Karlsson, J. 1995. Inventering av marina makroalger i Østfold 1994:
Området Heia-Torbjørnskjær. Fylkesmannen i Østfold, område miljøvern,
rapport nr. 4- 2004: 4-25 + vedl.

FORORD

I st.meld. nr. 62 (1991-92) – Ny landsplan for nasjonalparker og andre større verneområder i Norge – trekkes linjene opp for den fremtidige nasjonalparkpolitikken, herunder retningslinjer for gjennomføring og forvaltning.

I meldingen heter det at "*Departementet er innstilt på å fremme forslag om vern av Hvaler skjærgård. Fylkesmannen i Østfold vil få i oppgave å ferdigstille et konkret verneforslag*". Direktoratet for naturforvaltning har fulgt opp dette og gitt fylkesmannen i oppdrag å utarbeide og fremme et verneforslag om en nasjonalpark i det aktuelle skjærgårdsområdet.

Som ledd i dette arbeidet har fylkesmannen tatt initiativ til å få utarbeidet fagrappor ter og/eller sammenstilt relevant fagmateriale.

Foreliggende rapport omhandler marin makroflora og -fauna i det foreslalte planområdet. Oppdragene er utført av Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium, Strömstad.

I foreliggende rapportserie er det i forbindelse med
Forslag om Ytre Hvaler nasjonalpark
i tillegg til foreliggende rapport utarbeidet følgende:

- Verneverdier (rapport nr. 1-2004)
- Naturfaglige undersøkelser (nr. 2-2004)
- Fagvurdering av kulturminner i ytre Hvaler (rapport nr. 3-2004).

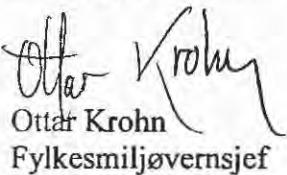
Det vises også til:

Fylkesmannens hjemmeside:

www.fylkesmannen.no/ostfold

Ytre Hvaler nasjonalpark-prosjektside:

www.fylkesmannen.no/ytrehvaler

Ottar Krohn
Fylkesmiljøvernsjef

INNHOLD

SAMMENDRAG	s. 4
<i>Inventering av marina makroalger i Østfold 1994: Området Heia – Torbjørnsgjær.</i> Jan Karlsson 1995. Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium, Strömstad 21s. + vedl. I (2s.); vedl. II (25s.)	s. 9
<i>Inventering av bottenfaunan i området Heia – Torbjørnsgjær 1994-1995 i Østfold fylke</i> Lars Afzelius 1996 Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium, Strömstad 26s.	s. 59
<i>Marinbiologisk översikt av djuppartier i yttre Oslofjorden</i> Lars Afzelius 1998. Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium, Strömstad 14s. + vedlegg 21s.	s. 87
<i>Kartläggning av biologiska värden i djupare delar av Yttra Hvaler, nordöstra Skagerrak, med ROV-teknik</i> Tomas Lundälv 2004. Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium, Strömstad 34 s. (inkl. vedl.1 – 3s., vedl.2 – 4s., vedl.3 – 1s.)	s. 125
<i>Kompletterande kartläggning av marina biologiska värden i Yttra Hvaler-området</i> Tomas Lundälv 2005. Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium, Strömstad 6s. + 20s. vedlegg	s.159

SAMMENDRAG

Bentiske makroalger (Inventering av marina makroalger)

Forekomsten av bentiske makroalger på strekningen Heia – Torbjørnskjær ble i 1994 inventert av personell fra Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium og Göteborgs Universitet på oppdrag av Fylkesmannen i Østfold, Miljøvernavdelingen. Det ble rapportert om en frisk og frodig algefjøra som ”utgör en bra representant för hur algfloran i NE Skagerraks utsjöskärgårdar bör se ut”. Inventeringen påviste 131 algetaxa, hvorav minimum 3 var nye arter for norsk farvann, arter som normalt hører hjemme rundt de britiske øyer. Et dominerende innslag i hele undersøkelsesområdet var forekomsten av livskraftige bestander av stortare (*Laminaria hyperborea*). Bestandene var uvanlig velutviklet til østre Skagerak å være. Denne arten danner med sitt opprøste levesett undervannskoger med en mengde tilhørende arter av både alger og dyr som kan leve mellom eller på taren. Stortare utgjør den kanskje viktigste habitatstrukturiserende arten over store områder her.

Området viste artsmessig og habitatsmessig stor likhet med tilgrensende områder som Kosterfjorden og Väderöarna på Bohuslänkysten. Til tross for at området ligger utenfor Glommens utløp og således blir påvirket av dennes tilførsel av organisk materiale og næringssalter, viste undersøkelsen liten grad av eutrofiering. Innslaget av algearter som normalt kobles til høye verdier av næringssalter eller til brakkvannsmiljø kunne her forklares av lokale utslippskilder som fugleekskrementer og ekskresjon fra blåskjell.

Bunnfauna

Bunnfauna på grunnere områder (Inventering av bottenfaunan i området Heia – Torbjørnskjær)

Havbunnens makrofauna på strekningen Heia - Torbjørnskjær ble inventert av Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium på oppdrag av Fylkesmannen i Østfold, Miljøvernavdelingen i 1994-1995. Resultatene fra denne undersøkelsen viser at området utviser store likheter med den nordre delen av Bohuslänkysten, og at hele strekningen Torbjørnskjær - Heia - Grisbärne - Koster - Väderöarna kan sees som én sammenhengende øykjede. Heia - Torbjørnskjær-området er imidlertid mer eksponert for ekstreme værforhold enn de svenske delene av øyrekken, og samtidig mer utsatt for tilførsel av næringsstoffer og overflatevann med lav salinitet da det ligger i Glommens påvirkningsområde. Faunaen i den øvre littoralsonen og de mest eksponerte lokalitetene er følgelig fattigere. Arter som krever høy saltholdighet trives dårlig pga. periodevis meget lav salinitet, og bunnlevende, fastsittende arter blir forhindret fra å få feste pga. stadige omrøringer i bunnsubstratet. Stortaren danner undervannskoger i hele området sammen med et stort antall arter av både planter og dyr. Mange arter vokser på stortare og undersøkelse av tareeksemplarene viser ofte tydelige soneinndelinger der de enkelte artene vokser på spesifikke deler av tareveksten.

Totalt ble 287 arter registrert i denne undersøkelsen. Generelt består faunaen av vanlige norske arter og ingen oppsiktsvekkende funn ble gjort, men ekskrementhauger

av flerbørstemarken *Arenicola defodiens* ble funnet - noe som indikerer at levende individer finnes i området. Dette er i så fall ny art for Norge.

Bunnfauna i dyppartier

(*Marinbiologisk översikt av djuppartier i yttre Oslofjorden*)

Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium har på oppdrag av Fylkesmannen i Østfold, Miljøvernnavdelingen utført en "inventering av marine bunndyr og bunnsamfunn på ulike substrat på dyp under 60 meter".

Undersøkelsen tok sikte på å inventere representative biotoper i Hvalerdypet og Hvalerrenna, og lokaliteter med store dypradienter ble prioritert. Dette bl.a. for å finne dype hardbunnsbiotoper, som for øvrig er relativt uvanlige på dyp under 50 meter. Totalt 45 bunnskrap ble foretatt i 4 forskjellige områder på dyp varierende mellom 40 og 350 meter. Samtlige av disse inneholdt både hard- og bløtbunnsarter, noe som viser at bunnforholdene i dyppartiene er meget heterogene med lokalt store variasjoner. Det anføres at resultatene av undersøkelsen ikke gir noen god oversikt over dyppartiene i planområdet, og må derfor sees som en "grov, mycket översiktlig inventering".

Resultatene viser at faunastrukturen i undersøkelsesområdet, både på hardbunn og bløtbunn, til en stor grad er i overensstemmelse med den som finnes i Kosterrännan; noe som kanskje ikke er så overraskende da Kosterrännan må regnes som en forlengelse av Hvalerrenna. Av interessante funn nevnes at døde eksemplarer av korallen *Lophelia pertusa* ble funnet i mange skrap langs kantene av dyrområdet, noe som kan tyde på at levende eksemplarer kan finnes i større omfang enn tidligere trodd. Funn av sjöstjernen *Pteraster militaris*, en art som aldri har blitt funnet i Kosterfjorden, og *Sergestus arcticus*, en rekeart som vanligvis finnes på dyp mellom 400-700 meter, ble også regnet for å være bemerkelsesverdig. Likeså funn av *Paradiopatria quadricuspis*, en uvanlig børstemark og levende individer av *Macoma calcarea*, en muslingart som sjeldent påtreffes levende, sannsynligvis på grunn av dens dyptgravende levesett. Uvanlige eller interessante arter ble funnet i samtlige skrap. Ellers nevnes at artsantallet på de dypeste bløtbunnsområdene i undersøkelsesområdet er betydelig større enn på tilsvarende lokaliteter i Kosterrännan. Mer intensiv tråling på svensk side nevnes som en mulig forklaring. Det faktum at intet skrap inneholdt kun hardbunnsarter settes i sammenheng med økt forslamming av havbunnen. Dette skyldes delvis Glommas tilførsel av slam, men sannsynligvis også tråling. Med dagens moderne utstyr kan fiskerne tråle etter f.eks. reker og kreps mye nærmere hardbunnene enn tidligere - områder som tidligere ble unngått da risikoen for å ødelegge trålen var stor. Dette fører til oppvirving av løsmasser som kan legge seg på det som tidligere var hardbunn.

Marine habitat - koraller

(*Kartläggning av biologiska värden i djupare delar av Yttre Hvaler*)

I perioden 2002-2004 har Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium på oppdrag fra Fylkesmannen i Østfold gjennomført flere kartlegginger av særlig verdifulle dype områder i Ytre Hvaler-området med bruk av ROV-teknikk (fjernstyrt undervannsfartøy med videokamera, kompass, dybdemåler og ekkolodd). Allerede ved den første befaringen med ROV i området nord for Tislerøyene ble det ny-

oppdaget et korallrev av betydelig omfang. Undersøkelser av forekomster av dypvannskoraller (*Lophelia pertusa*) i området ble deretter prioritert.

Korallrev ble funnet i 3 områder: Søster-området/Fjellknausene, Djupekrakk og nord for Tisler. 14 bunntransekter (smale områder) med en sammelagt lengde på 24,5 km ble undersøkt med ROV. Totalt er det foretatt 40 ROV-transekter, med en samlet lengde på ca 40 km som ble filmet. I Djupekrakk ble det kun funnet døde koraller, men da bare en begrenset del av området ble undersøkt, kan det ikke utelukkes at det fremdeles kan finnes levende koraller her. Det ble observert mange spor av skader på korallene i dette området, trolig fra tråling.

Det største revet ligger nord for Tisler hvor det ble funnet svært omfattende revstrukturer. Levende revstrukturer som delvis inneholdt svært store kolonier (minst 2 m i diameter) ble funnet i et område på ca. 1200 x 200 m. Dette er et av de største kjente innomskjærsv i Europa og dekker et dypintervall på nesten 100 m.

Observasjonen på 74 m er blant de grunneste kjente forekomstene av *Lophelia pertusa*. I SØ og NV retning fra dette finnes det også store områder med døde korallstrukturer. Her finnes rikelig med spor etter trålfiske og det er derfor høyst sannsynlig at de ytre partiene av revet er ødelagt av fisket. Revet innehar flere fargevarianter av *Lophelia* som ikke er beskrevet fra området tidligere, og disse kan muligens være unike. I tillegg til biotoper dominert av *Lophelia*, ble det også registrert biotoper som ble dominert av svamper med arten *Geodia baretti* som dominerende, sjøanemoner (Actiniarida) med artene *Urticia eques* og *Bolocera tuediae* som dominerende innslag, samt sekkdyr (Ascidier). Forekomsten av visse enkeltarter av særlig interesse ble også notert bl.a. kjempefilskjell *Acesta excavata*, pølseormen *Bonellia viridis* som er vanlig forekommende i korallbiotoper, taskekrabben *Cancer pagurus* og den sjeldne sjøstjernen *Pteraster militaris*, i tillegg til observasjoner av ulike fiskearter. I tilknytning til revet finnes flere andre verdifulle miljøer som bratte klipper med rik fauna og strømspylt grus- og sandbunn.

Andre områder med spesielt høye kvaliteter finnes i tilslutning til de dyprenner som forbinder Hvaledypt med Oslofjorden på begge sider av Søsterøyene. I disse systemene med trange dyprenner finnes omfattende komplekser av korallrev i kombinasjon med stor variasjonsrikdom av andre typer habitater. Dette inkluderer bratte klipper, strømspylt bunn med grovere substrat samt bløtbunn.

Ved Fjellknausen er allerede et mindre område som inkluderer det sydligste korallkomplekset beskyttet mot fiske med bunnlepende redskaper (forskrift etter saltvannsfiskeloven). De mest verdifulle korallrevene med innslag av hornkorall befinner seg lengre nord i dette systemet av trange renner. Her er det påvist flere tilfeller av skader på korallrevene. De søndre delene av området har tilknytning til de store dypene i Hvalerrenna. Disse har det av tekniske årsaker ikke vært mulig å undersøke nærmere. Dype klipper i dette området kan imidlertid forventes å inneholde unike biologiske elementer.

Også på østsiden av Søsterøyene er det liknende kvaliteter med bl.a funn av korallrev der de største gjenværende verdiene finnes i de søndre delene av dypvannsforbindelsen.

Kompletterende kartlegging 2005

Det ble gjennomført kompletterende undersøkelsene i 2005 for å undersøke mulige bløtbunnsområder og eventuelle nye korallrevstrukturer. Undersøkelsene forsterker inntrykket av et rikt marint biologisk miljø. Spesielt kan det vises til de rike biotopene som forekommer i tilknytning til dyprennen mellom Hvalerdypet og Oslofjorden. Her forekommer flere arter som er unike eller sjeldne for denne regionene, ofte i betydelige forekomster. Funn av en tett populasjon av hornkorallen *Primnoa resedaeformis* i Fjellknauseneområdet og ytterligere et betydelig levende rev av *Lophelia pertusa*, styrker verneverdiene ytterligere.

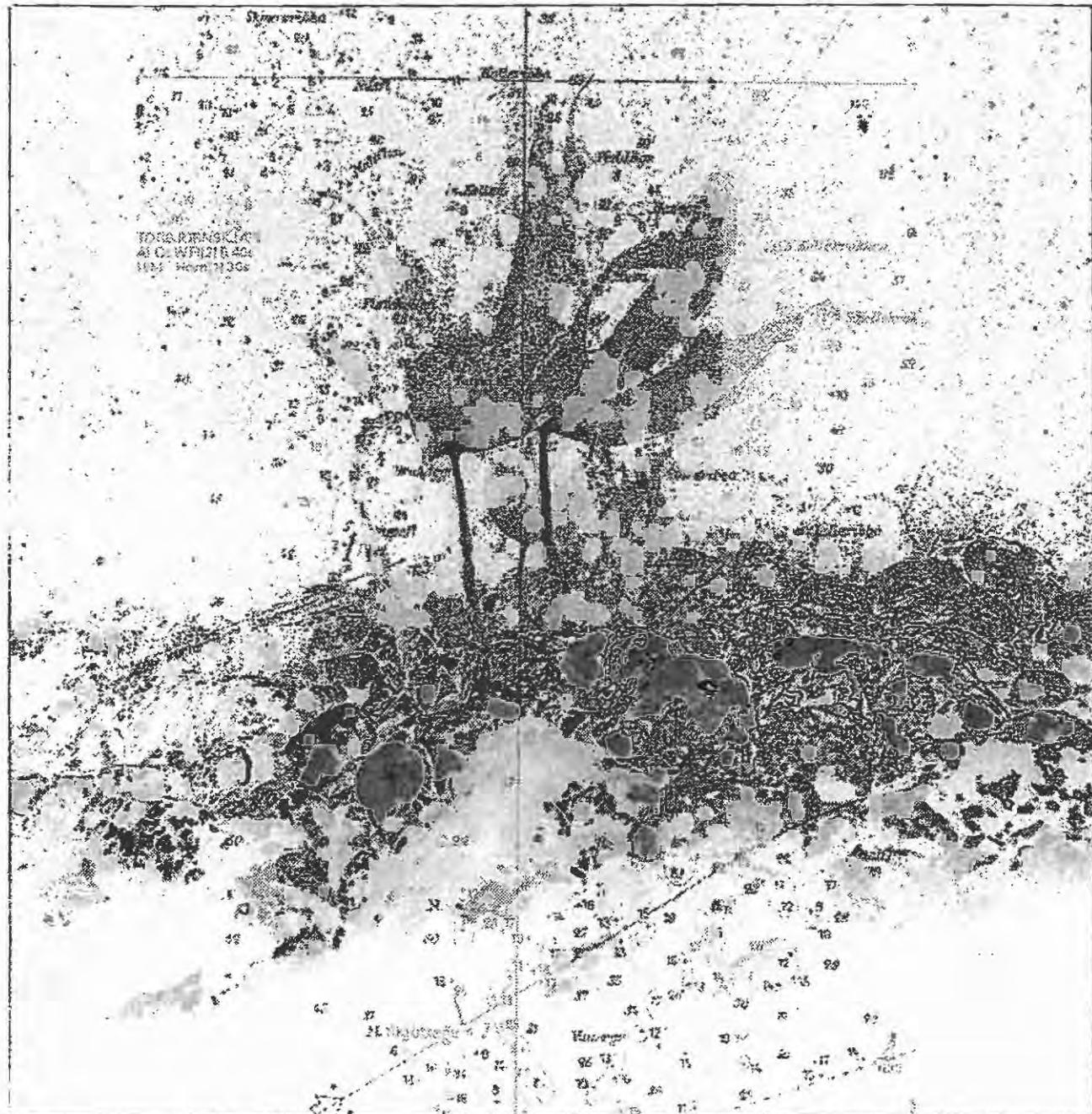
Det er ennå ikke funnet rene bløtbunnsområder som er helt upåvirkede. De undersøkte bløtbunnsområdene vest for Fjellknausene er lite påvirket og inneholder en relativt rik bløtbunnsefauna med innslag av sjeldne arter som *Balticina finmarchica*. Dersom slike områder kan beskyttes mot fremtidige inngrep som f.eks fiske med redskap som slepes langs bunnen, kan det forventes at arts- og individrikdommen øker ytterligere.

INVENTERING AV MARINA MAKROALGER I ÖSTFOLD 1994: OMRÅDET HEIA-TORBJØRNSKJÆR

Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium,
S-452 96 STRÖMSTAD, SVERIGE

Jan Karlsson, Avd f marin botanik, Göteborgs Universitet,
Carl Skottsbergs Gata , S413 19 GÖTEBORG, SVERIGE

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sid
INLEDNING	1
METODIK	1
RESULTAT	2
Gemensamma drag	3
Djuputbredning	4
Stortare	6
Nya och sällsynta arter	6
Enskilda lokaler	6
Torbjørnskjær	6
Store Kollen	8
Flate Kollen	9
Kuskjær Kummel	10
Djupe Flu	11
Store Ribba	12
Lille Ribba	13
Graabein	15
Heiahamnen	16
Heiahamnen NE	17
Heia SE	18
Heiknubben	19
Skjøttegrunn	20
Övriga iakttagelser	20
REFERENSER	20

APPENDIX I

Förteckning över algernas namn med auktor, samt använd
bestämningslitteratur

APPENDIX II

Primärdata

INLEDNING

Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium har på uppdrag av Miljövernavdelningen i Østfold fylke utfört en översiktlig inventering av förekomsten av benthiska makroalger i området mellan gränsen mot Sverige och fyrlatsen Torbjørnskjær i den sydöstra delen av yttre Oslofjorden (fig 1). Avsikten med undersökningen har varit att erhålla underlag inför beslut i Stortinget om upprättande av ett marint reservat i det aktuella undersökningsområdet.

Marinbotaniska undersökningar i området är få och spridda i tiden (Sundene 1953, Fredriksen & Rueness 1990). I den närmare kusten belägna Tislerarkipelagen har NIVA

under senare år bedrivit moniteringsverksamhet av benthosorganismer (Pedersen et al. 1990, 1991, 1993, 1994a, b, c). NIVA har också utfört korrelationsstudier av sambandet mellan vattenkvalitet och utbredningen av vissa makroalger runt Hvaleröarna (Bokn 1984, Skei 1984).

METODIK

Det undersökta området (fig 1) består av en samling bergplatåer och åsar där de senare i huvudsak följer en SW-NE sträckning. Området ligger ca 10 km NW om Kosteröarna i Sverige, med vilka de hör geologiskt samman. Tillsammans ligger de båda ögrupperna på en platå vilken skiljs

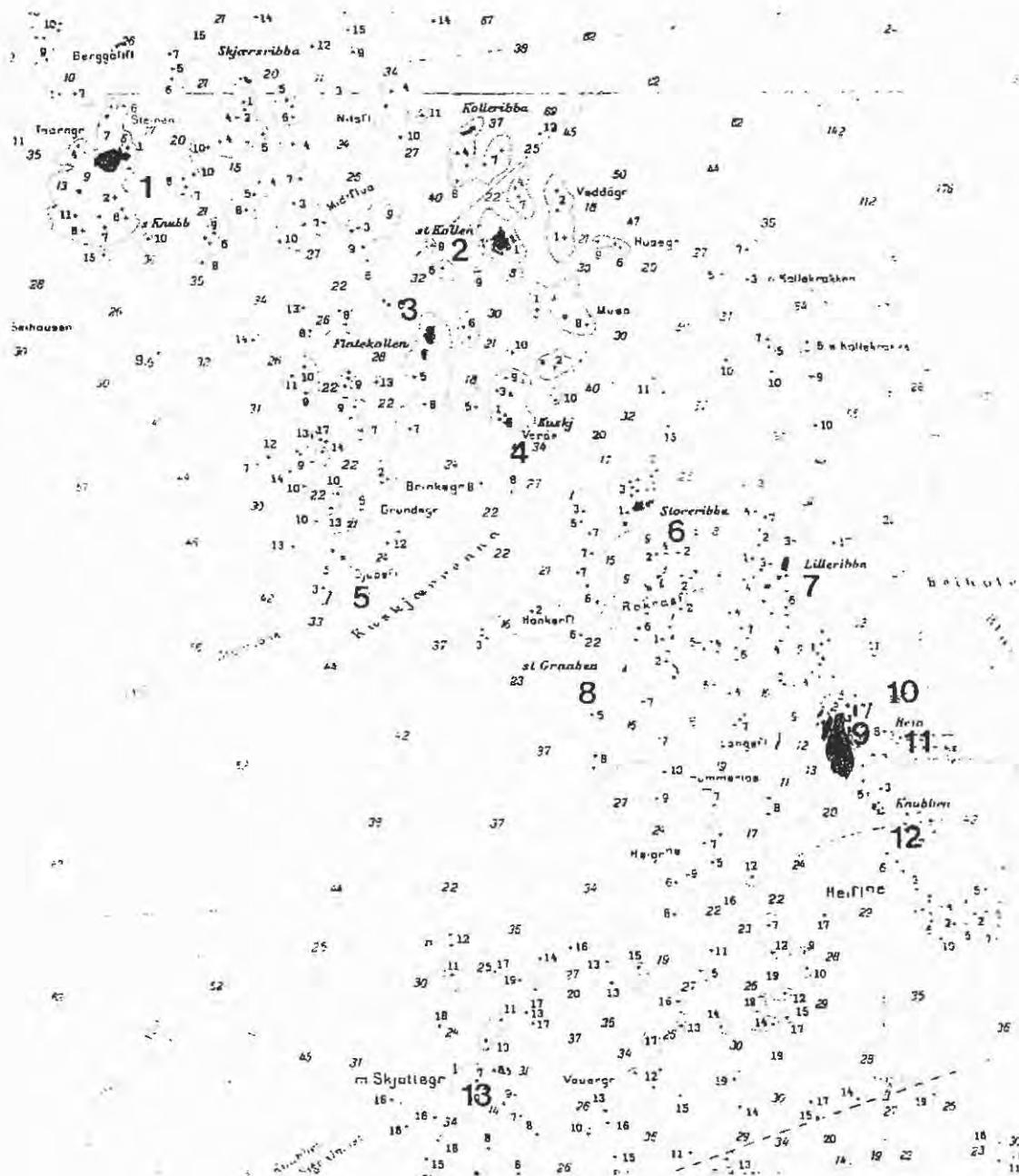

Fig. 1 Karta över undersökningsområdet 1)Torbjørnskjær, 2)St Kollen, 3)Flate Kollen, 4)Kuskjær Kl, 5)Djupe Flu, 6)St Ribba, 7)La Ribba, 8)Graabein, 9)Heiammen, 10)Heia NE, 11)Heia SE, 12)Heiknubben, 13)Skjøttegrunn

från fastlandet av en djup sprickdal, Kosterfjorden. Undersökningsområdet, som ligger ca 10 km SW om den norska kusten utanför Hvaleröarna i Østfold är i sin helhet mycket exponerat för väder och vind.

Totalt har 12 lokaler besökts (fig 1). Av dessa besöktes 11 under slutet av juli-början av augusti, samt 2 i början av november. Arbetet har utförts av dykare från Tjärnölaboratoriet R/V "Doris". Undersökningen har koncentrerats till sublittoralen och omfattar på de större öarna och skären endast översiktlig algvegetation ovanför normalvattenivån (ej hällkar och bassänger). Vid varje lokal valdes dykplassen så att största möjliga djup skulle kunna nås utan att dykarna skulle behöva simma orimligt långa sträckor. Som referenslinje för normalvattenivån har havstulpanbältets (*Semibalanus balanoides*) överkant används. Dykarna följde en profil från det djup där upprättväxande alger inte längre förekom, eller från det djup där sedimentbotten (sand, grus, skalgrus) vidtog, och upp till ytan. På varje djupmeter noterades dominanterande arter och deras täckningsgrad enligt en fyrradig skala (1= ströexemplar, 2= 5-25%, 3=25-75%, 4=>75%), av ett dykpar under det att ett annat par fokuserade på insamling av svåridentifierade arter. Krustbildande arters utbredning har endast i undantagsfall registrerats. Insamlat material transporterades till Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium och förvarades i rinnande vatten, varefter det artbestämdes i färskt tillstånd.

Många grupper av alger genomgår alltjämt en omfattande systematisk revision. I Appendix I ges en sammanställning av här använda arbeteckningar och auktorsnamn, samt av den bestämningsliteratur som används. Då undersökningens huvudsyfte varit att erhålla en översiktlig uppfattning om huvuddrag i algvegetationens utbredning har beläggmaterial endast bevarats för arter som tidigare ej registrerats i Norge, eller som enligt tillgänglig litteratur klassats som sällsynta (Tabell 1). Beläggmaterialet har konserverats i alkohol och deponerats vid Avdelningen för marin botanikk vid Oslo Universitet.

Följande personer har deltagit i fältarbetet: Roger Ivarsson, Örjan Karlsson, Anders Ivarsson, Sven-Gunnar Lunneryd och Ingemar Baatz från TMBL; Lena Carlsson, Angela Wulff och Annelie Lindgren från Avd f marin botanik, Göteborgs Universitet samt Lars-Ove Loo från Avd f marin zoologi, Göteborgs Universitet. Annelie Lindgren har dessutom varit behjälplig vid bestämningsarbetet av insamlat material.

RESULTAT

Den bild som erhållits av algvegetationens utseende representerar i huvudsak sommarförhållanden, men gäller för de dominanterande arterna, där det övervägande antalet är perenna, året runt. Den årliga successionen innebär i huvudsak att de annueller som är bältesbildande byter av med varandra och att endast smärre förändringar i zonernas vertikalutbredning sker. De grundast belägna partierna utgör en instabil miljö och påverkas i hög grad av klimatfaktorer, vilket gör att det här ofta förekommer avsevärda temporal variation i art-sammansättning och inbördes dominansförhållanden. Algfloran i det undersökta området präglades av frisket och stor frodighet. Biotopen utgör en bra representant för hur algfloran i NE Skagerraks utsjöskärgårdar bör se ut. Områ-

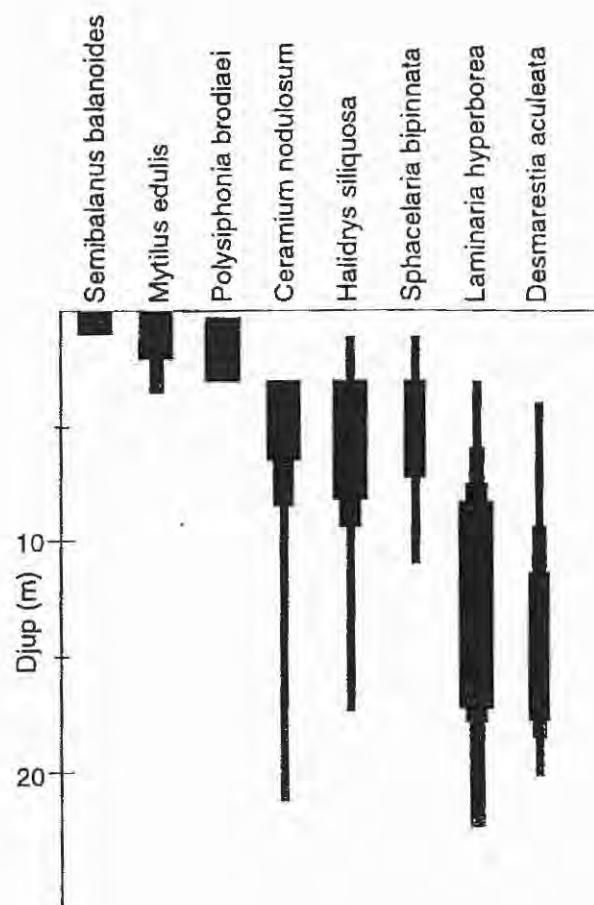

Fig. 2 Generell zoneringsdiagram

det hyser ett antal för Norge unika arter, vilka normalt finns runt de brittiska öarna, men som också återfinnes i Sverige i det angränsande Kosterområdet, med vars ytter skär algfloran i Heia-Torbjørnskjær området har stora likheter. Den mycket exponerade miljön innebär att sedimentation endast i ringa grad bör utgöra ett hot för algfloran i området. Vad gäller eutrofiering bör det noteras att området ligger inom Glommans spridningsplattform. Trots den stabila väderlekssituationen under sommaren 1994 var inslaget av algarter normalt kopplade till hög närsaltbelastning eller brackvattenmiljö ringa. Där sådana arter påträffades, t ex. den rikliga förekomsten av *Erythrotrichia* sp. i Heiammen (fig. 1) (se nedan), får detta skyllas på lokala utsläppskällor, t ex. fågelspillning och exkretion från blämmusslor (*Mytilus edulis*). Förutom de i sammanhanget irrelevanta *Cladophora rupestris* och *C. pygmaea*, återfanns inga andra representanter för grönalgläktet *Cladophora*, vilka ofta förekommer i eutroferad miljö eller som snabbt kan utnyttja en period av stilla väder till snabb upplblomstring. På flera av lokalaerna registrerades förekomst av svavelbakterier (*Beggiatoa* sp.) Dessa är associerade till gränskicket mellan oxisk och anoxisk miljö och förekommer i områden med hög organisk belastning. Normalt under högsommaren ansamlas löslösade alger i fickor och svackor, där biomassan förbrukar stora mängder syre vid sin nedbrytning, med åtföljande tillväxt av *Beggiatoa*. Detta är framförallt vanligt i de inre delarna av skärgården, men kan under lugna och varma somrar även ses långt ut i yterskärgårdarna. Fenomenet

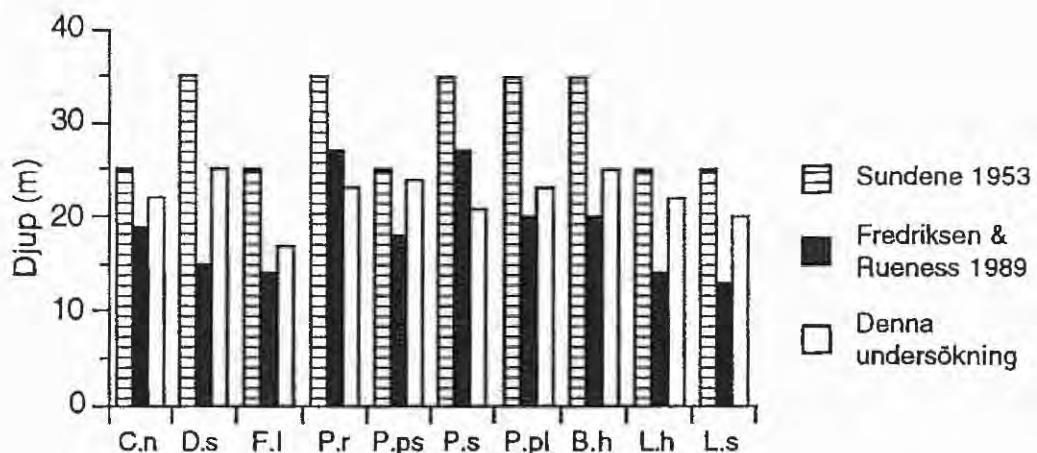

Fig. 4 Jämförelse av nedre växtgräns för ett antal arter i tre olika undersökningar.

C.n = *Ceramium nodulosum*, D.s = *Delesseria sanguinea*, F.l = *Furcellaria lumbricalis*, P.r = *Phycodrys rubens*, P.ps = *Phyllophora pseudoceranoides*, P.s = *Polysiphonia stricta*, P.pl = *Pterothamnion plumula*, B.h = *Bonnemaisonia hamifera*, L.h = *Laminaria hyperborea*, L.s = *Laminaria saccharina*

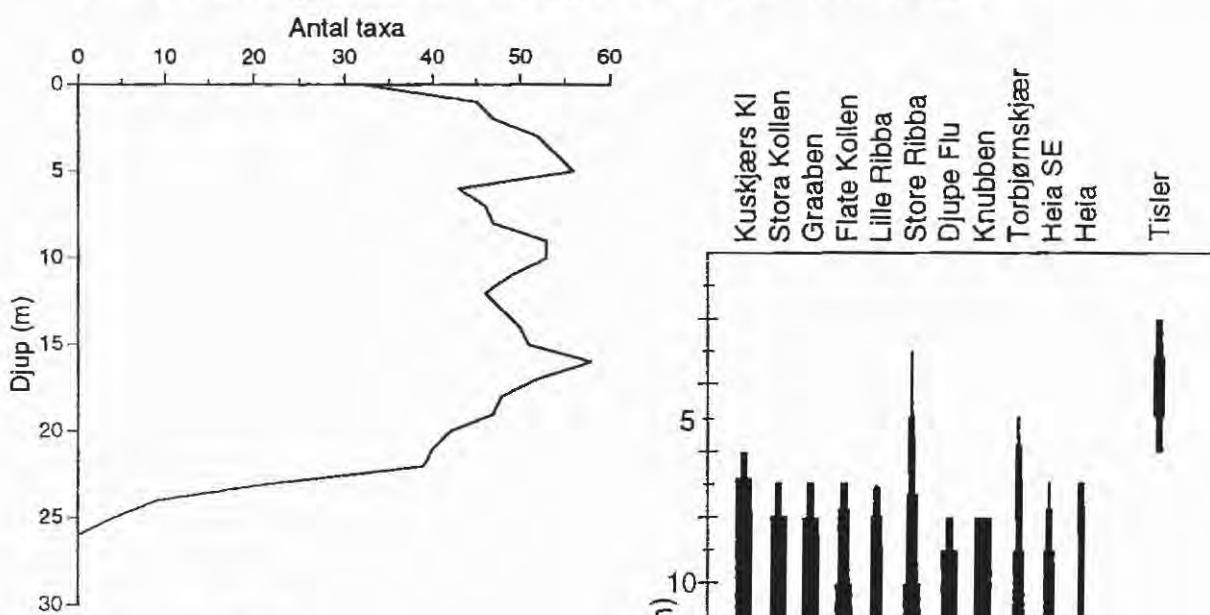
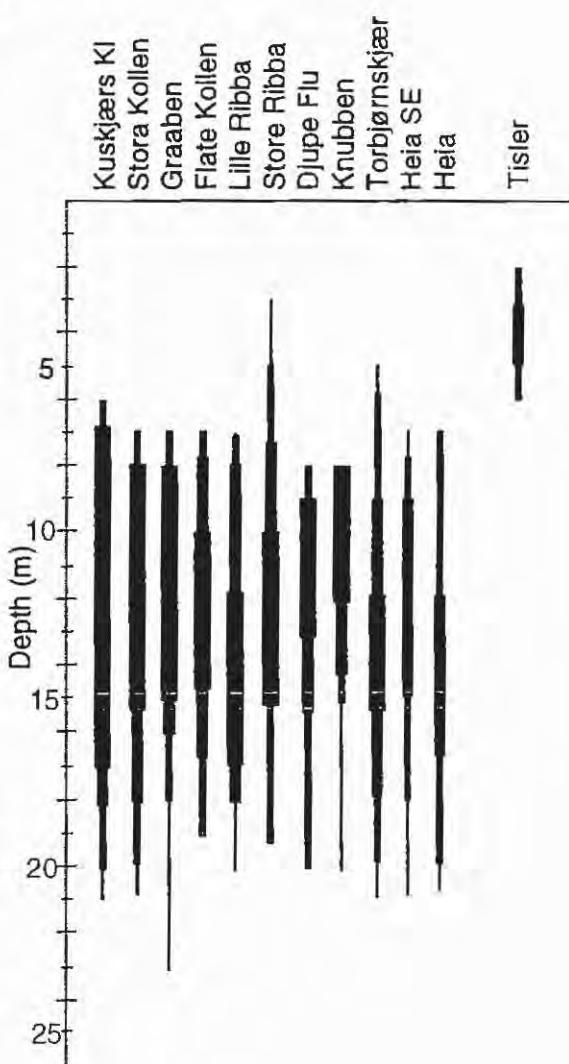

Fig. 5 Antal taxa vid olika djup

ten av övriga alger har också en relativt vid spänvidd. Av 131 taxa är det 6-7 st som ej går att urskilja med blotta ögat. Av de funna arterna återfinnes 23 taxa enbart på vatten grundare än 1 m. I den andra änden av utbredningsspektrat finner man en grupp på 33 taxa vilka enbart påträffats på djup större än 10 m. Av dessa återfinnes 22 enbart djupare än 15 m. I denna grupp finns merparten av de fynd av ovanliga och sällsynta arter som gjordes i undersökningen

Antalet taxa vid olika djup visas i figur 5. I denna undersökning har den nedre gränsen för upprätväxande alger med säkerhet inte kunnat fastställas då det på alla lokaler som besöks fortfarande funnits alger kvar på de djup där sedimentbotten börjat. Emellertid har det på djup större än 24 m endast rört sig om enstaka små individer av *Phyllophora truncata*, *P. pseudoceranoides*, *Delesseria sanguinea*, *Bonnemaisonia asparagoides*, *Halarachnion ligulatum*, *Callophyllis laciniata*, enstaka trådar av *Bonnemaisonia hamifera* samt de mikroskopiska arterna *Epicladia flustrae* och *Audouinella daviesii*. Sundene (1953)

Fig. 6 Vertikal utbredning av stortare (*Laminaria hyperborea*) i området Heia-Torbjørnskjær 1994. Som jämförelse finns en lokal vid Tisler inlagd (Pedersen et al. 1993)

Tabell 1 Nya och sällsynta alfgynd i norska delen av NE Skagerrak

Namn och fyndlokal	Tidigare referens
<i>Schmitzia neapolitana</i> Flate Kollen, Kuskjærs Kl, St Ribba, Graabein	Ny för Norge
<i>Schmitzia hiscockiana</i> Flate Kollen, Kuskjærs Kl, Graabein, Heiknubben	Ny för Norge
<i>Sphaerococcus coronopifolius</i> Graabein	Ny för Norge
<i>Phyllophora trailii</i> Djupe Flu, Flate Kollen, Kuskjærs Kl, Graabein, Heia SE, Heiknubben, Skjøttergrunn	-
<i>Dudresnaya verticillata</i> Djupe Flu, St Ribba, Graabein	Høftøy, Sundene 1953
<i>Scinaia pseudocrispa</i> Heihamnen, Heihamnen NE, Heia SE	Drøbak, Baardseth 1941
<i>Cryptopleura ramosa</i> Djupe Flu, Kuskjærs Kl, Graabein, Skjøttergrunn	Baardseth 1974, Rueness et al. 1990
<i>Halarachnion ligulatum</i> Djupe Flu, Flate Kollen, Kuskjærs Kl, St Ribba, Graabein, Heia SE, Heiknubben	Rueness 1977
<i>Compsothamnion gracillimum</i> Djupe Flu, Kuskjærs Kl, Graabein, Heiknubben	Ytre Oslofjorden, Sundene 1953
<i>Cutleria multifida</i> (sporofyt) Djupe Flu, Kuskjærs Kl, St Ribba, Graabein, Heia SE, Heiknubben	Ytre Oslofjorden, Sundene 1953
<i>Sphaelaria plumula</i> Djupe Flu	Rueness 1977
<i>Derbesia marina</i> , bågge stadier Djupe Flu, Flate Kollen, Kuskjærs Kl, Graabein, Heiknubben	Sundene 1953, Rueness 1977

anger att den nedre växtgränsen för upprättväxande algergränder ligger runt 35 m i yttersta Oslofjorden, Fredriksen & Rueness (1989) inom intervallet 25-28 m (baserat på skrap runt bl. a Torbjørnskjær). (fig. 4) Detta interval anges också från Sverige av Lunneryd & Åberg (1983) för Väderöarna i norra Bohuslän, men är något grundare än vad som senare observerats i samma område och i de yttersta delarna av det längre norrut belägna Kosterområdet, där en nedre gräns på 32 m uppmäts (J.K., egna obs). Helt säkert varierar denna nedre gräns naturligt både spatialt och temporalt. Spatial variation orsakas av topografiska skillnader, betning och närliggande sedimentbottmars rörlighet, temporal variation, både inom året och mellan år, orsakas av klimatskillnader.

Stortare

I hela området finns i djupintervallet 7-19 m en för östra Skagerrack mycket väl utvecklad vegetation av stortare (*Laminaria hyperborea*). Vegetationen är som bäst utbildad mellan 10 och 15 m (fig. 6). Resultaten är jämförbara med förhållandena vid de exponerade Väderöarna vid svenska västkusten (Lunneryd & Åberg 1983). De kraftigaste bestånden i denna undersökning påträffades runt Graaurn, Djupe Flu och Kuskjærs Kl. (fig. 1). Vid den förstnämnda lokalen växte plantor med stipes på upp till 90 cm längd, och medellängden hos 25 slumpvis valda plantor på 13 m djup var ca 65 cm. För området i stort var dock plantstorleken betydligt beskedligare med stipeslängder på ca 30-40 cm på djup mellan 12-15 m. På ostsidorna av Heia och Torbjørnskjær var bestånden ej så kraftigt utbildade i närområdet av öarna, vilka utövar en viss lärande inverkan. Huruvida tareförekomsten lämpar sig för kommersiellt

utnyttjande ligger utanför denna undersöknings ramar. Då taren utgör den kanske viktigaste habitatstruktureraren över stora ytor där ett storskaligt kommersiellt utnyttjande kan orsaka genomgripande förändringar i tarens populationsstruktur bör ett eventuellt tarefiske föregås av riktade studier av denna art.

Nya och sällsynta arter

Undersökningen har resulterat i ett antal fynd av makroalger vilka tidigare inte rapporterats från norska vatten, eller som rapporteras som sällsynta. Dessa redovisas i tabell 1. Flertalet är rödalger och flertalet av dem växer på grov skalgrusbotten eller småblockig botten på djup större än 12-15 m, där de utgör karakteristiska element i en gles vegetation. De påträffade arterna är i Sverige tidigare funna i det närliggande Kosterområdet och på andra håll längs den nordbohusländska kusten (Ekman 1857, Gertz 1926, Kylin 1933, Suneson 1939, Waern 1958, 1961, Karlsson 1990, Karlsson et al. 1992). Anledningen till att fynden nu gjorts beror förmodligen på att marinbotaniska fältundersökningar där dykning används är så få, snarare än på att dessa arter invandrat från de brittiska öarna där de annars påträffas.

Enskilda lokaler

Torbjørnskjær (N58°58'4.5"; E10°51'1")

Torbjørnskjær utgörs av en relativt hög klippö i undersökningsområdets nordvästdel. Ön ligger i nordostkanten av ett grundflak som i sin sydvästra del har några få skär, varav ett Knubben, sticker upp ovanför vattnet. Profilen förlades till den östra hörnan av Torbjørnskjær och lades ut mot sydost för att erhålla största möjliga djupgradient. Stranden ovan vattenlinjen består av fast berggrund vilken

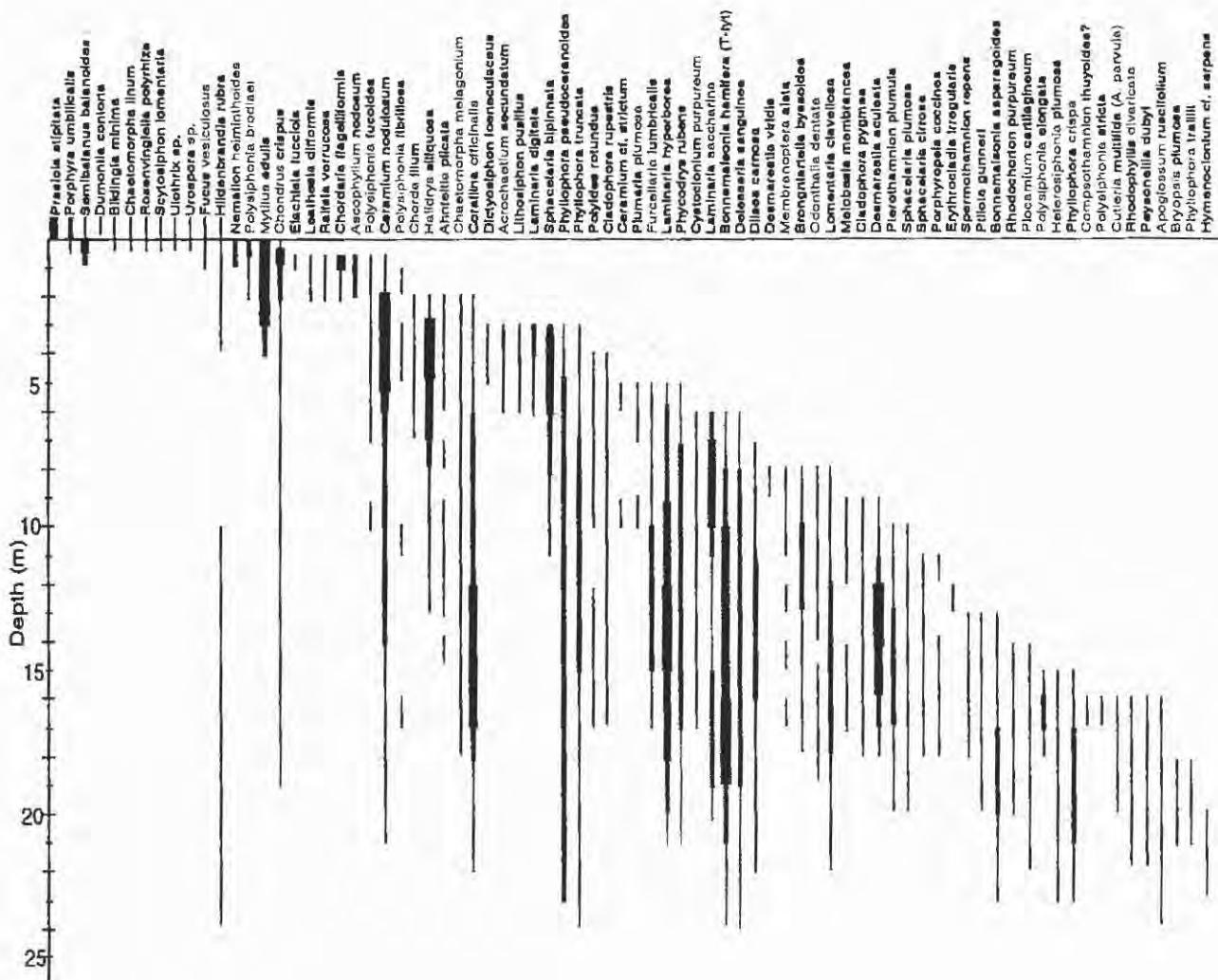

Fig. 7 Algvegetationens vertikalutbredning vid Torbjørnskjær

i avsatser sluttar brant ner till 6 m djup, där en blockfolvidtar. Från ca 9 m sluttar botten, som här består av småblock och grus ut till ca 17 m djup, där en bergrygg som löper parallellt med strandlinjen vidtar. I området närmast bergkanten hade skett en ansamling av löstryckta alger med åtföljande syrebrist vid nedbrytningen och överdrag av svavelbakterier *Beggiatoa* sp. Bergryggen höjde sig upp till ca 12 m och sluttade på sin sydostsida snabbt ner till ca 24 m där grovsand med inslag av skalgrus tog vid. Maximalt uppnått dykdjup på denna lokal uppgick till 24 m.

Dominerande vegetationsinslag (fig 7): Ovan vattenlinjen fanns ett kraftigt svart bälte av blågrönalgen *Calothrix* s. sp. I detta fanns fläckvisa inslag av grönalger, där den av fågelspillning gynnade *Prasiola stipitata* utgjorde det dominerande inslaget. Vattenlinjen markerades av ett relativt glest bälte av havstulpaner (*Semibalanus balanoides*) som på grund av strandens branhet var relativt smalt (från 0-1 m med spridda individer upp till +0.5m). I, och upp till ca 1.5 m ovanför detta bälte satt spridda och förtorkade rosetter av rödalgen *Porphyra umbilicalis*. Från nollinjen (ovanpå havstulpanerna) och ner till ca 4 m fanns ett kraftigt bälte av 1-1.5 cm stora blåmusslor (*Mytilus edulis*) som mellan 0-3 m täckte botten helt och hållit. I havstulpan/blåmussel-

bältet fanns även en gles bård av rödalgen *Nemalion helminthoides* (0-0.5 m) liksom ett svagt utbildade bälte av *Polysiphonia brodiae* (0-0.5 m), *Chondrus crispus* (0.5-1.5 m), samt brunalgen *Chordaria flagelliformis* (0-0.5 m). På ca 2 m djup, i den nedre delen av blåmusselbältet började ett massivt bälte av rödalgen *Ceramium nodulosum*. Från detta djup började också vegetationen alltmer att delas in i olika skikt i höjdled. *C. nodulosum* uppträdde som dominerande toppskiktsepifyt på andra alger ner till ca 6 m, men förekom ända ner till ca 22 m. Ett kraftigt bälte av brunalgen *Halidrys siliquosa* med påväxt av *Sphaerocarpha bipinnata* fanns på djup mellan 3-7 m. I den nedre delen av detta bälte fanns ettökande inslag av sockertare (*Laminaria saccharina*) och stortare (*L. hyperborea*) där den senare dominerade på djup mellan 9-18 m. Inom stortarebältet (12-16 m) fanns ett smalt, men kraftigt bälte med brunalgen *Desmarestia aculeata* med tät påväxt av rödalgen *Pterothamnion plumula*.

Undervegetationen utgjordes framförallt av rödalgerna *Phyllophora truncata*, *P. pseudoceranoides*, *Phycodrys rubens*, *Delesseria sanguinea* samt den grenade kalkalgen *Corallina officinalis*. På djup mellan 12-17 m, och i synnerhet på den bergrygg som löpte parallellt med stranden, utgjorde *C. officinalis* det dominerande inslaget i under-

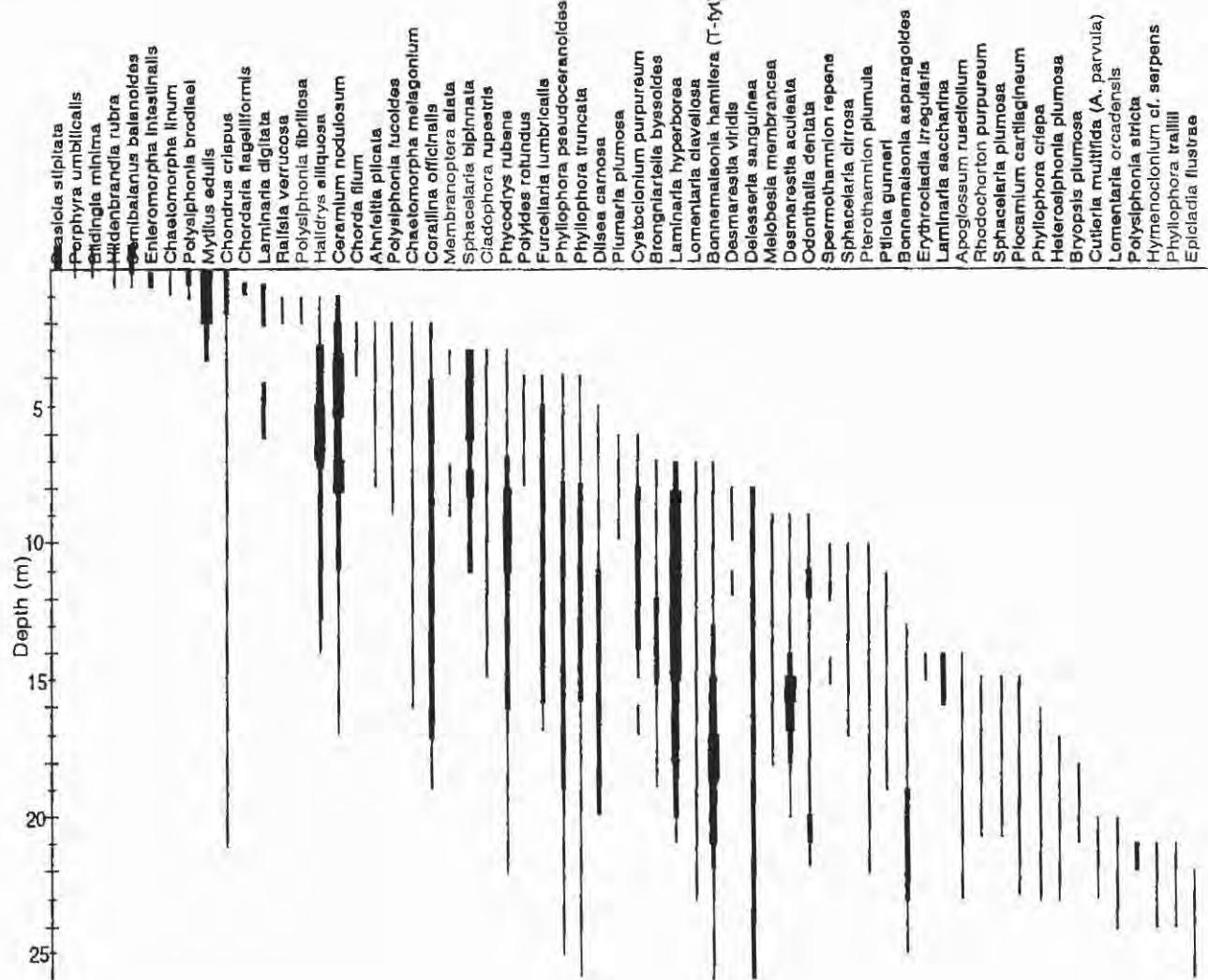

Fig. 8 Algvegetationens vertikalutbredning vid Store Kollen

vegetationen och bildade tillsammans med rödalgen *Bonnemaisonia hamifera* en tät matta.

Placeringen av profilen innebar att en viss reduktion i den annars kraftiga vågexponeringen kunde spåras i algvegetationens sammansättning. Således påträffades enstaka exemplar av knöltång (*Ascophyllum nodosum*) och blästång (*Fucus vesiculosus*) i bergskrevor i vattenlinjen liksom enstaka exemplar av *Chorda filum* på 1-6 m djup. Likaså fanns det på relativt grunt vatten (6-11 m) ett relativt väl utbildat bälte med sockertare (*Laminaria saccharina*), riklig förekomst av rödalerna *Pterothamnion plumula* och *Lomentaria clavellosa* på djup större än 10 m, samt ett väl utbildat bottenskikt av *Bonnemaisonia hamifera* på 10-19 m. På denna station förekom en viss sedimentation på vegetationen.

Det ökade inslaget av *Laminaria saccharina* på djup mellan 15-19 m härrör från den ovan nämnda berggryggen. Dessa planter skiljde sig markant från hur *L. saccharina* normalt ser ut i nordöstra Skagerrack i det att de växte med upprättstående stipes och stipes utgjorde nästan halva plantlängden (ca 30 cm) på individer med oskadda blad.

Totalt påträffades på denna lokal 85 algtaxa.

Store Kollen (N58°59'5"; E10°49'9")

Store Kollen är en klippa i den nordöstra delen av undersökningsområdet. Profilen lades på västsidan av skäret i väst-sydvästlig riktning. Botten bestod här av fast berg ner till ca 24 m djup där en smal blockfot vidtog. På ca 18 m djup övergick det sakta sluttande berget i en brant ner till 23 m, där berget ånyo planade ut i en platå. På ca 25 m började så en botten som bestod av sten och småblock med grov sand och skalgrus i mellanrummen. Maximalt uppnått dykdjup på denna lokal uppgick till 25 m.

Dominerande vegetationsinslag (fig. 8): Algzoneringen var på denna lokal mycket tydlig. Vattenlinjen markerades av ett glest, och till följd av bergets flacka sluttning, utdraget havstulpanbälte (*Semibalanus balanoides*). Ovanför detta fanns ett svart bälte med blågrönalgen *Calothrix* sp. i vars övre delar grönalgen *Prasiola stipitata* var vanlig. Från 0-2 m var botten fullständigt täckt av 1-2 cm stora blåmusslor (*Mytilus edulis*). I övre kanten av detta bälte (0-0,5 m) fanns en smal kant med tarntång (*Enteromorpha intestinalis*), liksom ett mycket glest bälte av rödalgen *Polydora brodiaei* och brunalgen *Chondaria flagelliformis*. Insprängt i blåmusselbältet fanns partier med rödalgen *Chondrus crispus*. På toppen av lodräta kanter växte även glesa

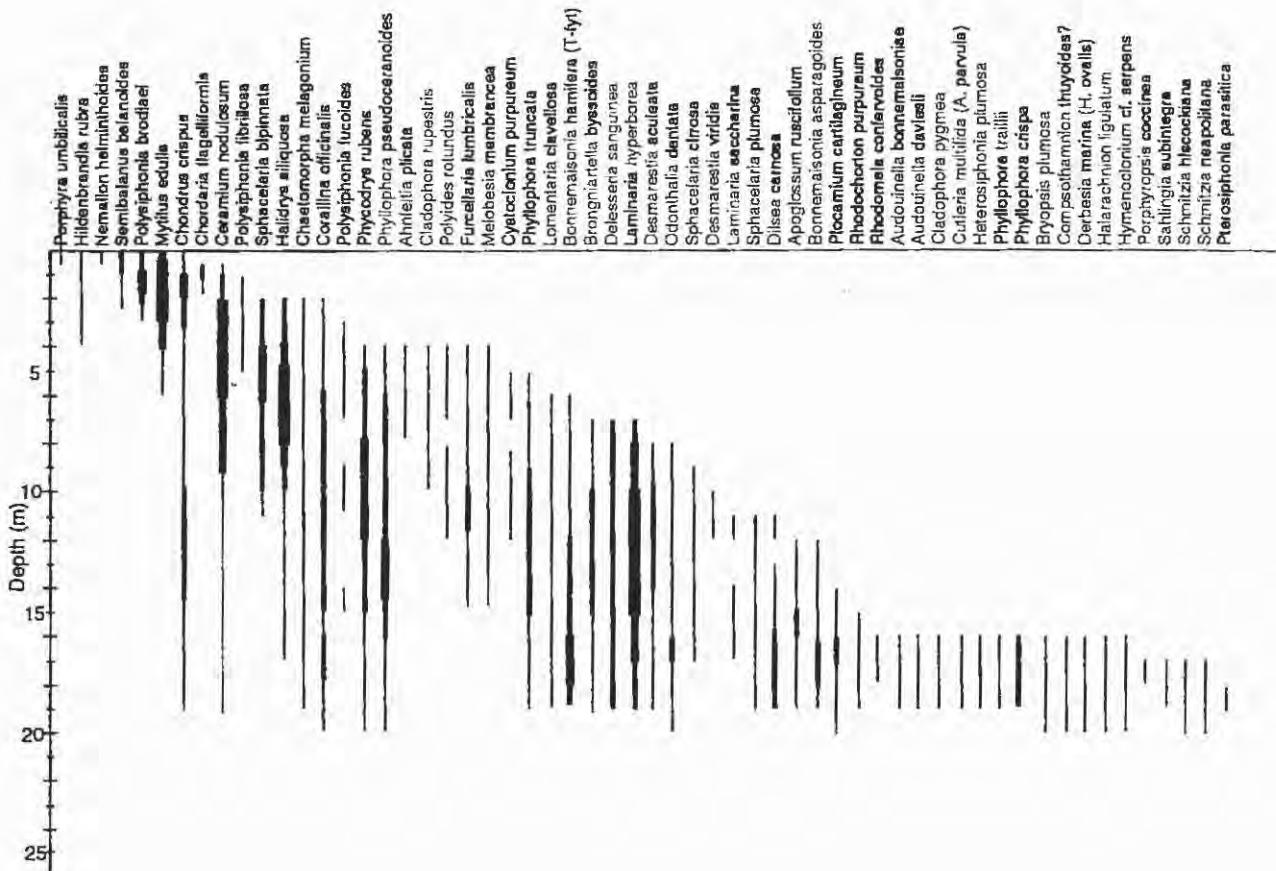

Fig. 9 Algvegetationens vertikalutbredning vid Flate Kollen

bestånd av fingertare (*Laminaria digitata*). Blämmusbältet avlöstes på ca 3 m av ektång (*Halidrys siliquosa*), som tillsammans med rödalgsfytten *Ceramium nodulosum* dominerade ner till ca 7 m, där ett bälte med stortare (*Laminaria hyperborea*) började. Detta bälte dominerade sedan toppskiktsvegetationen ner till ca 15 m, där det förekom ett smalt bälte av brunalgen *Desmarestia aculeata*. På djup mellan 3-7 m förekom på ektången en kraftig påväxt av *Sphacelaria bipinnata*. Undervegetationen utgjordes av en blandning av olika rödalger där *Delesseria sanguinea*, *Phyllophora truncata*, *P. pseudocearnoides*, *Phycodrys rubens*, *Furcellaria lumbricalis*, *Corallina officinalis* samt *Dilsea carnosa* utgjorde de mest dominerande inslagen. Mellan 15-20 m bildade *Bonnemaisonia hamifera* filterliknande överdrag på berget och på basaldelarna av de andra rödalgerna. På 25 m djup fanns enstaka plantor av *Delesseria sanguinea*, *Phyllophora truncata*, *Bonnemaisonia hamifera*, samt den i mossdjuret *Flustra foliacea* levande endofyten *Epicladia flustrae*. Totalt påträffades på denna lokal 68 algtaxa.

Flate Kollen (N58°59'1.5"; E10°49'4")

Flate Kollen är ett lågtskär ungefär i mitten av undersökning-

sområdet. Profilen lades på nordvästsidan av skäret i nord-nordvästlig riktning och földe under vattnet en ravin. Från vattenytan och ner till ca 6 m tilltog djupet relativt snabbt i etager och bestod botten i detta djupintervall av berghällar. Från ca 6 m började en långsamt sluttande blockbotten mellan två bergryggar som varade ner till ca 18 m. På detta djup började fläckar med grovt grus med inslag av skal att uppträda mellan de allt glesare förekommande blocken. Maximalt uppnått dykdjup på denna lokal uppgick till 21 m.

Dominerande vegetationsinslag (fig. 9): Vattenlinjen markerades av ett glest havstulpanbälte (*Semibalanus balanoides*) från 0-1 m djup. Därefter földe ett kraftigt bälte av blämmussla (*Mytilus edulis*) som täckte botten ner till ca 4 m djup. I havstulpanbältets övre kant fanns en gles bård av *Nemalion helminthoides*. Ovanpå havstulpanerna och blämmusslorna fanns mellan 0-2.5 m en zon med *Polysiphonia brodiaei*. Mellan 1-2 m fanns också ett smalt bälte med *Chondrus crispus* insprängt. Från ca 2.5 m kom så ett kraftigt bälte med rödalgen *Ceramium nodulosum* som utgjorde det dominerande toppskikts arten ner till ca 10 m djup. Redan i blämmusbältets nedre del (ca 3 m) började ektång (*Halidrys siliquosa*) att uppträda, för att sedan från ca 4.5-5 m utgöra den dominerande canopyarten ner till ca

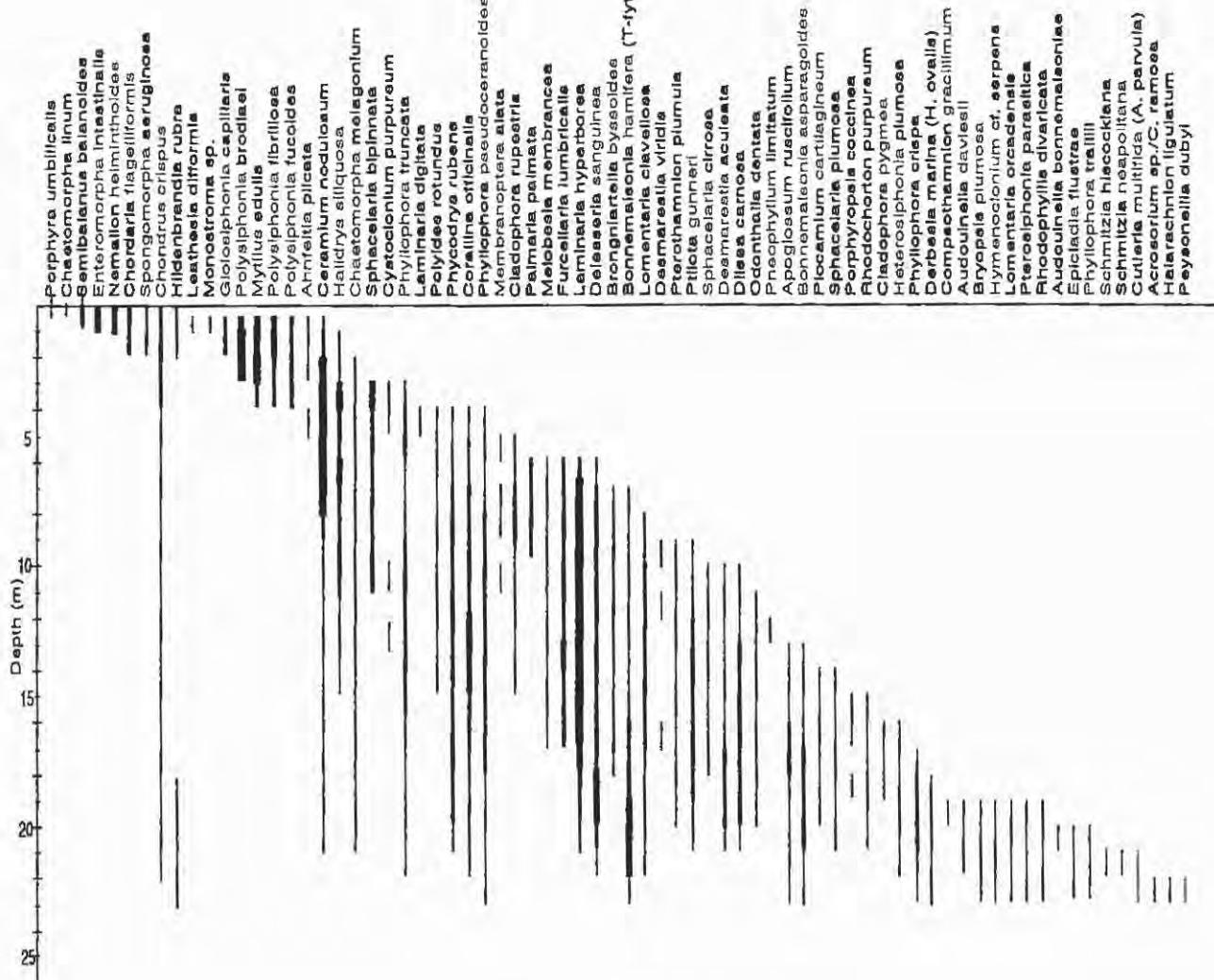

Fig. 10 Algvegetationens vertikalutbredning vid Kusjkärs Kummel

8-9, där denna roll övertogs av stortare (*Laminaria hyperborea*). Stortare utgjorde sedan det dominerande canopyslaget ner till ca 19 m.

Undervegetationen domineras av rödalger. Där blockbotten förekom utgjorde *Phycodrys rubens* och *Phyllophora pseudoceranoides* de mest dominanta inslagen. Bland övriga arter märktes *Corallina officinalis*, *Phyllophora truncata*, *P. crista* och *Dilsea carnosa*.

Vid Flate Kollen förekom på djup större än 16 m även en rad sällsynta arter, främst på skalfragment och kalkrör av rörbyggande polychaeter. Här påträffades rödalgerna *Schmitzia hiscockiana*, *S. neapolitana* (2a fyndlokalen i Norge), *Halarachnion ligulatum*, *Pterosiphonia parasitica*, *Compsothamnion cf. thuyoides*, samt den ofta förbisedda *Phyllophora traillii*. Här fanns även de kulrunda gametofytstadierna av grönalgen *Derbesia marina*.

Totalt påträffades på denna lokal 65 taxa.

Kuskjaers Kl (N58°58'8"; E10°50'0.5")

Kuskjaers Kummel är ett litet skär, ungefär mitt i området, på kanten av den smala inseglingsrännan mot Tresteinenes fyr åt vilken skäret givit namn. Profilen lades på sydsidan av skäret i sydlig riktning och övertvärade tre djupa raviner

med mer eller mindre lodräta väggar, den första omedelbart i anslutning till sydostkanten av skäret. Mellan dessa raviner bestod botten av mjukt rundade hällar som långsamt sänkte sig ner till ca 16 m. Här började en brant med överhang. På ca 19-20 m fanns en etage med stora block och grovt grus, vilken sakta sluttade åt syd och sydväst. Utanför denna vidtog sedan en ny bergrygg. Maximalt uppnått dykdjup på denna lokal uppgick till 25 m.

Dominerande vegetationsinslag (fig. 10): Vegetationen ovan vattenytan på detta låga skär inskränkte sig till spridda rosetter av *Porphyra umbilicalis*. Från 0-1 m djup fanns ett glest och otydligt avsatt bälte med havstulpaner (*Semibalanus balanoides*). I övre kanten av detta bälte (0-0.5 m) fanns svagt utbildade kanter av *Nemalion helminthoides* och tarmlång (*Enteromorpha intestinalis*). Mera distinkt var det bälte med *Chordaria flagelliformis* som också fanns i havstulpanbältet, men som sträckte sig något djupare ner (0-2 m). I havstulpanbältet fanns även spridda tussar av grönalgen *Spongomorpha aeruginosa*. Från 0-4 m fanns också fläckar med rödalgen *Chondrus crispus*. På ca 0,5 m djup och ner till 4 m fanns en zon där 0,5-2 cm stora blåmusslor (*Mytilus edulis*) upptog bottenytan till mellan 75-100%. Över blåmusslorna fanns en tät vegetation bestå-

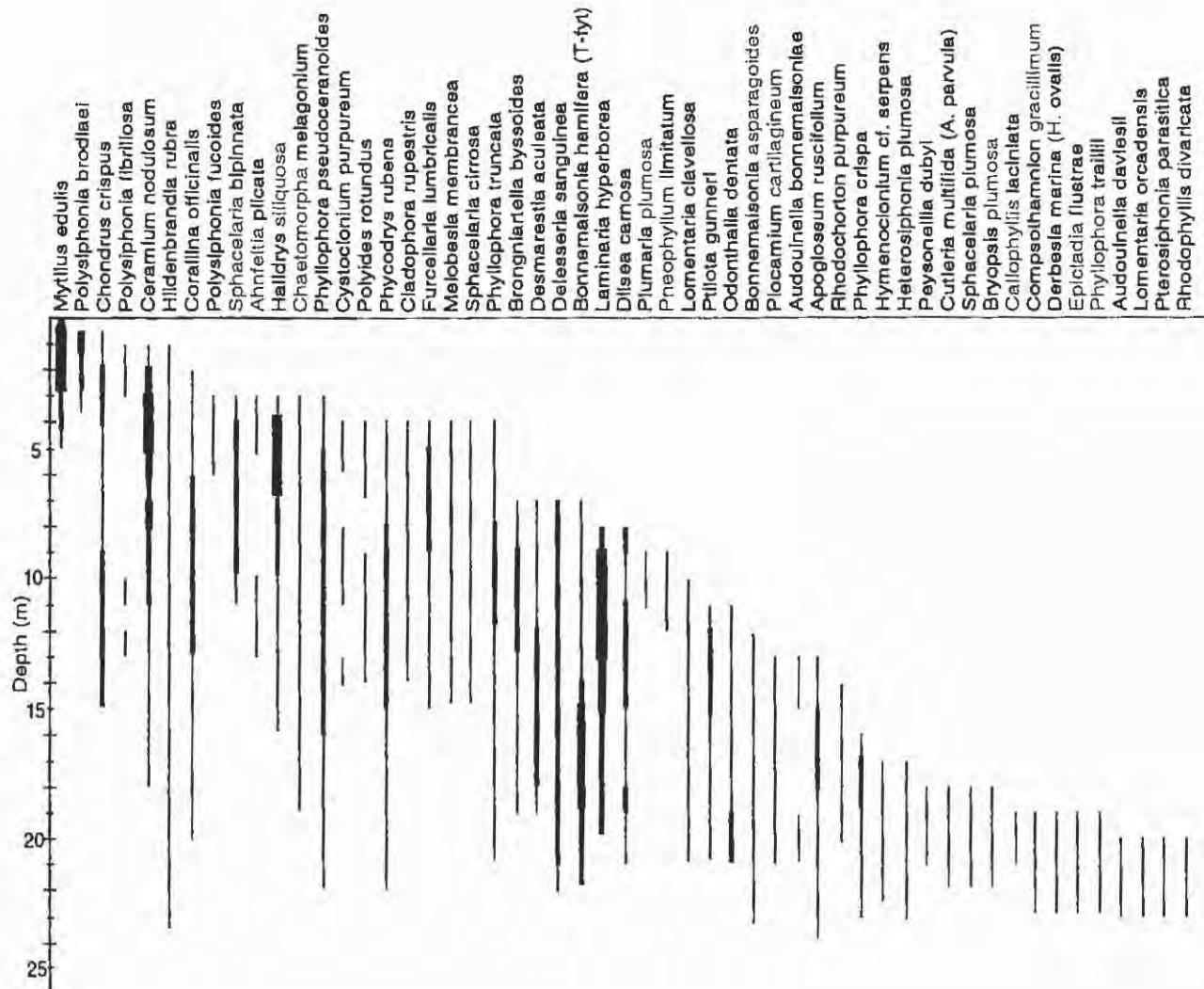

Fig. 11 Algvegetationens vertikalutbredning vid Djupe Flu

ende av tre *Polysiphonia* arter: *P. fibrillosa*, *P. fucoides* och *P. brodiae*, där den sistnämnda klart dominerade. Noterbart var även en relativt riklig förekomst av *Gloiosiphonia capillaris* i de översta 2 metrarna. Med början på 0,5 m förekom *Ceramium nodulosum*. Denna art bildade ett hel-täckande toppskikt på djup mellan 3-6 m. Från ca 4 m fanns ett osammankopplat och glest bälte av ektång (*Halidrys siliquosa*), tätt bevuxen med *C. nodulosum* och *Sphaerelaria bipinnata*. Från 8 m vidtog ett bälte där stortare (*Laminaria hyperborea*) dominerade canopyn i tät bestånd ner till 17-18 m djup. Stipes var kraftigt bevuxen, främst av *Ptilota gunneri* och *Rhodochorton purpureum*, men här förekom även påväxt av *Palmaria palmata* (6-10) vilket får anses vara ovanligt i de östra delarna av Skagerrack. På denna lokal förekom endast glesa bestånd av *Desmarestia aculeata*.

Undervegetationen bestod av en blandning av olika rödalger, med början där blåmusselbältet slutade på ca 4 m djup. De mest framträdande var *Phyllophora truncata*, *P. pseudoceranoides*, *P. crispa*, *Phycodrys rubens* och *Delesseria sanguinea*, vilka bildade tät bestånd på 17-20 m, samt *Dilsea carmosa*, *Corallina officinalis* och *Bonnemaisonia hamifera*. De två sistnämnda bildade tät mattor på djup mellan 12-15 m respektive 19-22 m. Noterbart var

även ett litet men distinkt bälte av grönalgen *Cladophora rupestris* mellan 7-9 m i ektångsbältet.

Vid Kuskjærns Kummel påträffades rödalgerna *Schmitzia hiscockiana* och *S. neapolitana* för första gången i Norge. Algerna växte på skalgrus på 21-23 m djup tillsammans med sällsynta rödalger som *Halarachnion ligulatum*, *Pterosiphonia parasitica*, *Compsothamnion gracillimum*, *Phyllophora trullii*, *Cryptopleura ramosa*, grönalgen *Derbesia marina*, samt sporofytkrustan hos brunalgen *Cutleria multifida*.

Totalt påträffades på denna lokal 79 algtaxa.

Djupe Flu (N58°58'2.5"; E10°48'7.5")

Djupe Flu består av två tätt liggande fluskär i undersökningssområdets västra del. Profilen lades ut i sydlig riktning på sydsidan av fluskäret nordost om utprickningen. Botten, som bestod av berghällar sluttade snabbt i 2-3 meters intervall åtskilda av långsamt sluttande partier ner till ca 12 m, där en brant sluttning vidtog ner till 20 m djup. På detta djup vidtog en relativt plan ljus skalsandbotten som endast långsamt sänkte sig vidare. Ca 100-150 m ut på sanden i profilstens riktning fanns ett stort klapperstensfält med kalkalgsinkrusterade storlekssorterade (Ø 5-10 cm) stenar.

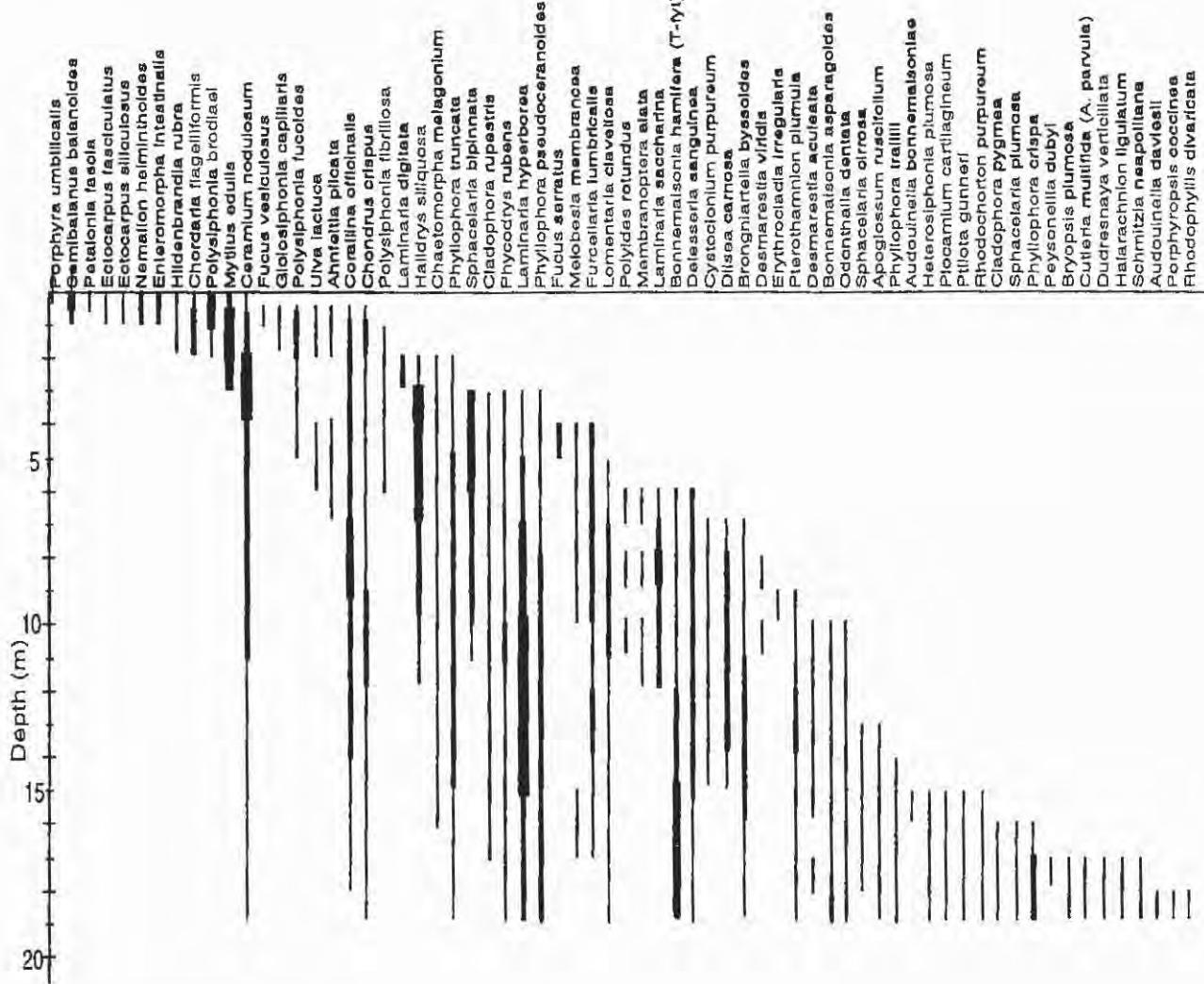

Fig. 12 Algvegetationens vertikalutbredning vid Store Ribba

Maximalt uppnått dykdjup på denna lokal uppgick till 23 m. Dominerande vegetationsinslag (fig. 11): Hela skäret var klätt med blåmussla (*Mytilus edulis*) från 0-3 m djup med undantag för den översta toppen där bara partier förekom. I musselbältet, på djup mellan 0,5-3 m fanns det sedan ett glest bälte av *Polysiphonia brodiaei*. Från ca 2 m djup och ner till 8 m fanns ett tydligt bälte med epifytiskt växande *Ceramium nodulosum*, vilket mellan 3-5 m var heltäckande. Ektång (*Halidrys siliquosa*) började på ca 4 m ett heltäckande canopybälte som varade ner till 7, där stortare (*Laminaria hyperborea*) tog över, för att ner till ca 15 m breda ut sig i heltäckande bestånd. Ektången förekom på denna lokal som platta, solfjäderformade individ och påväxten av epifyten *Sphaelaria bipinnata* var här mindre markant än på de andra lokalerna.

Undervegetationen bestod i huvudsak av en rödalgsblanding. *Phyllophora pseudoceranoides* och *Delesseria sanguinea* utgjorde de mest dominanta inslagen, men även *Phyllophora truncata*, *Phycodrys rubens* och *Furcellaria lumbricalis* var vanligt förekommande. Från ca 15 m djup, där stortaren började att glesa ut, bildade *Bonnemaisonia hamifera* täta mattor. På den branta vägg som fanns mellan ca 12-20 m växte bland annat *Apoglossum ruscifolium*,

Callophyllis laciniata, *Compsothamnion gracillimum*, *Phyllophora traillii*, samt sporofyter av *Derbesia marina*. Här fanns även stora ytor (upp till ca 0,25 m²) överdragna av det krustabildande stadiet till *Cutleria multifida*.

Det rullstensfält som bredde ut sig på 22-23 m djup hyste en rar algflora. Stenarna i sig var helt överdragna av röda kalkkrustor, främst *Phymatholithon glaciale*, men även av *P. purpureum*. De var även tätt bestått med rörbyggande polychaeter. I hålrummen växte individ av rödalgerna *Dudresnaya verticillata*, *Halarachnion ligulatum*, *Cryptopleura ramosa*, *Pterosiphonia parasitica*, *Phyllophora traillii*, *Compsothamnion gracillimum* och *Compsothamnion cf. thuyoides*. Vidare påträffades brunalgerna *Sphaelaria plumula* och *Cutleria multifida*, samt grönalgen *Derbesia marina*.

Totalt påträffades på denna lokal 68 algtaxa.

Store Ribba (N58°58'4.5"; E10°51'1")

Denna lokal består av några tätt samlade småskär i områdets östra kant, skilda åt av smala kanaler. Profilen lades på sydostsidan av det ostligaste skäret och i sydostlig riktning. Bottnen bestod av berghällar som sluttade snabbt ner till ett djup av ca 6 m. Från detta djup sluttade det långsamt ner till

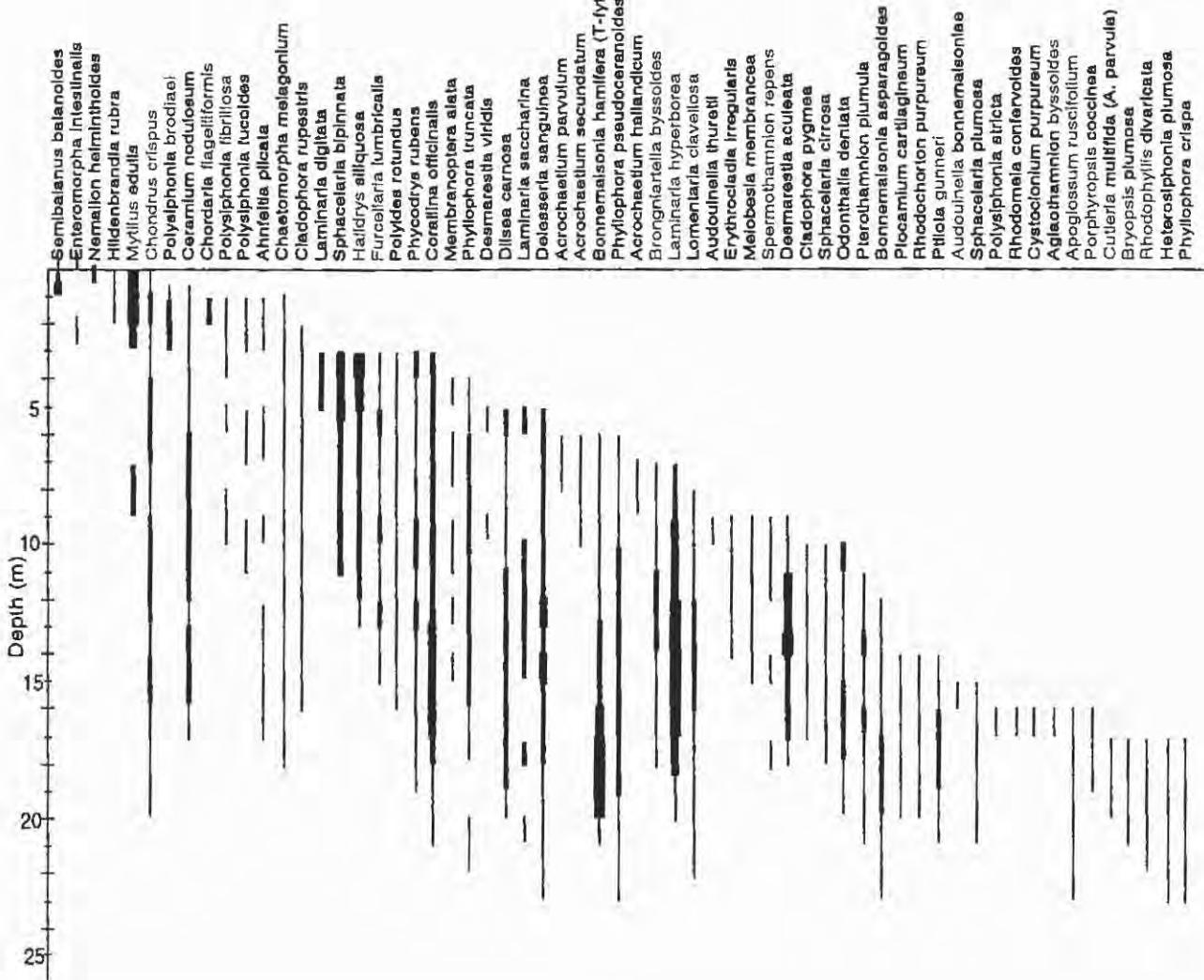

Fig. 13 Algvegetationens vertikalutbredning vid Lille Ribba

ca 10 m, där det ånyo stupade brant ner till 14-15 m, där en fin skalsandbotten vidtog. Omedelbart intill bergkanten och ca 1-2 m ut från denna fanns syrefria områden täckta av svavelbakterier (*Beggiatoa* sp.). Längre ut på sedimentbotten, på djup mellan 17-18 m, fanns ansamlingar av snäck och musselskalfragment. Maximalt uppnått dykdjup på denna lokal uppgick till 19 m.

Dominerande vegetationsinslag (fig. 12): Havstulpanerna (*Semibalanus balanoides*) bildade ett kraftigt bälte mellan 0-0,5 m djup. Strödda på berghällarna ovanför fanns enstaka havstulpaner och intorkade individer av *Porphyra umbilicalis*. Mellan 0-1 m förekom ett bälte med *Nemalion helminthoides*, *Enteromorpha intestinalis* samt *Polysiphonia brodiaei*, där den senare dominerade. Mellan 0,5-2 m förekom även en krans av *Chordaria flagelliformis*. Från ca 0,5-3 m täcktes botten av blåmussla (*Mytilus edulis*), som från 2 m täcktes av ett bälte av *Ceramium nodulosum*, vilket i sin tur slutade på 4 m djup. Där blåmusslorna slutade vidtog ektångsbältet (*Halidrys siliquosa*), i sin övre del tätt bevuxet med *C. nodulosum*. Ektångsbältet övergick gradvis i stortarebältet (*Laminaria hyperborea*) och på 10 m var stortaren den dominerande canopybildaren. I den övre delen av stortarebältet fanns mellan 7-12 m djup inslag av

sockertare (*Laminaria saccharina*). Stortaren dominerade ner till ca 15 m där berget övergick i sedimentbotten, men de block som fanns djupare ner här och där på gruset var tätt bevuxna med stortare. I stortarebältet växte även stora individer av *Dilsea carnosa*.

Undervegetationen dominerades av *Corallina officinalis*, *Phyllophora truncata*, *P. pseudoceranoides*, *Furcellaria lumbricalis*, samt *Delesseria sanguinea*. *C. officinalis* bildade mellan 7-10 m tätamattor, där *Brongniartella byssoides* och *Lomentaria clavellosa* var vanliga epifyter. I den nedre delen av stortarebältet och på blocken på sedimentbotten bildade *Bonnemaisonia hamifera* ett luddigt täcke.

Vid Store Ribba påträffades på skalgrusen mellan 17-19 m djup flera för Norge sällsynta arter såsom *Dudresnaya verticillata*, *Schmitzia neapolitana*, *Halarachnion ligulatum* och krustan av *Cutleria multifida*.

Totalt påträffades på denna lokal 75 algtaxa.

Lille Ribba (N58°58'2"; E10°52'1.5")

Lokalen består av några tätt samlade småskär i områdets östra kant, skilda åt av smala kanaler. Profilen lades på sydostsidan av ostligaste skäret i sydostlig riktning. Botten, som bestod av berghällar, sluttade långsamt ner till ca 2 m

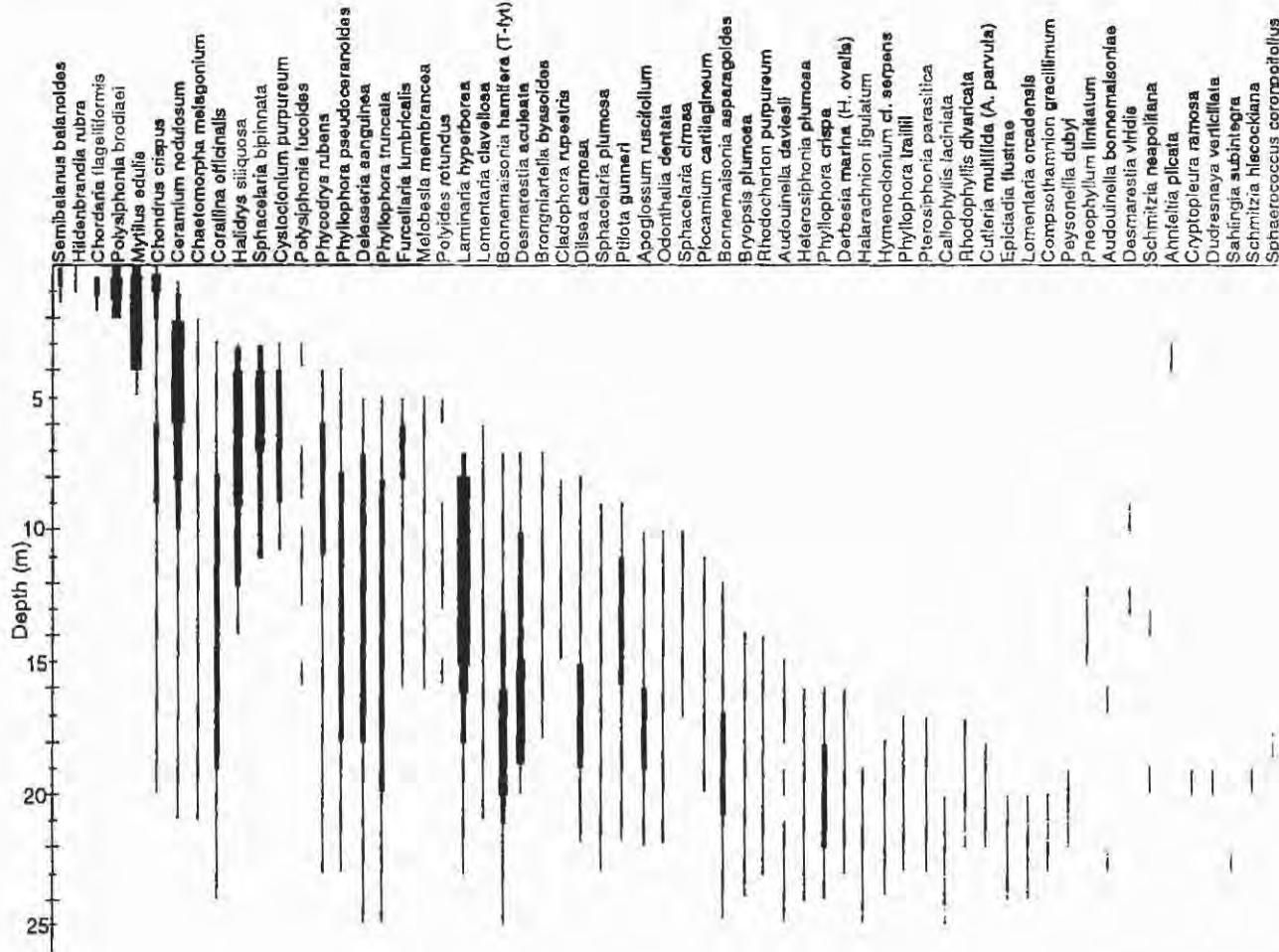

Fig. 14 Algvegetationens vertikalutbredning vid Graabein

djup. Därefter földe en brant ner till ca 14 m djup, där en ca 20-30 m bred platå breddade ut sig och botten bestod av block. Branten tvärades av små raviner, som i sina nedre delar var fyllda med block. Platån avlöstes av en bergkant som sluttade ner till en ca 20 m bred sandremsa med inslag av sten och små block på 16 m djup. Därefter földe så en brant, ca 3-4 m hög klippvägg som på sin sydostsida sluttade ner till en sandbotten på 22 m djup. Längs den branta kanten fanns partier där lösliggande alger hade samlats, samt avsnitt med syrebrist och svavelbakterier (*Beggiatoa* sp.). Fickor med svavelbakterier noterades även på sydostsidan av klipprygggen. Maximalt uppnått dykdjup på denna lokal uppgick till 23 m.

Dominerande vegetationsinslag (fig. 13): På denna lokal fanns ett väl utbildat havstulpanbälte (*Semibalanus balanoides*) som sträckte sig från 0-1 m djup. Skäret är för de mest överspolat och ovanför 0-linjen satt strödda havstulpaner tillsammans med enstaka exemplar av tarntång (*Enteromorpha intestinalis*). I havstulpanbältets övre kant fanns en bård med *Nemalion helminthoides* samt enstaka små exemplar av blåstång (*Fucus vesiculosus*). Från vattenlinjen och ner till 3 m fanns ett tätt täcke av 0,5-1 cm stora blåmusslor (*Mytilus edulis*) vilket i den övre delen växte

ovanpå havstulpanerna. Mellan 1-2 m fanns ett bälte med *Chordaria flagelliformis*, *Polysiphonia brodiaei* bildade vid La Ribba inte något eget dominerande bälte utan förekom blandat med *P. fibrillosa*, *P. fucoides*, *Gloiosiphonia capillaris* och *Ceramium nodulosum*. Där blåmusselbältet slutade på 3 m började ektångsbältet (*Halidrys siliquosa*), kraftig bevuxet med *Sphaerelaria bipinnata*. Insprängt i ektången fanns mellan 3-5 m ett glest bälte med fingertare (*Laminaria digitata*) och sockertare (*L. saccharina*). Ektången fortsatte ner till ca 12 m, men dess roll som dominerande canopybildare övertogs på ca 8-9 m av stortare (*Laminaria hyperborea*), som sedan dominerade canopyn ner till ca 19 m. På den bergrögg som löpte parallellt med skäret uppträdde även sockertare på djup mellan 10-18 m, och noterades så djupt som på ca 20 m. Mellan 11-15 m var *Desmarestia aculeata* också mycket vanlig.

Undervegetationen dominerades av *Delesseria sanguinea* och *Corallina officinalis*, som mellan 12-17 m bitvis helt täckte botten. Vidare utgjorde *Phyllophora pseudoceranoides*, *P. truncata* och *Chondrus crispus* betydande inslag i bottenskiktet. Mellan 17-20 m djup bildade *Bonnemaisonia hamifera* ett heltäckande överdrag på berget.

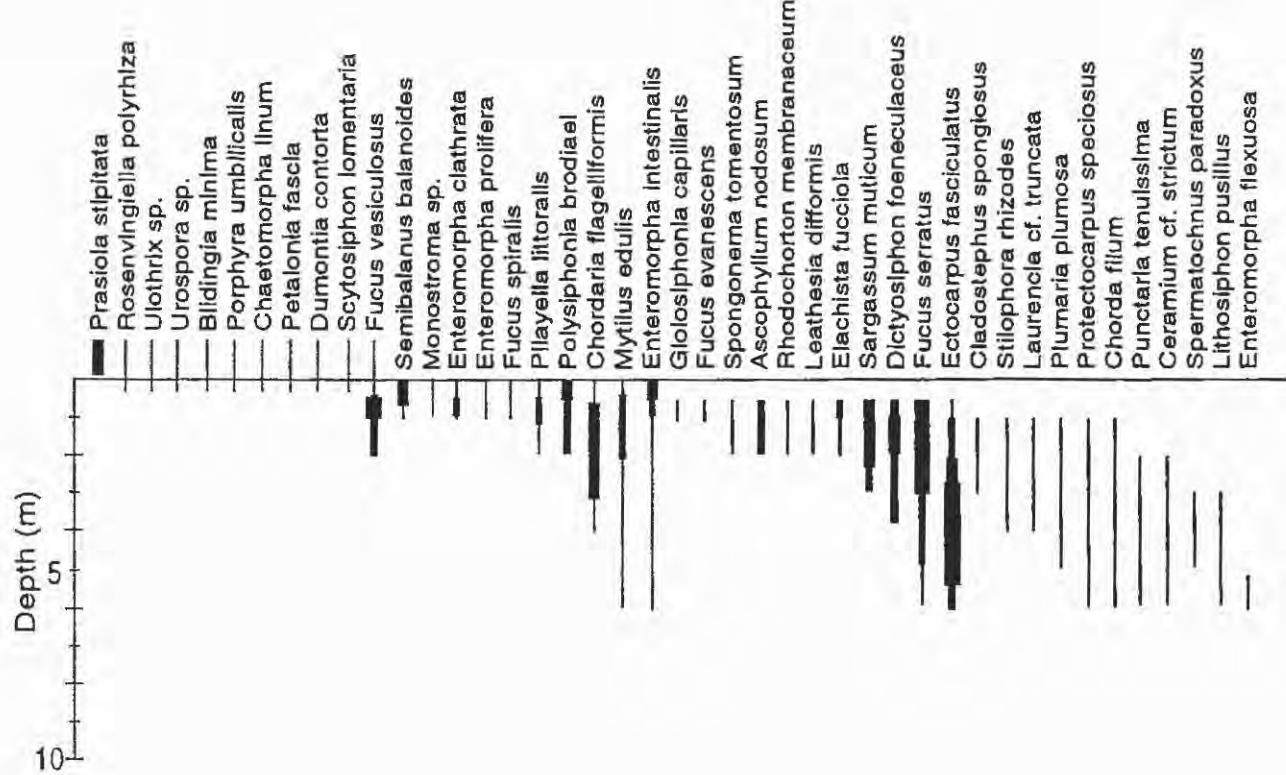

Fig. 15 Algvegetationens vertikalutbredning i Heiammen

Totalt påträffades på denna lokal 68 taxa.

Graabein (N58°57'8"; E10°50'9")

Graabein är ett skär i undersökningsområdets västra del. Profilen lades på västsidan av skäret i västlig riktning. Botten som består av berghällar går brant ner till 2-3 m djup, för att sedan i etapper långsamt sluttar ner till 6-8 m. Från detta djup sluttar botten flackt ner till ca 18 m på en sträcka av ca 100 m. Denna platå består i den övre delen av fast berg sönderskuren av små raviner, i vilka rullblock och mobilt grus deponerats. Botten i dessa raviner var i regel helt vegetationsfria, troligen som ett resultat av kraftig abrasion av det mobila gruset. Med ökat djup ökar inslaget av stora block, och på ca 18 m börjar en blockbrant som fortsätter ner till 22-25 m djup, där en plan slätt med grovt grus med inslag av skalgrus samt spridda block börjar. Maximalt uppnått dykdjup på denna lokal uppgick till 25 m.

Dominerande vegetationsinslag (fig. 14): Denna lokal uppvisade ett mycket tydligt zoneringsmönster med ett fåtal dominanterande canopyarter. Från 0-1 m fanns ett otydligt avsatt havstulpanbälte (*Semibalanus balanoides*) som var mer eller mindre övervuxet av blåmusslor (*Mytilus edulis*). Blåmusslorna bildade ett heltäckande överdrag på berget ner till 4 m djup. Ovanpå musslorna, på djup mellan 0-2 m, fanns ett distinkt bälte av *Polysiphonia brodiaei* med inslag av *Chondrus crispus*. Från ca 2 m dominerade sedan *Ceramium nodulosum* ner till ca 8 m djup. Från 4-9 m fanns ett bälte med ektång (*Halidrys siliquosa*) påväxt med *Sphaerelaria bipinnata* och *C. nodulosum*. Ektångsbältet blandades sin nedre del med stortare (*Laminaria hyperborea*). Stortaren intog en dominerande ställning från ca 8 m ner till 15-16 m och beständen på denna lokal var de

kraftigaste som påträffats i undersökningsområdet. Från 15 m och ner till den blockbrant som började på 19 m förekom en allt större inblandning av *Desmarestia aculeata*. På detta djup upphörde den sammanhängande canopyvegetationen. Med början på 16-17 m bildade *Bonnemaisonia hamifera* en tät matta på hällarna och blocken ovansidor.

De arter som mest dominerade i undervegetationen var *Phyllophora pseudoceranoides*, *P. truncata*, *P. crista*, *Delesseria sanguinea*, *Corallina officinalis* och *Bonnemaisonia hamifera*. Övrigt var vegetationen mycket mosaikartad till sin struktur. Noterbart var att den i området i övrigt sparsamt förekommande *Cystoclonium purpureum* på denna lokal fanns i strödda exemplar på djup mellan 2-10 m.

Graabein uppväxte i sina djupare delar en relativt hög diversitet av ovanliga arter. På ca 18 m gjordes ett fynd av rödalgen *Sphaerococcus coronopifolius*, vilket är det första som gjorts i Norge. Vidare fanns det på skalgruset runt 20 m relativt gott om *Schmitzia hiscockiana* och *S. neapolitana*. Den sistnämnda påträffades även så grunt som på 13 m i en av de grusfylda ravinerna. Övriga arter som påträffades runt 20 m var *Dudresnaya verticillata*, *Cryptopleura ramosa*, *Compsothamnion gracillimum*, *Callophyllis laciniata*, *Pterosiphonia parasitica*, *Phyllophora traillii*, *Halarachnion ligulatum*, sporofytkrustan av *Cutleria multifida*, samt de kulrunna gametofytstadierna hos grönalgen *Derbesia marina*.

Totalt påträffades på denna lokal 68 algtaxa.

Heia NE

På grund av profilen längd har denna delats upp i två delar, Heiammen (fig. 15) beskriver vegetationen från 0-6 m djup och Heiammen NE (fig. 16) beskriver förhållandena

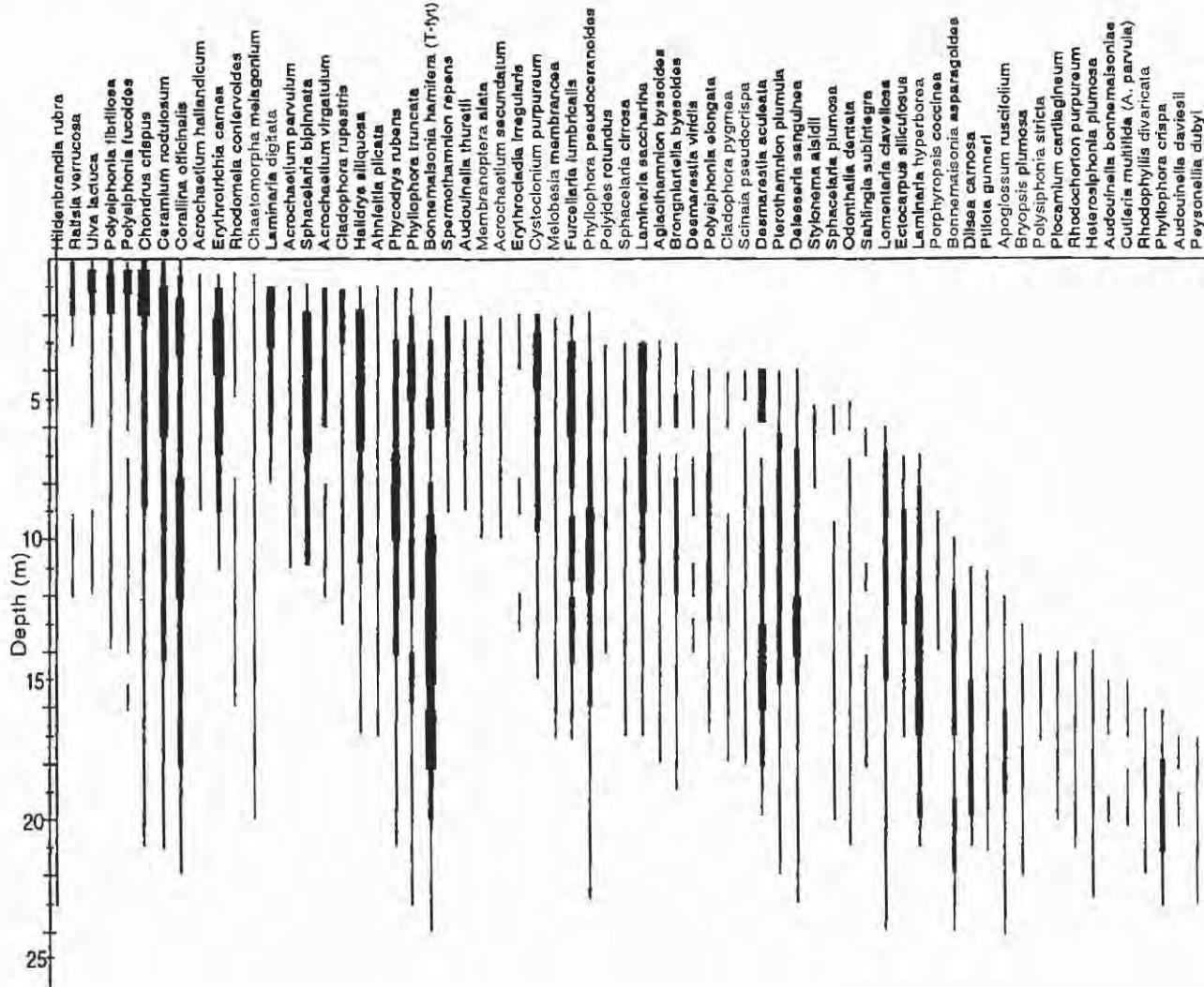

Fig. 16 Algvegetationens vertikalutbredning vid Heihamnen NE

på djup större än 6 m. I fig x finns även inlagda de arter som påträffades i själva Heihamnen, men som även förekom på större djup utanför denna.

Heihamnen (N58°57'6"; E10°52'5")

Lokalen består av en vik på nordostsidan av Heia som mestadels skyddas för vågor från söder till öster av en utskjutande udde, samt från vågor från nordost av ett lite skär beläget ca 50 m utanför viken. Profilen lades från den sydvästra delen av Heihamnen i nordostlig riktning. Den västra stranden består till övervägande delen av en blockstrand som sakta sluttar ner till ca 4-5 m djup i de norra delen, och till 1-1,5 m djup i den sydvästligaste delen av hamnen. Stranden på den utskjutande sydostudden består av fast berg som snabbt sluttar ner till motsvarande djup. Där blockkanten och berget slutar består botten av småsten och grus med ett starkt inslag av hela blåmusselskal (*Mytilus edulis*). I de inre delarna av hamnen var vattnet vid besök 1994-08-03 stagnant, och gråvita överdrag av svavelbakterier (*Beggiatoa* sp.) var vanligt förekommande. Vid återbesök 1994-11-09 hade stora mängder lösryckta alger stadda i förutnelse deponerats i den inre delen av hamnen. Maximalt uppnått dykdjup på denna lokal uppgick till 6 m.

Dominerande vegetationsinslag (fig. 15): Heihamnens

inre delar utgör den mest skyddade biotopen i denna undersökning. Klipporna ovanför det svagt markerade havstulpanbältet (*Semibalanus balanoides*) präglades starkt av den stora mängd fågelspillning som ansamlats under häckningssäsongen. Grönalgen *Prasiola stipitata* var fläckvis förekommande men var, liksom de enstaka rosetterna av *Porhyra umbilicalis*, starkt intorkad. I sprickor och hålrum i strandkantens närområde förekom små individ av *Scytesiphon lomentaria*, *Petalonia fascia*, *Fucus vesiculosus* och *Dumontia contorta*. I själva havstulpanbältet fanns en bård av olika tarmtångarter; *Enteromorpha intestinalis*, *E. clathrata* och *E. prolifera*. Blåmusselbältet (*Mytilus edulis*) förekom på denna lokal endast som spridda fläckar. Från 0-0,1 m förekom spridda exemplar av spiraltång (*Fucus spiralis*). Blåstång (*Fucus vesiculosus*) bildade från 0,1-0,5 m ett smalt bälte i vilket även fanns enstaka individ av *Fucus evanscens* och *Ascophyllum nodosum*. Från ca 0,5-3 m fanns sedan ett bälte med sågtång (*Fucus serratus*) med inslag av fingertång (*Laminaria digitata*). På ca 3 m började så ett bälte där sockertång dominerade, men där inslagen av *Desmarestia aculeata* och ektång (*Halidrys siliquosa*), tät bevuxen med *Sphaerelaria bipinnata*, var betydande. Då en stor del av strandsluttningen utgjordes av block förekom en

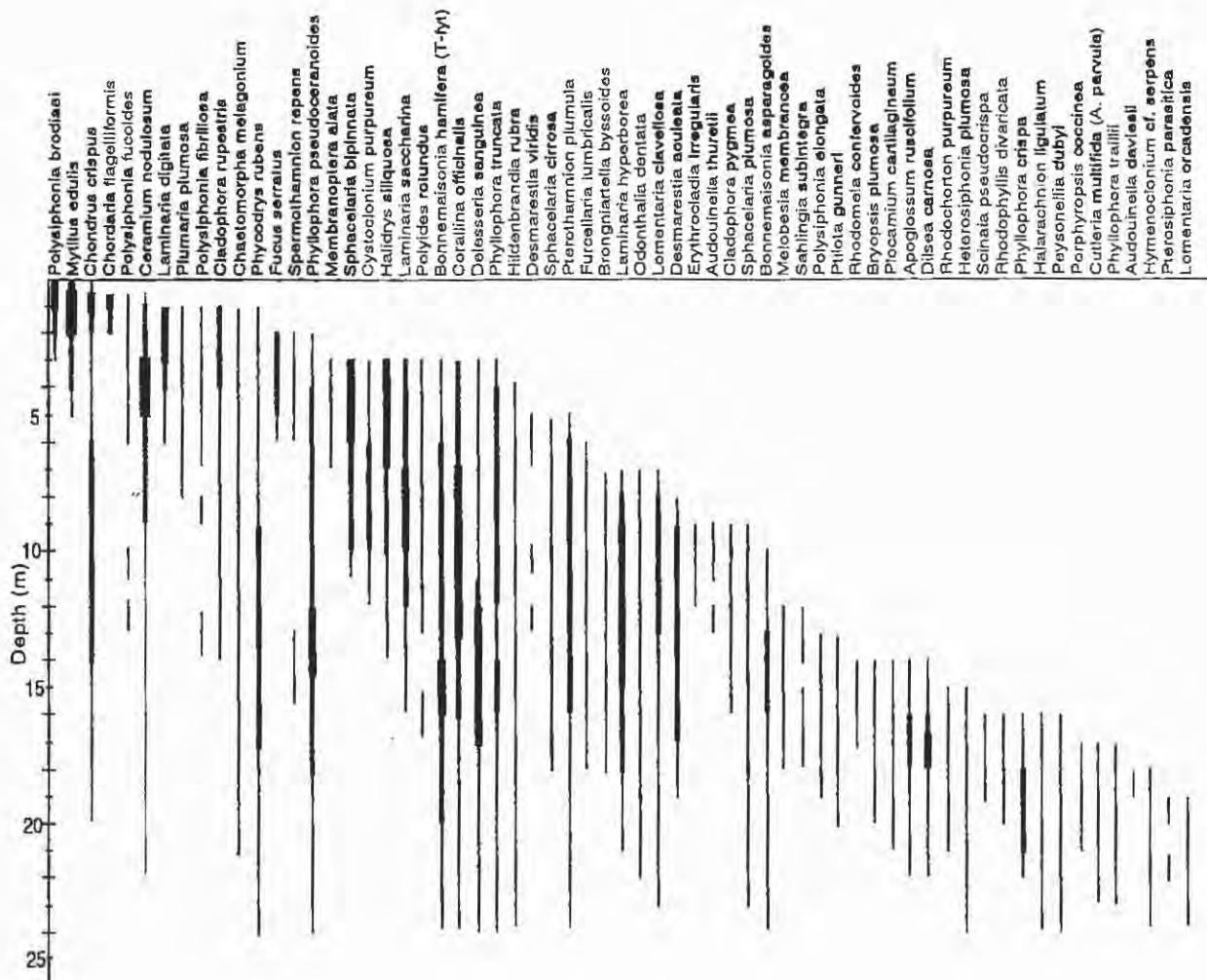

Fig. 17 Algvegetationens vertikalutbredning vid Heia SE

divers undervegetation, där *Chondrus crispus* förekom i tätta mattor på djup mellan 0,5-2 m. I övrigt förekom *Corallina officinalis*, *Furcellaria lumbricalis*, *Phyllophora truncata* och *P. pseudoceranoides*. Artrikedomen hos epifyterna var stor på denna lokal. *Ceramium nodulosum* bildade tätta mattor från 1-6 m, liksom i detta intervall även *Cystoclonium purpureum*. Det mest avvikande inslaget av påväxt utgjordes dock av en mycket riklig förekomst av finträdiga alger, främst rödalgen *Erytrotrichia carnea* och brunalgen *Ectocarpus fasciculatus*, även på så stora djup som 5-6 m.

I hamnens inre delar fanns en kraftig population av upp till 2 m långa individ av den nyligen invandrade brunalgen *Sargassum muticum*. I undervegetationen växte också bärden i östra Skagerrack sällsynta *Cladostephus spongiosus*, också den en brunalg. Anmärkningsvärt är även de fynd av *Scinaia pseudocrispa* som gjordes på skalgrus i så grunt vatten som 4 m.

Vid återbesök i Heiamnen 94-11-09 var den finträdiga epifytfloran i det närmaste borta. Från havstulpanbältet och ca 0,5 m upp fanns nu ett överdrag av *Porphyra linearis*. Mängden stora epifyter hade också reducerats avsevärt, även om andra nu hade tillkommit. Så var till exempel

Callithamnion corymbosum vanligt förekommande ner till 7-8 m djup. Även vid detta tillfälle påträffades flera exemplar av *Scinaia pseudocrispa*, nu betydligt kraftigare än i augusti.

Heiamnen NE (N58°57'7"; E10°52'7")

Profilen lades som en förlängning av föregående profil via skäret vid den fasta pricken på nordostsidan av Heia i nordostlig riktning och övervärade 3 klippryggar med mellanliggande raviner, vilka sträckte sig i nord-nordostlig riktning. Topparna på dessa ryggar sänkte sig gradvis ner från ca 6 m djup till 16 m, och de mellanliggande ravinerna från ca 8 m till 18 m. Bottenmaterialet i ravinerna bestod av strömspolat grus med ett mycket stort inslag av krossade skal av blåmussla (*Mytilus edulis*), men partier med block och stenansamlingar förekom i de norra delarna av ravinerna. På ca 20 m djup började så en ljus sandbotten som sluttade nedåt åt nordost. På detta djup iakttogets spår av syrebrist och fläckvis förekomst av svavelbakterier (*Beggiatoa* sp.). Vidare iakttogets även exkrementshögar av sandmask (*Arenicola* spp.). Maximalt uppnått dykdjup på denna lokal uppgick till 23 m.

Dominerande vegetationsinslag (fig. 16): Denna profil

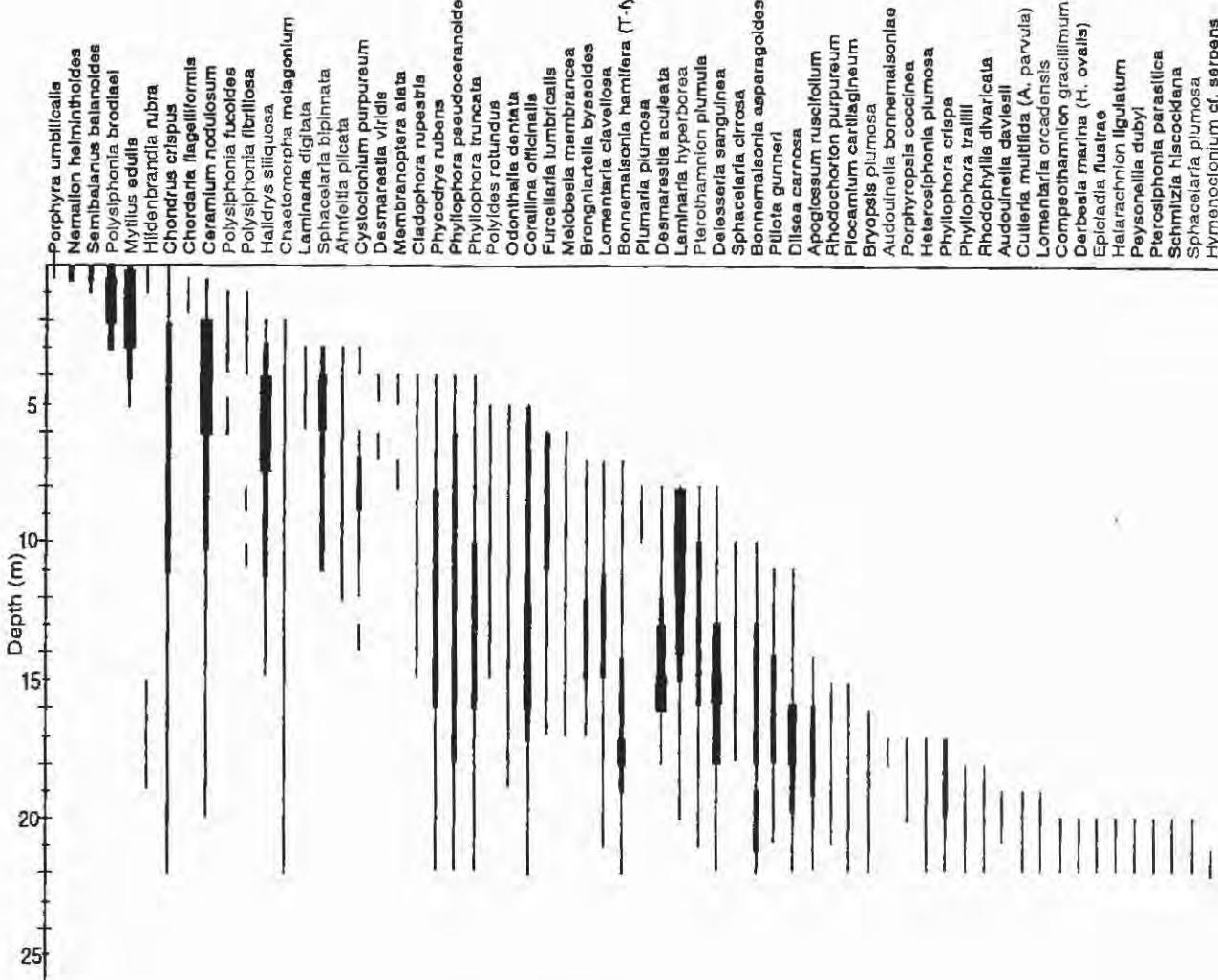

Fig. 18 Algvegetationens vertikalutbredning vid Heiknubben

omfattar i förstahand vegetationen från 6 m och nedåt. De varierande topografiska förhållandena längs denna profil återspeglas i den mosaikartade sammansättningen hos floran. De arter som i första hand bildade canopy på 6 m djup var sockertare (*Laminaria saccharina*) och ektång (*Halidrys siliquosa*), och då främst den förra som i det närmaste täckte sluttande partier på de bergryggar som fanns ner till ett djup av ca 9 m. Från detta djup skedde en allt större inblandning av stortare (*Laminaria hyperborea*) som från 12-18 m var den helt dominerande canopyarten. På skalgruset i ravintunnarna växte *Scinaia pseudocrispia* i djupintervallet 6-18 m. Här återfanns även *Polysiphonia elongata*, små individ av grönalgen *Ulva lactuca*, tussar av *Sphaerocarpha cirrosa* och *S. plumosa*, samt djupväxande *Ectocarpus cf siliculosus* (7-16 m). De arter som främst dominerade undervegetationen var *Corallina officinalis* (i det närmaste heltäckande mellan 8-12 m), *Phyllophora pseudoceranoides* (särskilt rikligt på 9-10 m), *P. truncata*, *Phycodrys rubens*, *Delesseria sanguinea* samt *Furcellaria lumbricalis*. Dessa arter utgjorde i sin tur bas för andra arter, tex. *Lomentaria clavellosa*, *Brongniartella byssoides*, *Rhodomela conservoides*, *Cystoclonium purpureum* och *Bonnemaisonia hamifera*, av vilka främst *B. hamifera* i princip växte in hela bottenskikt-

tet i ett heltäckande ludd från 10-19 m djup. På denna lokal var också inslaget av fingrenade rödalger, såsom *Pterothamnion plumula*, *Aglaothamnion byssoides* och olika *Audouinella*- och *Acrocahetium*-arter större än på övriga lokaler.

Totalt påträffades på denna och föregående lokal tillsammans 115 algtaxa.

Heia SE (N58°57'4.5"; E10°52'6.5")

Profilen lades på ostsidan av Heia i rakt ostlig riktning. På denna sidan av Heia skjuter ett grundflak bestående av en samling klippåsar som löper i SSW-NNE riktning, ut ca 100-150 m från själva ön. Detta område får åt väster delvis sjölä av Heia, samt åt sydväst av en grundrygg som löper från Heias sydvästutdöde till Heiknubben. Det grundaste partiet utgörs av en topp på ca 4 m, under det bottendjupet i de mellanliggande ravinerna varierar mellan 4-12 m. Bottensmaterialet i ravinerna består av strömspolat grus med ett mycket starkt inslag av skal av blämmussla (*Mytilus edulis*), men partier med block och stenansamlingar förekommer. På ett avstånd av ca 150 m från land stupar den östligaste åsen från ca 12 m ner till ca 16-17 m djup. Botten sluttar här nedåt åt både nordost och sydost, och består av

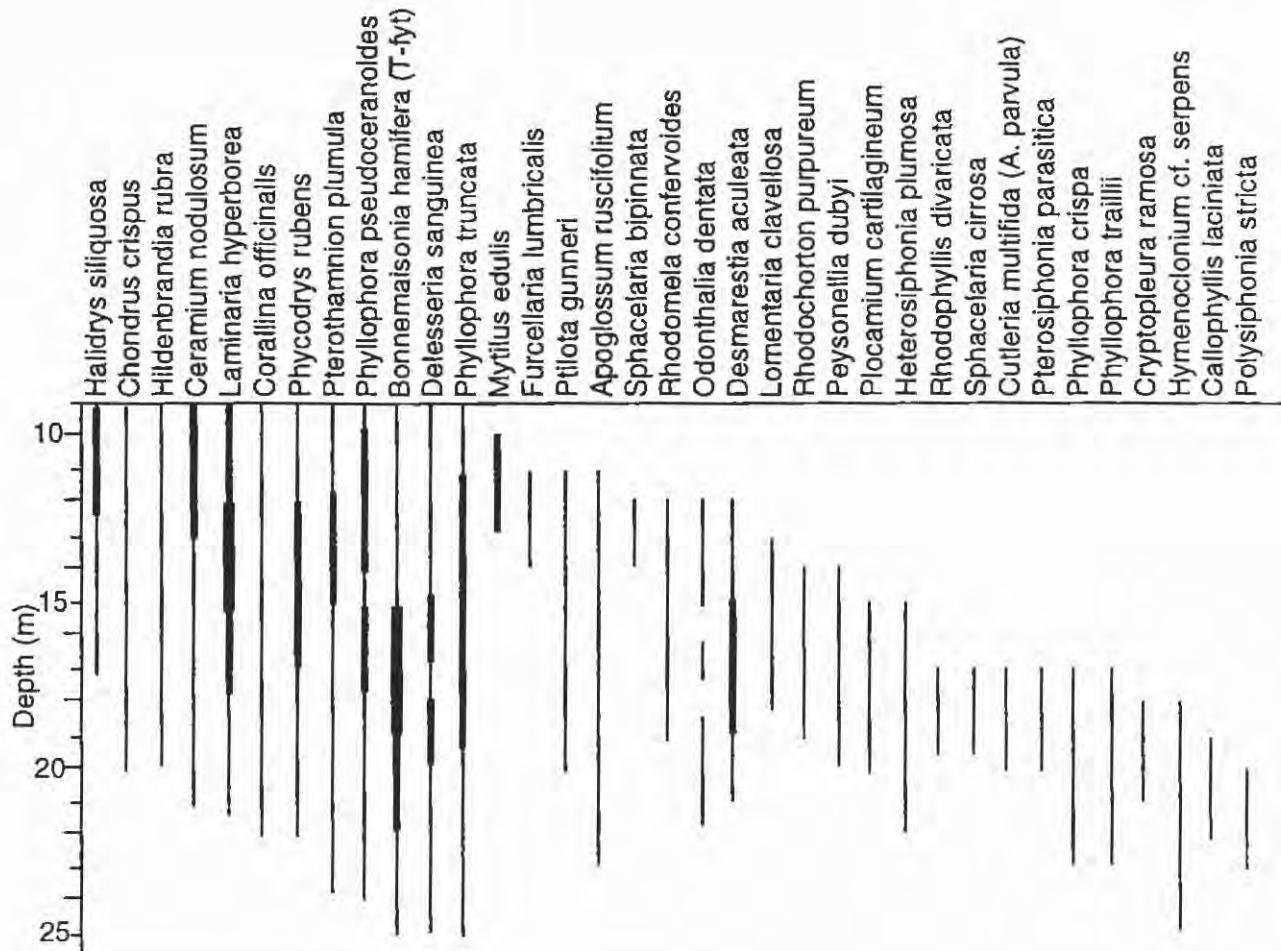

Fig. 19 Algvegetationens vertikalutbredning vid Skjøttegrunn

brunaktigt skalgrus med inslag av småsten och block. På ca 20 m djup kommer ånyo en låg och smal bergrygg. Maximalt uppnått dykdjup på denna lokal uppgick till 24 m.

Dominerande vegetationsinslag (fig. 17): På denna lokal fanns endast strödda exemplar av havstulpaner (*Semibalanus balanoides*). Från den diffusa nolllinjen och ner till 2 m djup bildade blämmusslor (*Mytilus edulis*) ett heltäckande bälte, tätt bevuxet med *Polysiphonia brodiae*. Vidare förekom från 0,5-1,5 m en smal zon med *Chondrus crispus* och *Chordaria flagelliformis*. Från ca 1 m bildade fingertare (*Laminaria digitata*) och sågtång (*Fucus serratus*) ett canopybälte ner till ca 3 m djup, men båda arterna påträffades ner till ca 6 m. Från 3 m djup ökade inslaget av ektång (*Halidrys siliquosa*) och sockertare (*Laminaria saccharina*). Ektången utgjorde den dominerande canopyarten mellan 3-7 m, sockertaren mellan 7-10 m. På djup mellan 3-5 m förekom en kraftig påväxt av *Ceramium nodulosum* och *Sphacelaria bipinnata*. Från 9 m övergick dominansen av sockertare i en canopy av stortare (*Laminaria hyperborea*) som sedan dominerade ner till ca 15 m. Insprängt i stortare-zonen förekom även *Desmarestia aculeata*. Mellan 16-18 m djup, vid foten av ett stup, fanns ett kraftigt bestånd av storvuxna plantor av *Dilsea carnosa*.

Undervegetationen dominerades av *Corallina officinalis* som från 7-13 m i det närmaste täckte berghällarna. Invävt

i *Corallina*-vegetationen växte *Bonnemaisonia hamifera*, *Pterothamnion plumula* och *Lomentaria clavellosa*. Från ca 6-14 m fanns ett markant inslag av *Chondrus crispus*, även om arten aldrig var dominerande. *Delesseria sanguinea* bildade ett tydligt bälte i undervegetationen på djup mellan 12-16 m. Bland övriga dominanter i undervegetationen bör nämnas *Phyllophora pseudoceranoides*, särskilt rikligt förekommande mellan 12-15 m, *P. truncata* och *Phycodrys rubens*.

På skalgruset längs den slänt som började på 16-17 m förekom ovanliga arter som *Sciania pseudocrispia*, (16-20m), *Halarachnion ligulatum* (16-24 m), *Pterosiphonia parasitica* (18-24 m), krustor av *Cutleria multifida* (17-23 m) och *Phyllophora traillii* (17-23 m).

Totalt påträffades på denna lokal 71 algtaxa.

Heiknubben (N58°57'2.5"; E10°52'9")

Heiknubben är ett litet skär ca 500 m SW om Heia och ligger på norra kanten av en ravin som skiljer Heia från grundplatåen Heifluene. Profilen lades på sydostsidan av skäret i sydostlig riktning. Från ytan och ner till ca 2 m sluttade botten brant, för att därefter långsamt slutta ner mot 6-7 m. Därefter tilltog lutningen åter för att på ca 12 m djup följas av ett stup med överhang som gick ner till ca 18-19 m djup. På detta djup vidtog en blockslänt med inslag av skalgrus

och sten i hålrummen, vilken sträckte sig ned till ca 22 m djup där en slätt med vitt skalgrus började. Maximalt uppnått dykdjup på denna lokal uppgick till 22 m.

Dominerande vegetationsinslag (fig. 18): På skärets sidor fanns ett glest men tydligt avsatt bälte av havstulpaner (*Semibalanus balanoides*). I överkanten av detta satt en bård av *Nemalion helminthoides*. Ovanför havstulpanerna satt spridda, intorkade rosetter av *Porphyra umbilicalis*. Från ca 0,3 m djup täcktes berget av blåmusslor (*Mytilus edulis*) ner till ca 3 m djup. Ovanpå havstulpaner och blåmusslor växte *Polysiphonia brodiaei* i ett heltäckande bälte från 0-2 m djup. Där detta bälte slutade vidtog *Ceramium nodulosum* som en heltäckande matta ner till 6 m, först växande bland och på blåmusslorna, sedan som epifyt på ektången (*Halidrys siliquosa*) vilken utgjorde den dominerande canopyarten mellan 4-7 m. Från 8-12 m utgjorde stortare (*Laminaria hyperborea*) den dominerande canopyarten, men från ca 13 m började en kraftigt bestånd av *Desmarestia aculeata*, som på 15-16 m djup utgjorde dominerande canopy. På 13-18 m bildade *Delesseria sanguinea* ett distinkt och kraftigt bälte i undervegetationen, och kom, mellan 16-18 m delvis att tillsammans med *Dilsea carnosa* att överta rollen som canopybildare när de stora brunalgerna alltmer glesade ut.

Undervegetationen kännetecknades från ca 5 m av en blandning bestående av *Corallina officinalis*, *Phyllophora pseudoceranoides*, *P. truncata*, *Chondrus crispus* och *Phycodrys rubens*. *Furcellaria lumbricalis* förekom i spridda bestånd mellan 6-11 m. På denna lokal fanns mellan 13-21 m relativt rikligt med *Bonnemaisonia asparagoides*. Förekomstena av *B. hamifera* var vid Heiknubben mindre än vid de andra lokalerna.

På blocken i den sluttning som fanns mellan 18-21 m växte en del mindre vanliga arter såsom *Phyllophora traeillii*, *P. crispa*, krustastadiet av *Cutleria multifida*, *Compsothamnion gracillimum*, sporofyt- och gametofytstadier av *Derbesia marina*, samt *Pterosiphonia parasitica*. Vidare påträffades i skalgruset *Schmitzia hiscockiana* och *Halarachnion ligulatum*.

Totalt påträffades på denna lokal 69 algtaxa.

Skjöttegrunn (N58°56'2"; E10°49'8")

Skjöttegrunn utgörs av grundplatå belägen i den sydvästligaste delen av undersökningsområdet och saknar över vattenytan uppstickande formationer. Två profiler lades här, varav en i västlig och en i nordostlig riktning, bågge utgående från en grundtopp på 9 m strax sydost om utprickningen. Grundplatån består här av flackt sluttande renspolade berghällar med inslag av djupa sprickor och raviner. Materialet på botten av dessa raviner utgörs av rullblock, rullsten och ibland med inslag av mobilt grus. På ostsidan av denna platå finns ett stup från ca 12 m ner till 20-22 m djup, där en slätt med skalgrus med stort inslag av blåmusselskal börjar. Maximalt uppnått dykdjup på denna lokal uppgick till 25 m.

Dominerande vegetationsinslag (fig 19): Denna lokal besöktes 941109, efter det att höststormarna satt in. Vegetationen var mycket sliten ner till ca 16-17 m djup. Från 9 m och ner till 18-19 m djup var nästan all befrintlig vegetation överbuxen av bryozokolonier (*Membranipora membranacea* och *Electra* spp.). På det grundaste partiet, 9

m, domineras vegetationen av ektång (*Halidrys siliquosa*) och stortare (*Laminaria hyperborea*). Ektången var glest bevuxen med *Ceramium nodulosum*. Från ca 12 m utgjorde storare den dominerande canopybilden, och bältet fortsatte ner till ca 18 m djup. Både ektången och stortaren var mycket sliten, troligen till följd av kraftig vågexponering. Mellan 15-19 m fanns glesa bestånd av *Desmarestia aculeata*.

Undervegetationen var gles till sparsam och bestod främst av *Phyllophora pseudoceranoides*, *P. truncata*, *Phycodrys rubens* och *Delesseria sanguinea*. *Bonnemaisonia hamifera* bildade ett ludd som täckte stora ytor av berget på djup mellan 15-19 m.

På ca 17-20 m djup fanns här och var en tunn, mot berget tryckt, krustaliknande hinna av *Cryptopleura ramosa*.

Mellan 10-13 m fanns fläckar besatta med stora blåmusslor (*Mytilus edulis*)

Totalt påträffades på denna lokal 34 algtaxa.

Övriga iakttagelser

På alla lokaler som besöktes under sommaren noterades en mycket tät individförekomst av den vanliga sjöstjärnan (*Asterias rubens* L.) associerad till blåmusselbältet. Vid lokalen Djupe Flu observerades 940804 en ensam grässäl (*Halychoerus grypus* Fabr.) av okänt kön och av okänd ålder.

REFERENSER

- Baardseth, E. (1941). *Scinaia furcellata* and *Desmarestia ligulata* in Norway. *Nytt Mag. Naturvid.* 82:121-122.
- Baardseth, E. (1974). *Cryptopleura ramosa* (Huds.) Kylin ex Newton (Rhodophyceae) and *Omphalophyllum ulvaceum* Rosenv. (Phaeophyceae) new to Norway. *Sarsia* 57:109-112.
- Berge, J. A., Green, N. W., & Rygg, B. (1988). Invasjon av planktonalgen *Chrysochromulina polylepis* langs Sør-Norge i mai-juni 1988. Akutte virkninger på organisme-samfunn langs kysten. Datarapport fra NIVAs undersøkelser. (329/88) NIVA.
- Bokn, T. (1984). Basisundersøkelser i Hvalerområdet og Singlefjorden. Gruntvannorganismær. (Rapport 135/84) NIVA.
- Burrows, E. M. (1991). Seaweeds of the British Isles. Volume 2 Chlorophyta. (1 ed.). (Vol. 2). London: British Museum (Natural History).
- Dixon, P. S., & Irvine, L. M. (1977). Seaweeds of the British Isles. Volume 1 Rhodophyta Part 1. Introduction, Nemaliales, Gigartinales. (Vol. 1). London: British Museum (Natural History).
- Ekman, F. L. (1857). Bidrag till kännedomen af Skandinaviens hafsalger. Ph. D.-thesis. Vidtber. Filos. Fakulteten, Upsala. 16 pp.
- Fletcher, R. L. (1987). Seaweeds of the British Isles. Volume 3 Fucophyceae (Phaeophyceae) Part 1. (Vol. 3). London: British Museum (Natural History).
- Fredriksen, S., & Rueness, J. (1990). Eutrofisituasjonen i Ytre Oslofjord 1989. Delprosjekt 4.1. Benthosalger i Ytre Oslofjord, (Rapport 397/90) NIVA. pp. 63

TAXON	AUKTOR	TAXON	AUKTOR
RÖDALGER (RHODOPHYCEAE)		BRUNALGER (FUCOPHYCEAE)	
<i>Acrochaetium taliandicum</i>	(Kylin) Hamel	<i>Ascochytidium nodosum</i>	(Jancz.) Le Jol.
<i>Acrochaetium parvulum</i>	(Kylin) Hoyt	<i>Chorda filum</i>	(Linnaeus) Stackhouse
<i>Acrochaetium secundatum</i>	(Lyngbye) Nigeli	<i>Chordaria flagelliformis</i>	(O.F. Müller) C. Ag.
<i>Acrochaetium virginium</i>	(Hav.) J. Ag.	<i>Cladostethus spongiosus</i>	(Hudson) C. Ag.
<i>Acrosorium sp./Crypsopleura ramosa</i>	(Huds.) Kylin ex Newm.	<i>Corderia multifida</i> (es <i>Aplidoxonia parvula</i>)	(Smith) Greville
<i>Aglaothamnion bipinnatum?</i>	(Crouan fr.) Feldmann-Mazoyer	<i>Dermarestia vindis</i>	(O.F. Müller) Lamour
<i>Aglaothamnion byssoides</i>	(Arnott ex Harvey in Hook.) L'Hardy-Halos & Ruessels	<i>Dicayosiphon soenkevallaceus</i>	(Huds.) Greville
<i>Aglaothamnion byssoides/pseudobryoides</i>	(Arnott ex Harvey in Hook.) L'Hardy-Halos & Ruessels/	<i>Ectocarpus fasciculatus</i>	Harvey
<i>Ahnfeltia plicata</i>	(Huds.) Fries	<i>Ectocarpus siliculosus</i>	(Dillw.) Lyngb.
<i>Anithamnion villosum</i>	Athanasiadis in Maggs & Hommersand 1993	<i>Elaeocarpus fucicola</i>	(Velt.) Areschoug
<i>Apoglossum ruscifolium</i>	(Turner) J. Ag.	<i>Fucus evanescens</i>	C. Ag.
<i>Audouinella bonemaisionae</i>	(Batters) Dixon	<i>Fucus serratus</i>	Linnaeus
<i>Audouinella daviesii</i>	(Dillw.) Woelk	<i>Fucus spiralis</i>	Linnaeus
<i>Audouinella thureti</i>	(Born.) Woelkerling	<i>Fucus vesiculosus</i>	Linnaeus
<i>Bonnevieoria esparagoides</i>	(Woodw.) C. Ag.	<i>Haliotis silicea</i>	(Linnaeus) Lyngbye
<i>Bonnevieoria harofera</i> (as tetrasporophyte)	Hariot	<i>Laminaria digitata</i>	(Huds.) Lamour
<i>Bronnmarcella byssoides</i>	(Good. & Woodw.) Schm.	<i>Laminaria hyperborea</i>	(Gunn.) Fodle
<i>Callithamnion corymbosum</i>	(J. E. Smith) Lyngbye	<i>Laminaria saccharina</i>	(Linnaeus) Lamour
<i>Callophyllis laciniata</i>	(Hudson) Kützing	<i>Leathesia difformis</i>	(Linnaeus) Areschoug
<i>Ceramium cf. stratum</i>	Hav. (nom. ill. Maggs & Hommersand 1993))	<i>Lithodesma sp.</i>	
<i>Ceramium nodulosum</i>	(Lightf.) Doel.	<i>Lithosiphon pusillus</i>	(Carr. ex Hook.) Harvey
<i>Chondrus crispus</i>	Stackhouse	<i>Petalonia fascia</i>	(O.F. Müller) Kuntze
<i>Comsothamnion gracilifolium</i>	DeTori	<i>Pilayella littoralis</i>	(Linnaeus) Kjellman
<i>Comsothamnion thyoides?</i>	(Smith) Nigeli	<i>Protocarpus speciosus</i>	(Bergesen) Kuckuck
<i>Corallina officinalis</i>	Linnaeus	<i>Pseudodictyota sp.</i>	
<i>Crostia sp.</i>		<i>Puucaria tenuissima</i>	(C. Ag.) Greville
<i>Cryptopleura ramosa</i>	(Huds.) Kylin ex Newm.	<i>Ralfsia verrucosa</i>	(Aresch.) J. Ag.
<i>Cystoclonium purpureum</i>	(Huds.) Batters	<i>Sargassum muticum</i>	(Yendo) Fenthoff
<i>Delesseria sanguinea</i>	(Huds.) Lamour.	<i>Scytoniphon lomentaria</i>	(Lyngbye) Link
<i>Dilsea carnosa</i>	(Schmidl.) Kuntze	<i>Spermatophorus paradoxus</i>	(Roth) Kützing
<i>Dudrenaya verticillata</i>	(Witt.) Le Jol.	<i>Sphaerocarpha cirtosa</i> ecad "bipinnata"	(Roth.) C. Ag. see Prudhomme van Reeuw 1982
<i>Dunomia cincta</i>	(Gmelin) Ruprecht	<i>Sphaerocarpha cirtosa</i>	(Roth.) C. Ag.
<i>Erythrocladia irregularis</i>	Rosenvinge	<i>Sphaerocarpha pluriseta</i>	Lyngbye
<i>Erythrocilia carnea</i>	(Dillw.) J. Agardh	<i>Sphaerocarpha plurula</i>	Zanard.
<i>Forcellaria luctuosa</i>	(Huds.) Lamour.	<i>Spongomeria tenacissimum</i>	(Hudson) Kützing
<i>Glossiphonia capillaris</i>	(Huds.) Ceratocladii in Bertzey	<i>Scyphophora rhizodes</i>	(Turn.) J. Ag.
<i>Halarachne ligulatum</i>	(Woodw.) Kützing		
<i>Heterosiphonia plumosa</i>	(Ellis) Batters	GRÖNALGER (CHLOROPHYCEAE)	
<i>Hildenbrandia rubra</i>	(Sommerf.) Menegh.	<i>Blidingia minima</i>	(Nigell ex Kützing) Kylin
<i>Hymenocladium cf. serpens</i> Städler	(Crouan fr.) Batters	<i>Bryopsis plumosa</i>	(Huds.) C. Ag.
<i>Laurencia cf. truncata</i>	Kütz. (ex Maggs & Hommersand 1993, see also Num et al. 1994)	<i>Chaetomorpha linum</i>	(O.F. Müller) Kützing
<i>Lithothamnion glaciale</i>	Kjellman	<i>Chaetomorpha melagonium</i>	(Weber & Mohr) Kützing
<i>Lithothamnion sonderi</i>	Kunek	<i>Cladophora pygmaea</i>	Reinke
<i>Lomentaria clavellosa</i>	(Turn.) Gailio	<i>Cladophora rupestris</i>	(Linnaeus) Kützing
<i>Lomentaria arcadiensis</i>	(Hav.) Coll. ex Taylor	<i>Derbesia marina</i> (som <i>Halcyosis ovalis</i>)	(Lyngbye) Solier
<i>Melobesia membranacea</i>	(Eger.) Lamour	<i>Enteromorpha clathrata</i>	(Roth) Greville
<i>Membranoptera alata</i>	(Huds.) Stackhouse	<i>Enteromorpha flexuosa</i>	(Wulfen ex Roth) J. Agardh
<i>Nemalion helminthoides</i>	(Velt. In Witz.) Batters	<i>Enteromorpha intestinalis</i>	(Linnaeus) Link
<i>Odonthalia dentata</i>	(Linnaeus) Lyngbye	<i>Enteromorpha prolifera</i>	(O.F. Müller) J. Ag.
<i>Palmaria palmata</i>	(Linnaeus) Kuntze	<i>Epilachnia illustris</i>	Reinke
<i>Petrocelis/Ismeocarbia sp.</i>		<i>Monostroma sp.</i>	
<i>Peyssonnelia dubyi</i>	Crouan fr.	<i>Prasiola stipitata</i>	Sutu ex Jessen
<i>Phycodrys rubens</i>	(Linnaeus) Batters	<i>Roseovirga polyrhiza</i>	(Roseovirga) Silva
<i>Phyllophora crisia</i>	(Huds.) Dixon	<i>Spongomerpa acruginosa</i>	(Linnaeus) van den Hoek
<i>Phyllophora pseudoceranoides</i>	(Gmelin) Newbold & Taylor	<i>Ulotrichus sp.</i>	
<i>Phyllophora trilobii</i>	Holmes ex Batters	<i>Ulva lactuca</i>	Linnaeus
<i>Phyllophora truncata</i>	(Pallas) Zizova	<i>Urospora sp.</i>	
<i>Phymatolithon laevigatum</i>	(Foslie) Foslie		
<i>Phymatolithon leuconormandii</i>	(Areschoug) Adey		
<i>Phymatolithon purpureum</i>	(Crouan fr.) Woelkerling & Irwin		
<i>Plocamium cartilagineum</i>	(Linnaeus) Dixon		
<i>Plymnia plumosa</i>	(Huds.) O. Kuntze		
<i>Pnoecphyllospadix limitatum</i>	(Foslie) Chamberlain		
<i>Polyides rotundus</i>	(Hudson) Greville		
<i>Polysiphonia brodiae</i>	(Dillw.) Spreng.		
<i>Polysiphonia elongata</i>	(Huds.) Spreng.		
<i>Polysiphonia fibulifera</i>	(Dillw.) Spreng.		
<i>Polysiphonia fucoides</i>	(Huds.) Greville		
<i>Polysiphonia stricta</i>	(Dillw.) Greville		
<i>Porphyra linearis</i>	Greville		
<i>Porphyra umbilicalis</i>	(Linnaeus) J. Ag.		
<i>Porphyropsis coccinea</i>	(J. Ag.) Rosenvinge		
<i>Pterosiphonia parasitica</i>	(Huds.) Falkenberg		
<i>Pterothamnion plumula</i>	(Ellis) Nigelli		
<i>Ptilota gunneri</i>	Silva, Maggs & Hommersand		
<i>Rhodochorton membranaceum</i>	Magn.		
<i>Rhodochorton purpureum</i>	(Lightfoot) Rosenvinge		
<i>Rhodomela confluens</i>	(Huds.) Silva		
<i>Rhodophyllis divaricata</i>	(Stackh.) Papenfuss		
<i>Salinaria subintegra</i>	(Rosenvinge) Korshikova		
<i>Schmitzia hiscockiana</i>	Maggs & Guiry		
<i>Schmitzia nespoliana</i>	(Berth.) Lagercr. ex Silva		
<i>Scirurus pseudocrocea</i>	(Clem.) Wyse		
<i>Spermodhamnion repens</i>	(Dillw.) Rosenvinge		
<i>Sphaerococcus coronopifolius</i>	Stackhouse		
<i>Stylonema alsidu</i>	(Zanard.) Drew		

APPENDIX II

Primärdata

Koder:

1= ströexemplar

2= täckningsgrad 5-25%

3= täckningsgrad 25-75%

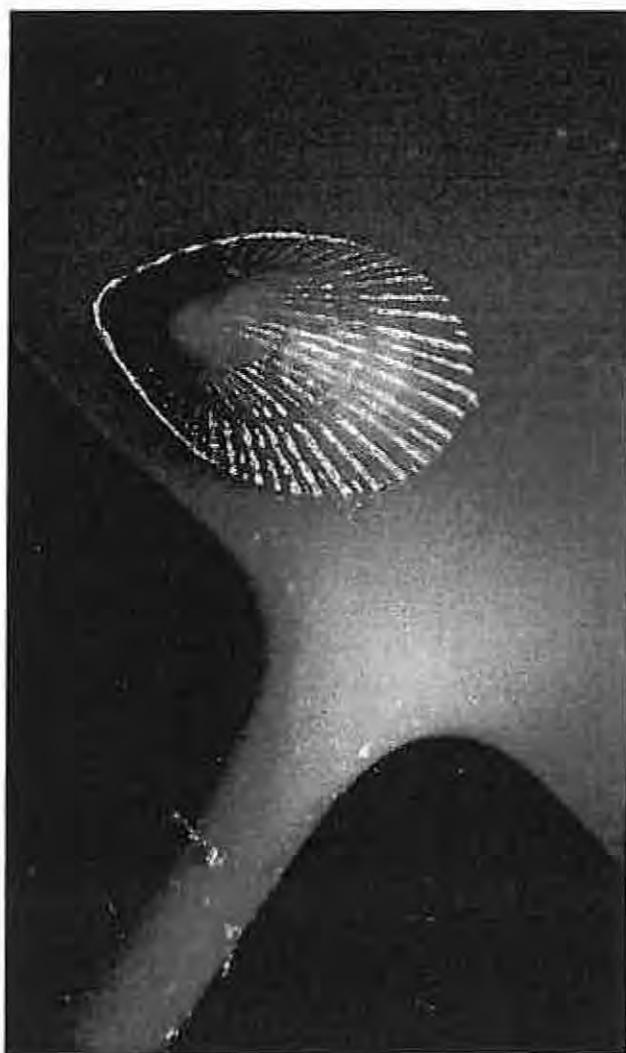
4= täckningsgrad >75%

x= registrerad på lokalen i fråga men djupangivelser saknas. Gäller krustor

Locality	Taxon	Depth ->	10	0	0.5	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
Heia SE	<i>Mytilus edulis</i>			3	4	4	2	2	1																					
Heia SE	<i>Nemalion helminthoides</i>																													
Heia SE	<i>Odonthalia dentata</i>																													
Heia SE	<i>Palmaria palmata</i>																													
Heia SE	<i>Petalonia fascia</i>																													
Heia SE	<i>Petrocelis/Haemescharia</i> sp.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x			
Heia SE	<i>Peysonellia dubyi</i>																													
Heia SE	<i>Phycodrys rubens</i>																													
Heia SE	<i>Phyllophora crispa</i>																													
Heia SE	<i>Phyllophora pseudoceranoides</i>																													
Heia SE	<i>Phyllophora trailii</i>																													
Heia SE	<i>Phyllophora truncata</i>																													
Heia SE	<i>Phymatolithon laevigatum</i>	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x			
Heia SE	<i>Phymatolithon lenormandii</i>	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x			
Heia SE	<i>Phymatolithon purpureum</i>	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x			
Heia SE	<i>Pilayella littoralis</i>																													
Heia SE	<i>Plocamium cartilagineum</i>																													
Heia SE	<i>Plumaria plumosa</i>																													
Heia SE	<i>Pneophyllum limitatum</i>																													
Heia SE	<i>Polyides rotundus</i>																													
Heia SE	<i>Polysiphonia brodiaei</i>	3	3	2	1																									
Heia SE	<i>Polysiphonia elongata</i>																													
Heia SE	<i>Polysiphonia fibrillosa</i>																													
Heia SE	<i>Polysiphonia fucoides</i>	1	1	1	1	1																								
Heia SE	<i>Polysiphonia stricta</i>																													
Heia SE	<i>Porphyra umbilicalis</i>																													
Heia SE	<i>Porphyropsis coccinea</i>																													
Heia SE	<i>Prasiola stipitata</i>																													
Heia SE	<i>Protectocarpus speciosus</i>																													
Heia SE	<i>Pseudolithoderma</i> sp.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x				
Heia SE	<i>Pterosiphonia parasitica</i>																													
Heia SE	<i>Pterothamnion plumula</i>																													
Heia SE	<i>Ptilota gunneri</i>																													
Heia SE	<i>Punctaria tenuissima</i>																													
Heia SE	<i>Ralfsia verrucosa</i>																													
Heia SE	<i>Rhodochorton membranaceum</i>																													
Heia SE	<i>Rhodochorton purpureum</i>																													
Heia SE	<i>Rhodomela confervoides</i>																													
Heia SE	<i>Rhodophyllis divaricata</i>																													
Heia SE	<i>Rosenvingiella polyrhiza</i>																													
Heia SE	<i>Sahlingia subintegra</i>																													
Heia SE	<i>Sargassum muticum</i>																													
Heia SE	<i>Schmitzia hiscockiana</i>																													
Heia SE	<i>Schmitzia neapolitana</i>																													
Heia SE	<i>Scinaia pseudocrispa</i>																													
Heia SE	<i>Scytoniphon lomentaria</i>																													
Heia SE	<i>Semibalanus balanoides</i>																													
Heia SE	<i>Spermatochonus paradoxus</i>																													
Heia SE	<i>Spernothamnion repens</i>																													
Heia SE	<i>Sphaerococcus coronopifolius</i>																													
Heia SE	<i>Spongomorpha aeruginosa</i>																													
Heia SE	<i>Spongonema tomentosum</i>																													
Heia SE	<i>Stilophora rhizodes</i>																													
Heia SE	<i>Stylonema alsidii</i>																													
Heia SE	<i>Ulothrix</i> sp.																													
Heia SE	<i>Ulva lactuca</i>																													
Heia SE	<i>Urospora</i> sp.																													

Locality	TAXON	Depth ->	0	0,5	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
Skjøttegrunn	<i>Mytilus edulis</i>													2	2	2													
Skjøttegrunn	<i>Nemalion helminthoides</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Odonthalia dentata</i>															1	1	1	1	1	1	1	1						
Skjøttegrunn	<i>Palmaria palmata</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Petalonia fascia</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Petrocelis/Haemescaria</i> sp.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		
Skjøttegrunn	<i>Peysonellia dubyi</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Phycodrys rubens</i>														1	1	1	2	2	2	2	1	1	1	1	1	1	1	
Skjøttegrunn	<i>Phyllophora crispata</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Phyllophora pseudoceranoides</i>														1	2	2	2	2	2	1	2	2	1	1	1	1	1	
Skjøttegrunn	<i>Phyllophora traillii</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Phyllophora truncata</i>														1	1	2	2	2	2	2	2	2	1	1	1	1	1	
Skjøttegrunn	<i>Phymatolithon laevigatum</i>	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		
Skjøttegrunn	<i>Phymatolithon lenormandii</i>	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		
Skjøttegrunn	<i>Phymatolithon purpureum</i>	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		
Skjøttegrunn	<i>Pilayella littoralis</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Plocamium cartilagineum</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Plumaria plumosa</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Pneophyllum limitatum</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Polyides rotundus</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Polysiphonia brodiae</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Polysiphonia elongata</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Polysiphonia fibrillosa</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Polysiphonia fucoides</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Polysiphonia stricta</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Porphyra umbilicalis</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Porphyropsis coccinea</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Prasiola stipitata</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Protectocarpus speciosus</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Pseudolithoderma</i> sp.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x		
Skjøttegrunn	<i>Pterosiphonia parasitica</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Pterothamnion plumula</i>															1	1	1	2	2	2	1	1	1	1	1	1	1	
Skjøttegrunn	<i>Ptilota gunneri</i>															1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Skjøttegrunn	<i>Punctaria tenuissima</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Ralfsia verrucosa</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Rhodochorton membranaceum</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Rhodochorton purpureum</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Rhodomela confervoides</i>																1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1		
Skjøttegrunn	<i>Rhodophyllis divaricata</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Rosenvingiella polychriza</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Sahlingia subintegra</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Sargassum muticum</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Schmitzia hiscockiana</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Schnitzia neapolitana</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Scinaia pseudocrispa</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Scytoniphon lomentaria</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Semibalanus balanoides</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Spermatochirus paradoxus</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Spermothamnion repens</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Sphaecularia bipinnata</i>																			1	1								
Skjøttegrunn	<i>Sphaecularia cirrosa</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Sphaecularia plumosa</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Sphaecularia plumula</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Sphaerococcus coronopifolius</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Spongumorpha aeruginosa</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Spongonema tomentosum</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Stilophora rizodes</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Stylocladia alsidii</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Ulothrix</i> sp.																												
Skjøttegrunn	<i>Ulva lactuca</i>																												
Skjøttegrunn	<i>Urospora</i> sp.																												

**INVENTERING AV BOTTENFAUNAN
i området
Heia-Torbjørnskjær 1994-1995
i Østfold fylke**

Sammanställd
av
Lars Afzelius
Tjärnö Marinbiologiska Laboratorium
452 96 Strömstad

1996

INLEDNING

På uppdrag av Fylkesmannen i Østfold har Tjärnö marinbiologiska laboratorium genomfört en inventering av makroflora och makrofauna på bottarna i skärgårdsområdet mellan svenska gränsen och Torbjørnskær i Yttre Oslofjorden. Inventeringen presenteras i två delrapporter, av vilka den om makroalgerna inlämnades under våren 1995. Härmed föreligger rapporten om makrofaunan.

OMRÅDESBEKRIVNING

Det undersökta området utgör en för vindar och vågor kraftigt exponerad skärgård, till övervägande del bestående av låga kobbar och undervattensskär. På grund av det utsatta läget och det stora antalet grund är området mycket otillgängligt och svårnavigerat. Det bildar den nordligaste delen av ett exponerat skärgårdsområde, i vilket ingår Kosterskärgården och Väderöarna på den svenska sidan och som avskiljs från innerskärgården av en djup havssänka. Norr om Torbjørnskær når sänkan sitt största djup, 450 meter. Det grunda flaket av skär delas i en nordvästlig och en sydostlig del av den s.k. Kuskärsrenna.

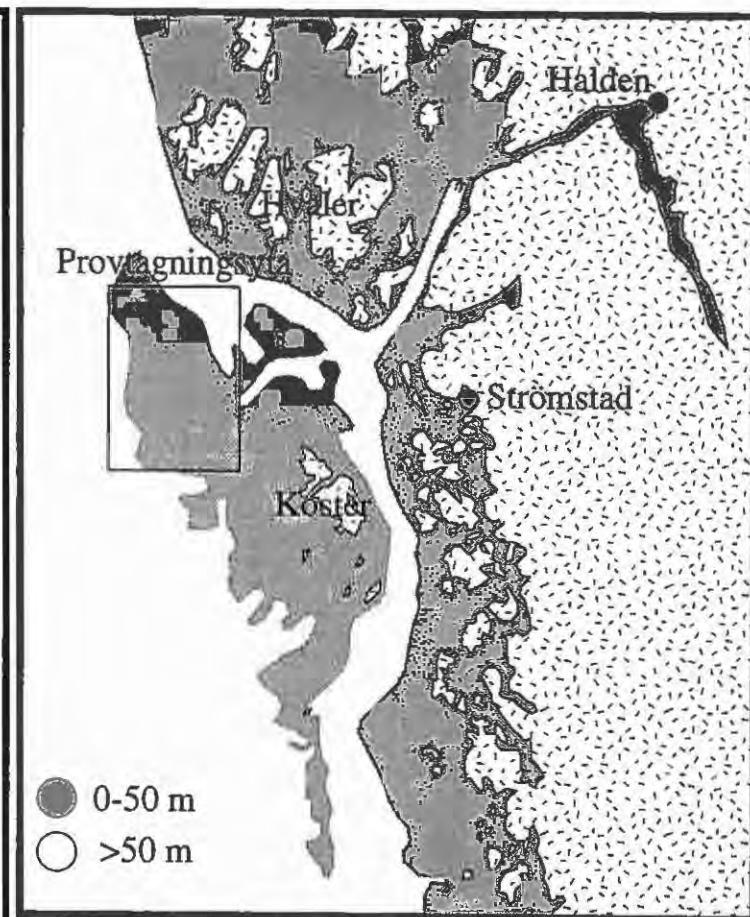
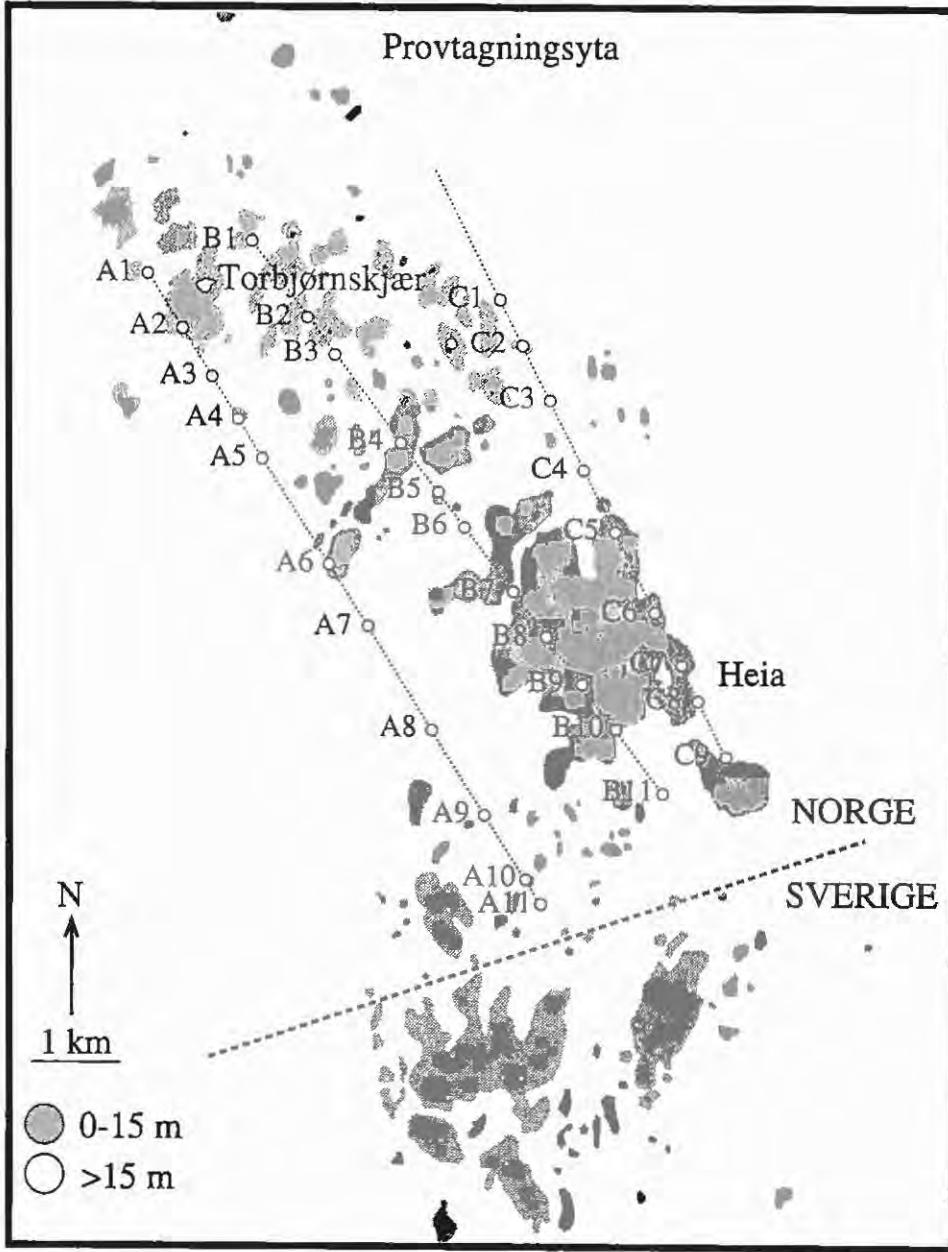
Bottentopografin är mycket splittrad, hårbottnar med mellanliggande grus- och sandbottnar dominar. I den del som vetter ut mot Skagerrak verkar vågexponeringen som kraftigast. Sten, grus och grov sand, som sorteras och flyttas omkring av vattenrörelserna skapar en instabil botten. Inom den något mindre exponerade nordöstra delen dominar sand- och skalgrusbottnar. Begränsade djupare bottenpartier mellan grunden och bottnen i Kuskärsrenna utgörs av lösare sediment, ofta täckta av losslitna, nedrasade alger. Bergbottarna är renspolade eller koloniserade av alger (se algrapporten). Till sin karaktär liknar området Väderö- och yttre Kosterarkipelagen, men är ännu mer präglat av vågrörelser.

Området påverkas till och från av färskvatten från floden Glomma, varför salthalten varierar kraftigt i ytvattnet och partikelhalten periodvis kan vara hög. Någon avsättning av flodsediment sker sannolikt inte på grund av det exponerade läget och ringa djupet. Den periodvis låga salthalten, med uppmätta värden under 15‰, försvårar för salthaltskrävande arter att överleva i strandzonern.

METODIK

Huvuddelen av faunaundersökningen genomfördes i september 1994. Efter en första dykstudie av den för undersökningen aktuella skärgården i juli samma år framkom att makroalgerna dominerade starkt medan det fanns förvånadsvärt få synliga större djur. Bedömningen gjordes att en översiktlig studie av bottenfaunan medelst dykning i det relativt vidsträckta skärgårdsområdet, med dess heterogena bottenstruktur och kraftigt varierande djupförhållanden, inte kunde utföras inom de

Fig. 1. Karta över undersökningsområdet med provtagningslokaler.

för undersökningen uppställda ramarna.

Studier från Koster- och Väderöskärgården visar att det är makroalgerna som helt domineras och som i fråga om artsammansättning uppvisar den största skillnaden gentemot innerskärgården. Eftersom preliminära studier av det aktuella området gav samma indikationer bedömdes att en separat dykinventering av makroalger borde utföras. I samband med alginventeringen gjordes också översiktliga studier av bottarna och den fastsittande faunan.

Provtagningslokalerna har valts utefter 3 parallella linjer , A,B,C.(se karta). Linje A går längs undersökningsområdets ytter exponerade kant, linje B genom den centrala delen av grundområdet och C utefter den något mindre exponerade nordöstra kanten av undersökningsområdet. Längs linjerna A och B har på vardera 11 stationer valts ut, längs linje C 9 stationer, varav en, nr 8, inte gick att komma åt. Ett prov har tagits på varje lokal, vilket innebär ett sammanlagt antal av 30 prover. Faunaprovtagningen har skett med rektangulärskrapa. På en station med lerbotten (C1) användes ett epibentiskt redskap, en s.k. Warén-släde. Eftersom många små semibentiska djur (t.ex små kräftdjur) lätt sköljs ut under provtagningen , blir dessa grupper underrepresenterade. Samma gäller djur som bildar krustor eller på annat sätt sitter hårt vidvuxna berghällarna (som t.ex. vissa bryozoa, brachiopoder och hydroider). Kompletterande dykinsamlingar gjordes därför av sediment och stortare i juli 1995 på två lokaler (St.Graabein och Djupeflo) på vardera sidan av Kuskärrenna.

Bottenprovtagningarna i fält har genomförts av Roger Ivarsson (båtförare), Thomas Dahlgren, Maria Ågren och Martin Larvik. Dykinsamlingen har utförts av Jan Karlsson, Lars-Ove Loo, Thomas Dahlgen och Phillip Davies med Roger Ivarsson som båtförare. Jan Karlsson och Lars-Ove Loo har också bidragit med faunistiska iakttagelser från alginventeringen.

Artbestämningarna har utförts av Thomas Dahlgren (huvuddelen), Maria Ågren, Hans G Hansson och Lars Afzelius.

Juvenila exemplar och grupper inom den s.k. meiofaunan, främst mindre kräftdjur, som Harpacticoida, Ostracoda m.fl. liksom Nematoda har inte tagits upp.

Sammanställning av materialet och utvärderingen har gjorts av Lars Afzelius.

RESULTAT

Undersökningen ger endast en översiktig kvalitativ bild av bottenfaunan.

Metodiken tillåter inte att någon jämförande kvantitativ uppskattning av resultaten från de enskilda bottenskrapen görs. (tab. 2.). Dock anges i en särskild tabell (tab. 3.) det antal stationer på vilka varje enskild art har påträffats, vilket är ett mått på artens spridning inom undersökningsområdet.

Området vid och strax under vattenlinjen har inte kunnat detaljstuderas i samband med faunakarteringen på grund av svårigheter att komma intill med båten.

Redovisningen härifrån bygger på studier i samband med alginventeringen.

En översiktlig beskrivning av bottenfaunan

Övre littoralzonen

En extrem vågexponering utmärker hela den övre littoralzonen. Fucusbältet och den därmed sammanhangande fastsittande och mobila faunan saknas helt med undantag för en klåva på Torbjørnskær och hamnen på Heia.

Mytilus edulis, av en storlek på 5 -10 mm, domineras totalt i vattenlinjen och flera meter ned. *Semibalanus (syn. Balanus) balanoides* är också vanlig, men ofta övervuxen av blåmusslor. Tillsammans täcker dessa båda arter bottnen till 100 % i den övre littoralzonen (se alginventeringen). I den nedre delen av Mytilusbältet förekommer stora mängder av den vanliga sjöstjärnan, *Asterias rubens*, som är den viktigaste predatoren på de båda dominerande arterna. Purpursnäckan, *Nucella lapillus*, också den en predator på de båda dominerande arterna finns endast på några enstaka skyddade lokaler, som i Heias hamn. För övrigt finns i denna zon stora mängder av amphipoder, som sitter mellan blåmusslorna och bland trådalgerna (*Polysiphonia brodiae*).

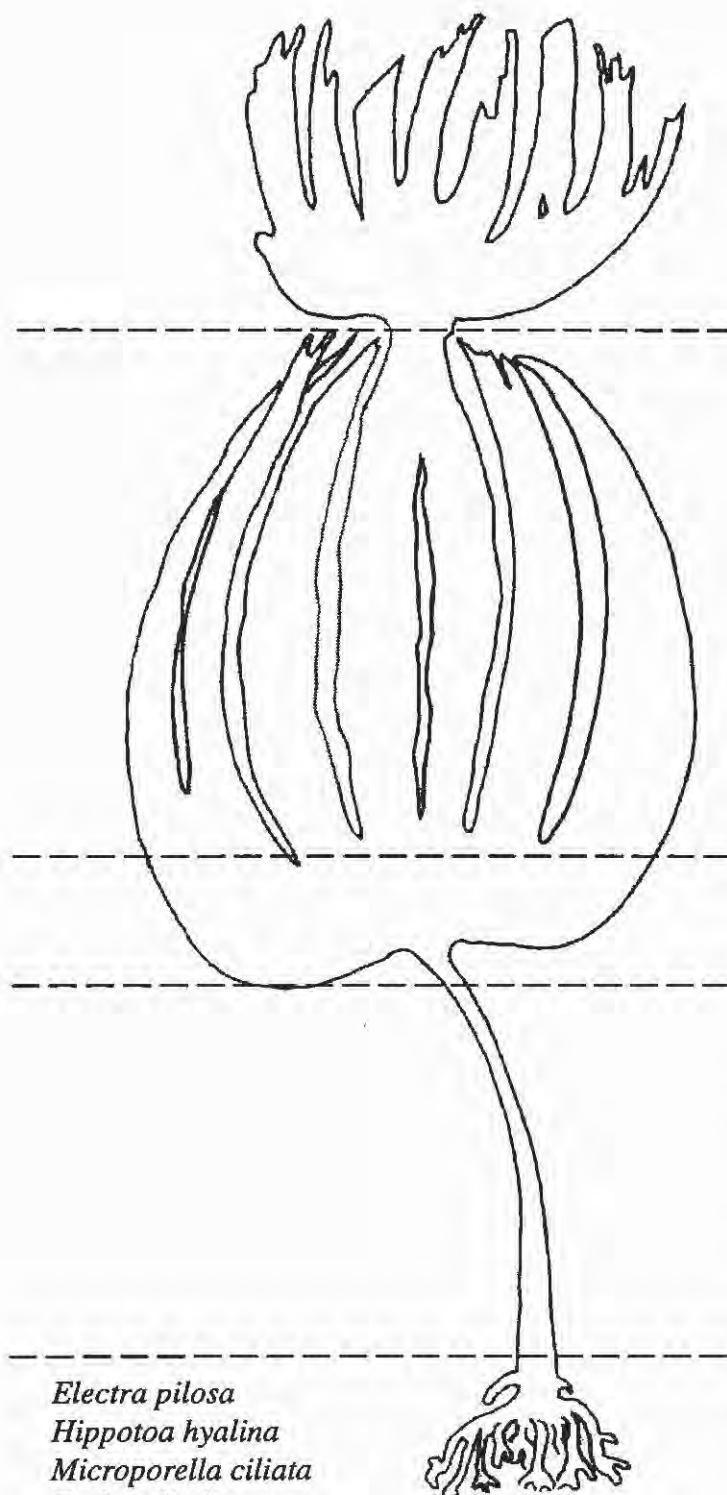
Den övre littoralzonen får betecknas som mycket artfattig men individrik, i första hand som en effekt av den hårda vågexponeringen. Eftersom salthalten genom inverkan av vatten från Glomma periodvis kan vara mycket låg, är denna faktor med säkerhet begränsande för vissa mer salthaltskrävande arter. Således saknas t.ex. skålsnäckan *Patella vulgata* över hela området. Huruvida arten tidigare har funnits i området finns inga uppgifter på. (Under 1960 och 70 talen var *Patella vulgata* vanlig i Koster- och Väderöarkipelagen, men är idag så gott som helt försvunnen från dessa områden. Dock finns den i spridda bestånd strax norr om Lysekil.) Några utpräglade oceaniska arter kan man inte förvänta att finna i själva ytvattnet på grund av den periodvis låga salthalten .

Påverkan från Glomma är dock förhållandevis begränsad i vertikalled. Därom vittnar förekomsten av det oceaniska rödalgsläktet, *Scinaia*, som påträffats från 4 meters djup och av stortare, *Laminaria hyperborea*, som är beståndsbildare från 6 meter och nedåt.

Under Mytilusbältet domineras rödalgen *Ceramium nodulosum* och brunalgen *Halidrys siliquosa*. Den förstnämnda arten, som till största del växer på den senare, är tätt bevuxen med mossdjuret *Electra pilosa formaverticillata*. Denna form växer ut från algen i egna förgreningar och bildar små tätta vita "buskar" med rödalgen som bas. Utöver detta mossdjur finns på rödalgen kolonier av hydroidsläktena *Laomedea* och *Campanularia*. *Halidrys siliquosa* är vanligen i relativt ringa grad påväxt av djur. De arter som mer regelbundet påträffats på denna alg inom undersökningsområdet är hydroiden *Sertularella polyzonias* och mossdjuret *Crisia eburnea*.

Stortarebältet och mellanliggande hårdbottnar.

Den art som är mest karakteristisk för hela undersökningsområdet är stortaren, *Laminaria hyperborea*. Den formar också ett samhälle, som i Skandinavien når sin

Electra pilosa
Hippothoa hyalina
Microporella ciliata
Escharella immersa
Calloporella craticula
Calloporella lineata
Scrupocellaria scruposa
Scrupocellaria reptans
Disporella hispida
Lichenopora verrucaria
Tubulipora flabellaris
Tubulipora aperta

Circeis spirillum
Electra pilosa
Membranipora membranacea
Ascidia scabra
Corella parallelogramma

Laomedea geniculata
Membranipora membranacea

Ansates pellucida

Sertularella polyzonias
Sertularella rugosa
Circeis spirillum
Spirorbis spirorbis
Electra pilosa
Electra pilosa forma verticillata
Membranipora membranacea
Hippothoa hyalina

Lepidonotus squamatus
Nereis pelagica
Pomatoceros triqueter
Circeis spirillum
Tonicella rubra
Leptochiton asellus
Hiatella arctica
Musculus tumida

Fig. 2. Fauna på stortare, *Laminaria hyperborea*. Se text.

höjdpunkt på norska västkusten. Genom sitt uppresta växtsätt bildar den undervattensskogar, tillsammans med ett stort antal arter av både växter och djur. Växten består av ett flikigt blad, som är ettårigt, en stjälk (stipes) som avslutas nedåt av förgrenade vidhäftningsutskott (hapterer). I övergången mellan blad och stjälk finns en tillväxtzon varifrån det nya bladet växer ut och skjuter det gamla ovanpå. Stjälken växer i längd för varje år och ökar i tjocklek. Även hapterna växer årligen ut i nya förgreningar.

Man kan finna en tydlig zonering av påväxande djur (och växter) på stortare-plantan. På de ettåriga bladen sitter arter med kort livscykel. Det är framförallt två arter som har förmåga att fästa sig på den glatta bladytan, mossdjuret *Membranipora membranacea* och hydroiden *Laomedea geniculata*. I ett senare skede ökar antalet påväxande arter på bladet, framförallt av ettåriga sjöbungar (ascidier) och mossdjur. *Corella parallelogramma* och *Ascidia scabra* är två vanliga arter av sjöbungar.

En art som är bunden till stortaren som födokälla är skålsnäckan, *Ansates (syn. Patina) pellucida*. Denna art drabbades hårt av den giftiga algbloningen (*Chrysochromulina polylepis*) 1988 och var i stort sett försvunnen ifrån Kosterskärgården under de påföljande åren. Nu finns den dock i större antal på den svenska sidan än vad som tidigare registrerats. Även i den här redovisade undersökningen är arten mycket vanlig. *Ansates pellucida* sitter vanligen placerad i algens tillväxtzon, mellan blad och stipes, och gnager djupa sår i vävnaderna, vilket kan få till följd att bladet slits av och resten av plantan ruttnar.

Stipes representerar olika åldrar utefter sin längd, vilket också avspeglas i den påväxande faunan. Det är framförallt mossdjur (Bryozoa) som utgör det dominerande inslaget. Längst upp sitter *Membranipora membranacea* som avlöses av *Electra pilosa* längre ned utefter stipes. På de påväxande rödalgerna sitter *Crisia eburnea*, *Electra p. f. verticillata*, hydroider företrädesvis av släktet *Sertularella* och spongierna *Scypha (syn. Sycon) ciliata* och *Leucosolenia botryoides*. På den nedre delen av stipes tillkommer mossdjuren *Hippothoa hyalina* och *Callopora craticula*.

Hapterna bildar en hålig, mörk och skyddad miljö, som ger plats åt ett stort antal arter. Vissa arter som musslan *Hiatella arctica* och borstmasken *Nereis pelagica* är så gott som garanterat förekommande i denna biotop.

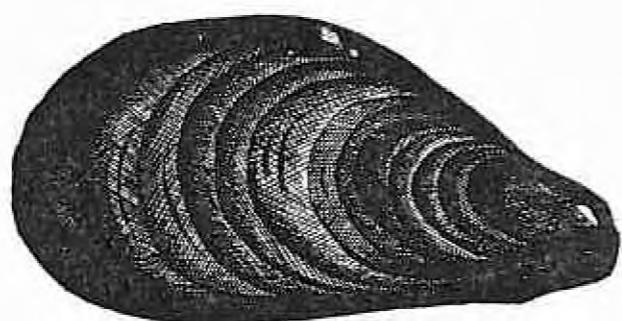
Fig. 2 redovisar de arter som vanligen förekommer på de olika delarna av stortare.

En tät vegetation av rödalger täcker bergbotten mellan plantorna av stortare. Av större rörliga evertebrater såsom sjöborrar, som ofta är vanliga bland stortare, har bara ett fåtal individer av *Echinus esculentus* och *Echinus acutus* påträffats vid dykning.

Död mans hand, *Alcyonium digitatum*, som i Kosterfjorden sitter i täta klungor på klipputsprång, finns i anmärkningsvärt små exemplar och glest spridda. Två andra normalt mycket vanliga hårbottensanthozoer, *Metridium senile* (sjönejliga) och *Urticina (syn. Tealia) felina* (sjöros) har påträffats mycket sparsamt. Den i innerskärgården dominerande sjöpungen *Ciona intestinalis* har bara påträffats på en enda lokal (C7).

Fig. 3. Hapterer av stortare, *Laminaria hyperborea*, med olika arter av mossdjur (Bryozoa).

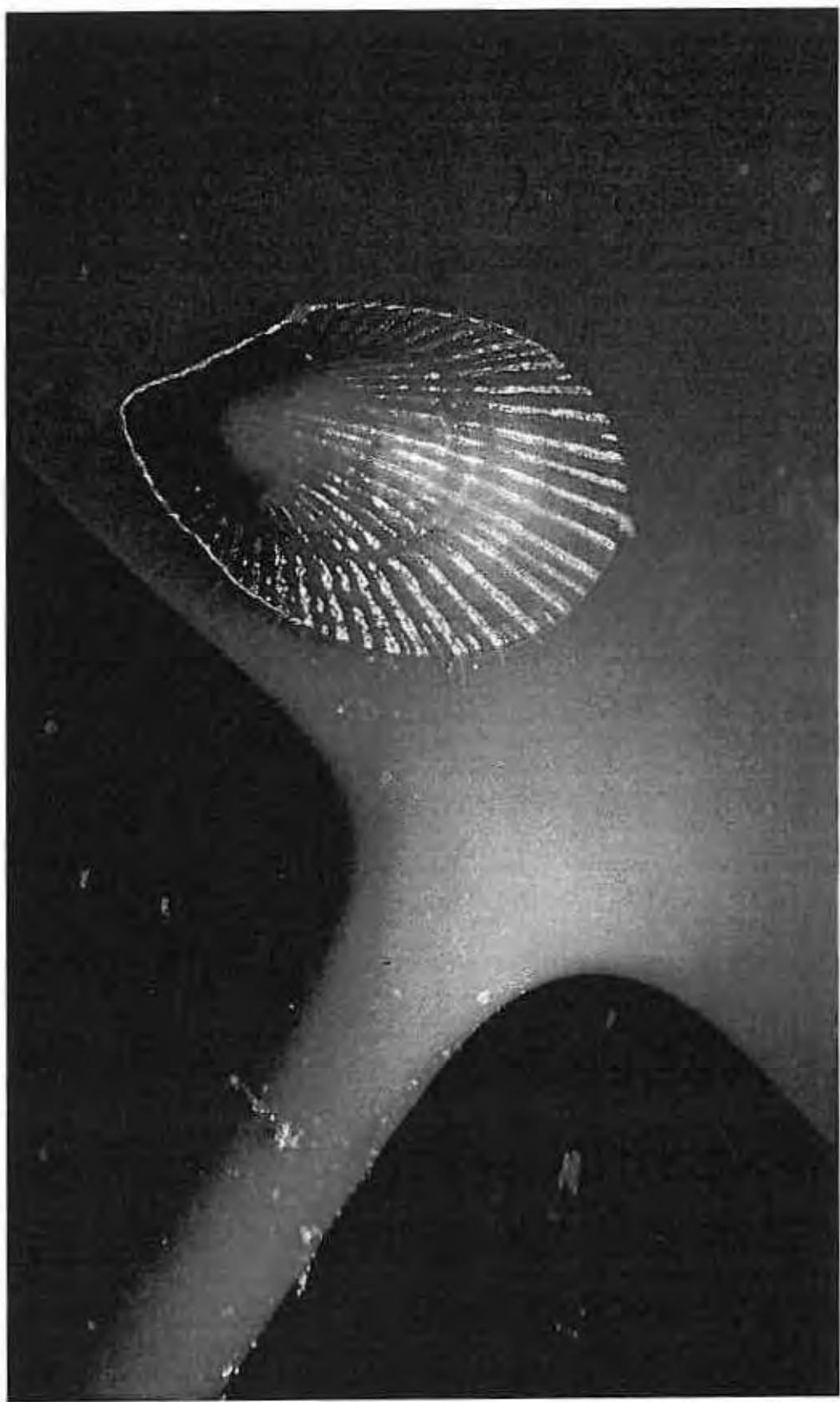

Fig. 4. *Anisates pellucida* på stortare (*Laminaria hyperborea*).

Orsaken till att det påträffas så få stora sjöborrar, är med säkerhet de kraftiga vattenrörelserna och de mobila sten och grusbottnarna. De ovan nämnda mjuka, fastsittande koralldjurena har troligen svårt attstå emot den "blästring" de utsätts för i samband med kraftiga vågrörelser och sanddrift.

Det är endast på lodräta bergväggar och under överhang där den heltäckande algmattan ersätts av fastsittande djur. Dessa utgörs främst av de kalkrörssbyggande borstmaskarna, *Pomatoceros triqueter* och *Serpula vermicularis*. På djup under 20 meter förekommer också bågarkorallen *Caryophyllia smithii* och brachiopoden *Crania anomala* (dykstudier).

Grus-, sand- och skalsandbottnar.

Den del av området som vetter ut mot Skagerrak är hårt utsatt för vågrörelser och bottnarna består av klappersten och grovt grus med tydliga "ripple marks" ända ned till 20 meter. Dessa rörliga bottnar är extremt fattiga på liv. Tjockskaliga kräftdjur såsom hummer, *Homarus gammarus*, krabbtaska, *Cancer pagurus*, och eremitkräfta, *Pagurus bernhardus*, klarar av att leva mellan stenarna.

Även sandbottnarna mellan skären och på insidan av undersökningsområdet har ett förhållandevis begränsat artantal. En observation av en för Norge troligen ny art av borstmask gjordes vid dykning på en sandbotten på 20 meters djup öster om Heia. Det gäller arten *Arenicola defodiens* Cadman & Nelson-Smith, 1993, som också påträffats på den svenska sidan på flera lokaler vid Grisbådare. Dessvärre lyckades dykarna inte få upp masken ur bottnen, men de karakteristiska exkrementhögarna lämnar inget tvivel om ursprunget. Arten skiljer sig i sitt levnadssätt från släktingen *Arenicola marina* på att den väljer grövre sand.

Exkrementhögarna är mindre och inte lika sammanhållna. Den är svart till färgen, når en större storlek än sin släkting och är mer salthaltskravande.

Skalbottnarna byggs i stor utsträckning upp av fragment från kalkmasksrör. Ofta ansamlas stora mängder nedrasade alger på bottnen, vilket periodvis kan försämra oxygentillförseln nere i bottnen och minska antalet bottenlevande arter.

Lansettfischen, *Branchiostoma lanceolatum*, påträffades endast på en lokal (B6) i enstaka exemplar. För övrigt förekommer de för sand och skalgrus vanliga arterna. En extra insamling av mindre sand- och skalgrusbundna arter gjordes genom dykning, vilka redovisas i nedanstående tabell.

Tab.1. Arter insamlade under dykning 26 juli 1995

Graabein

20 m
sand.

ANNELIDA

Pholoe sp.
Gyptis propinqua
Pisione remota
Trypanosyllis sp.
Protodorvillea kefersteini

Polygordius lacteus
Scololepis foliosus
Eumida ockelmanni
Glycera lapidum
Aonides paucibranchiata
Protodrilus sp.
Protodrilus rubropharyngeus
Spio filicornis

MOLLUSCA

Caecum glabrum
Polinices pulchella
Rissoa inconspicua
Rissoa parva
Alvania punctura
Lacuna parva
Cingula alderi
Kellia suborbicularis
Philine cf. denticulata (juv.)

ARTHROPODA

Eurydice pulchra
Pontocrates altamarinus
Dexamine thea (Ovanlig art)
Ebalia nitidissima

Djupe Flu

20 m
grov skalgrus.

MOLLUSCA

Diaphana minuta
Lacuna parva
Alvania punctura
Rissoa inconspicua

ARTHROPODA

Parajassa pelagica
Atylus vedloemensis
Apherusa bispinosa
Cheirocratus sundevalli
Podoceropsis sophia
Megamphopus cornutus
Idotea sp. (juv.)
Paramunna bilobata
Halacaridae (juveniler)

Endast på en lokal (C1) påträffades en botten dominerad av lösare sediment. Det är på 50 meters djup vid kanten av djuprännan mot inre Hvaler. Här domineras ormstjärnor av släktet *Amphiura* och även flera andra typiska lerbottensarter förekommer här som borstmaskarna *Aphrodita aculeata*, *Polysiphonia crassa*, musslorna *Abra nitida* och *Nuculana pernula*. Intressant är att notera piprensaren, *Kophobelemnon stelliferum*, en art som ute i oceanerna lever djupare än 500 meter, men som i bl.a. Kosterfjorden påträffas redan på 40-50 meters djup, vilket

alltså är faller också i det här undersökta området. I Skandivien har den sin sydgräns i Kosterfjorden. Denna art är känslig för trålning och har minskat kraftigt under de senaste årtiondena.

Trots djupet finns det fortfarande ett inslag av sand i sedimentet. Härom vittnar de båda sjöborrarna *Echinocyamus pusillus* och *Spatangus purpureus*.

UTVÄRDERING OCH REKOMMENDATIONER

Området *Väderöarna - Kosterskärgården - Grisbådane - Heia - Torbjørnskær* är en för Skandinavien unik utsjöskärgård. I Norge finns inget motsvarande grunt exponerat skärgårdsområde av den storlek som det här aktuella området omfattar. Ökedjan bildar ytterkanten på en djup havssänka, som löper från yttre Oslofjorden längs norra Bohusläns kust och som upphör innanför Väderöarna. Denna havssänka beskrivs geologiskt som en förkastningssänka och det yttre grundområdet som en horstbildning.

Havssänkan står i öppen kontakt med djupområdena i yttre Skagerrak och utgör det enda havsområde längs svenska kusten med en oceanisk salthalt på 35‰ och med en för kusten unik faunasammansättning.

Ytterskärgården uppvisar också flera oceaniska drag i de marina bottensamhällenas struktur, vilket skiljer den från skärgården innanför djuprännan.

En gemensam övergripande faktor, som formar hela detta skärgårdssystem är exponeringen för vindar och vågrörelser. Denna exponering är som starkast inom området mellan Heia och Torbjørnskær på grund av det utsatta läget mot de förhåskande sydvästliga vindarna och på grund av avsaknaden av större skyddande ör, som inom Väderö- och Kosterskärgården.

Det som gör hela denna svensk-norska ytterskärgård marinbiologiskt värdefull är förekomsten av välutvecklade bestånd av Skandinaviens största brunalg, *Laminaria hyperborea*, stortare, som genom sitt uppresta växtsätt bildar ett mycket speciellt bottensamhälle, se sid 4. Även andra oceaniska makroalger ingår i detta skärgårdsområde, varav några är nya för Norge (se rapporten om makroalger tab.1, sid. 6).

Som ovan omnämnts strukturerar makroalgerna hårbottensamhällena inom större delen av undersökningsområdet. Losslitna alger påverkar också sand- och mjukbottnar mellan klipporna.

Under de senaste årtiondena har skärgården i norra Bohuslän drabbats av en ökad sedimentation orsakad av eutrofiering av kustzonen och av erosion från land. Detta har fått till följd att sand- och skalbottnar blivit alltmer förmuddrade och att många arter på dessa bottnar minskat eller helt försvunnit. Likaså har den ökade sedimentationen bidragit till en slamavsättning på hårbottmarna. Många fastsittande, lågväxande bottendjur, såsom bryozoer, spongier m.fl. förkvävs av slammet och larver av flera hårbottenslevande arter hindras från att kunna bottenfalla och metamorfosera i brist på fast underlag. Även trålning har samma effekter på djupa hårbottnar, eftersom trålarna virvlar upp bottenslam, som sedan

lägger sig på omgivande berg i större mängd än vad organismerna tål.
På grund av de kraftiga vattenrörelserna äger det inte rum någon sedimentation av finare partiklar vare sig på sand- skal- eller hårbottarna inom undersökningsområdet. På algerna, framförallt på hapterna av stortare finns rikligt av fragila, krustabildande bryozoaer, se fig. 2 och 3.
Denna skärgård utgör således en refug för fastsittande, skalförsedda hårbottensdjur känsliga för sedimentation. Även de båda arterna, *Scypha (Sycon) ciliata* och *Leucosolenia botryoides*, tillhörande gruppen kalksponger, missgynnas av en ökande slambildning. Framförallt den förra är vanlig i hela området, företrädesvis sittande på rödalger.
En faktor i undersökningsområdet, som begränsar framförallt större hårbottensformer utan yttre skal, är den sanddrift som uppkommer vid kraftiga vågrörelser (se sid 9).
Det bör också påpekas att marina miljöer utsätta för extrema yttre miljöfaktorer med ett begränsat antal nyckelarter, som det här är fråga om, ofta uppvisar stora beståndsvariationer orsakade av fysikaliska faktorer (t.ex. exceptionellt kraftiga stormar) eller av biologiska faktorer (t.ex. betning, predation, toxiska mikroalger). Beständen av stortare kan t.ex. skadas allvarligt av en alltför hård betning av skålsnäckan *Ansates pellucida*, som finns beskrivet från bl.a. Irländska sjön, eller av sjöborrar, som finns beskrivet från Västnorge. En dylig skada får naturligtvis stora följdverkningar för hela den övriga artsammansättningen.

Som en slutsats kan man konstatera att det är miljötypen som helhet som är skyddsvärd.
Faunan intar inte någon särställning utan består av ett urval av utefter kusten allmänt förekommande sand- och hårbottensarter med förmåga att motstå kraftiga vattenrörelser.
Exkrementöhgar av en för Norge ny borstmask, *Arenicola defodiens*, påträffades, vilket med stor sannolikhet också innebär att levande individer av arten finns i området.

Det förtjänar också att påpekas att denna skärgård med omgivande vatten fram till början av 1970-talet var berömd för sitt sportfiske efter bl.a slätrocka, (*Raja batis*), sillhaj (*Lamna nasus*) och stora individer av lyrtorsk (*Pollachius pollachius*), sei (*Pollachius virens*) och torsk (*Gadus morhua*). Under de senaste årtiondena har detta fiske helt upphört av brist på fångstbara individer.

På grund av sin otillgänglighet och avsaknad av lämpliga båthamnar löper området en liten risk för exploatering från båtturister, till skillnad från Väderö- och Kosterskärgårdarna.

De hot från människan som kan förekomma mot denna skärgård och dess marina organismer utgörs i första hand av oljeutsläpp inom området eller i dess närhet. Även andra giftutsläpp från fartyg eller från floden Glomma kan under olyckliga förhållanden skadligt påverka miljön.

Algtäckt, i första hand av stortare, är ytterligare ett allvarligt hot mot miljön som helhet.

Tab. 2. Lokaler för bottenprovtagning och registrerade arter

A1	BRYOZOA
12-17 m.	<i>Flustra foliacea</i>
Berg och block. Tare.	<i>Crisia eburnea</i>
	<i>Electra pilosa</i>
	<i>Membranipora membranacea</i>
	<i>Bicellariella ciliata</i>
PORIFERA	ECHINODERMATA
<i>Halichondria panicea</i>	<i>Asterias rubens</i>
<i>Scypha ciliata</i>	<i>Crossaster papposus</i>
	<i>Marthasterias glacialis</i>
CNIDARIA	CHORDATA
<i>Alcyonium digitatum</i>	<i>Dendrodoa grossularia</i>
<i>Sertularella cf. polyzonias</i>	<i>Ascidia mentula</i>
	<i>Ascidia virginaea</i>
ANNELIDA	
<i>Spirorbis spirorbis</i>	
<i>Pomatoceros triqueter</i>	
MOLLUSCA	A3
<i>Hiatella arctica</i>	26 m.
<i>Musculus tumida</i>	
<i>Tonicella rubra</i>	Berg och block.
<i>Onchidoris muricata</i>	
ARTHROPODA	CNIDARIA
<i>Balanus balanus</i>	<i>Caryophyllia smithii</i>
<i>Verruca stroemica</i>	<i>Alcyonium digitatum</i>
	<i>Laomedea sp.</i>
BRYOZOA	ANNELIDA
<i>Membranipora membranacea</i>	<i>Pomatoceros triqueter</i>
<i>Electra pilosa</i>	<i>Serpula vermicularis</i>
<i>Crisia eburnea</i>	<i>Spirorbis spirorbis</i>
ECHINODERMATA	MOLLUSCA
<i>Asterias rubens</i>	<i>Musculus tumida</i>
<i>Marthasterias glacialis</i>	<i>Heteranomia squamula</i>
CHORDATA	<i>Hiatella arctica</i>
<i>Ascidia callosa</i>	
<i>Botrylloides leachi</i>	
A2	ARTHROPODA
20 m.	<i>Balanus balanus</i>
Block, grus och sand. Tare.	<i>Verruca stroemica</i>
PORIFERA	BRYOZOA
<i>Myxilla incrustans</i>	<i>Flustra foliacea</i>
	<i>Crisia eburnea</i>
	<i>Crisidium cornuta</i>
CNIDARIA	ECHINODERMATA
<i>Alcyonium digitatum</i>	<i>Crossaster papposus</i>
<i>Sertularella sp.</i>	<i>Asterias rubens</i>
<i>Dynamena pumila</i>	<i>Marthasterias glacialis</i>
<i>Campanularia sp.</i>	
NEMERTEA	CHORDATA
<i>Stylostomium ellipse</i>	<i>Ascidia mentula</i>
<i>Oerstedia dorsalis</i>	<i>Ascidia virginaea</i>
<i>Cerebratulus fuscus</i>	<i>Corella parallelogramma</i>
	<i>Boltenia echinata</i>
	<i>Aschidiella scarbra</i>
ANNELIDA	
<i>Placostegus tridentatus</i>	
<i>Nereis pelagica</i>	A4
<i>Nereimyra punctata</i>	12-14 m.
<i>Spirorbis spirorbis</i>	Berg och block. Tare.
<i>Circeis spirillum</i>	
<i>Dorvillea sp.</i>	
<i>Spiophanes sp.</i>	
MOLLUSCA	PORIFERA
<i>Hiatella arctica</i>	<i>Scypha ciliata</i>
<i>Musculus tumida</i>	
<i>Heteranomia squamula</i>	
<i>Onchidoris muricata</i>	ANNELIDA
<i>Jorunna tomentosa</i>	<i>Serpula vermicularis</i>
<i>Philine denticulata</i>	<i>Pomatoceros triqueter</i>
ARTHROPODA	<i>Platynereis sp.</i>
<i>Verruca stroemica</i>	<i>Spirorbis spirorbis</i>
<i>Pisidia longicornis</i>	<i>Circeis spirillum</i>
<i>Microdeutopus anomalus</i>	
<i>Callipallene brevirostris</i>	MOLLUSCA
	<i>Hiatella arctica</i>
	<i>Onchidoris muricata</i>
BRYOZOA	ANNELEDA
<i>Flustra foliacea</i>	<i>Scypha ciliata</i>
<i>Membranipora membranacea</i>	
<i>Electra pilosa</i>	

Crisia eburnea

ECHINODERMATA
Echinus esculentus
Asterias rubens

CHORDATA

Corella parallelogramma
Ascidia callosa
Clavelina lepadiformis
Botryllus schlosseri
Botrylloides leachi

A5
35-38 m.
Skalgrus.

ANNELIDA

Laonice bahusiensis
Pholoe longa
Hesiospina sp. nova

SIPUNCULA

Phascolion strombus

MOLLUSCA

Ischnochiton albus
Leptochiton asellus
Polinices pulchella
Astarte sulcata
Timoclea ovata

ARTHROPODA

Liocarcinus depurator
Galathea intermedia

ECHINODERMATA

Asterias rubens
Astropecten irregularis
Ophiura albida
Spatangus purpureus

A6
5-15 m.
Berg och block. Tare.

PORIFERA

Scypha ciliata
Halicondria panicea

CNIDARIA

Alcyonium digitatum
Dynamena pumila
Sertularella sp.
Laomedea sp.

ANNELIDA

Spirorbis spirorbis
Pomatoceros triqueter
Serpula vermicularis

MOLLUSCA

Oncidioris muricata
Philbertia cf linearis
Modiolula phaseolina
Hiatella arctica

ARTHROPODA

Balanus balanus
Verruca stroemia
Pycnogonum littorale

BRYOZOA

Electra pilosa
Membranipora membranacea
Crisia eburnea

ECHINODERMATA
Marthasterias glacialis

Asterias rubens

CHORDATA

Ascidia scabra
Ascidia callosa
Botryllus schlosseri
Dendrodoa grossularia

A7

38-40 m.
Rullsten.

ANNELIDA

Pomatoceros triqueter
Nereimyra punctata

SIPUNCULA

Phascolion strombus

MOLLUSCA

Capulus ungaricus
Heteranomia squamula

ARTHROPODA

Balanus balanus
Liocarcinus depurator
Pisidia longicornis
Pagurus cuanensis

BRYOZOA

Electra pilosa
Crisia eburnea

ECHINODERMATA

Astropecten irregularis
Ophiura albida
Asterias rubens

CHORDATA

Corella parallelogramma
Ascidia callosa

A8

31 m.
Grov sand, sten och block.

CNIDARIA

Kirchenpaueria pinnata
Caryophyllia smithii

NEMERTEA

Micrura purpurea

ANNELIDA

Pomatoceros triqueter
Spirorbis corallinae
Pholoe longa
Nereimyra punctata

MOLLUSCA

Hiatella arctica
Heteranomia squamula
Astarte montagui
Polycera quadrilineata
Leptochiton asellus

ARTHROPODA

Balanus balanus
Galathea intermedia

BRYOZOA

Electra pilosa

ECHINODERMATA

Astropecten irregularis
Ophiothrix fragilis
Ophiotholus aculeata
Strongylocentrotus droebachiensis

A9 30-34 m. Berghäll.	ARTHROPODA <i>Balanus balanus</i> <i>Verruca stroemii</i>
PORIFERA <i>Scypha ciliata</i>	BRYOZOA <i>Flustra foliacea</i> <i>Electra pilosa</i> <i>Crisia eburnea</i>
CNIDARIA <i>Alcyonium digitatum</i> <i>Caryophyllia smithii</i> <i>Sertularella polyzonias</i> <i>Obelia longissima</i> <i>Dynamena pumila</i> <i>Campanularia sp.</i>	ECHINODERMATA <i>Asterias rubens</i> <i>Echinus esculentus</i> <i>Henricia perforata</i>
NEMERTEA <i>Oerstedia dorsali</i>	CHORDATA <i>Ascidia callosa</i>
ANNELIDA <i>Circeis spirillum</i> <i>Spirorbis spirorbis</i> <i>Spirorbis corallinae</i> <i>Pomatoceros triqueter</i> <i>Serpula vermicularis</i> <i>Placostegus tridentatus</i> <i>Eulalia viridis</i> <i>Lepidonotus squamatus</i> <i>Pygospio elegans</i>	A11 18-22 m. Berg och block. Tare.
MOLLUSCA <i>Heteranomia squamula</i> <i>Polycera quadrilineata</i> <i>Leptochiton asellus</i> <i>Cingula sp.</i>	PORIFERA <i>Scypha ciliata</i>
ARTHROPODA <i>Verruca stroemii</i> <i>Balanus balanus</i>	CNIDARIA <i>Alcyonium digitatum</i> <i>Campanularia hincksii</i> <i>Obelia geniculata</i>
BRYOZOA <i>Crisia eburnea</i> <i>Flustra foliacea</i> <i>Electra pilosa</i> <i>Securiflustra securifrons</i>	ANNELIDA <i>Spirorbis spirorbis</i> <i>Circeis spirillum</i> <i>Autolytus prolifer</i> <i>Exogone naidina</i> <i>Proceraea cornuta</i>
ECHINODERMATA <i>Asterias rubens</i> <i>Astropecten irregularis</i> <i>Ophiopholis aculeata</i>	MOLLUSCA <i>Hiatella arctica</i> <i>Modiolula phaseolina</i> <i>Musculus tumida</i> <i>Obtusella intersecta</i> <i>Heteranomia squamula</i>
CHORDATA <i>Ascidia mentula</i> <i>Botrylloides leachi</i> <i>Ascidia aspersa</i> <i>Ascidia callosa</i> <i>Ascidia virginea</i> <i>Dendrodoa grossularia</i>	ARTHROPODA <i>Balanus balanus</i> <i>Verruca stroemii</i> <i>Thalassarachna sp.</i>
A10 26-30 m. Berghäll.	BRYOZOA <i>Electra pilosa</i> <i>Membranipora membranacea</i> <i>Crisia eburnea</i> <i>Crisidina cornuta</i>
PORIFERA <i>Scypha ciliata</i>	ECHINODERMATA <i>Asterias rubens</i>
CNIDARIA <i>Alcyonium digitatum</i> <i>Kirchenpaueria pinnata</i> <i>Sertularella sp.</i> <i>Haleciump halecinum</i>	CHORDATA <i>Ascidia virginea</i> <i>Ascidia callosa</i>
ANNELIDA <i>Pomatoceros triqueter</i> <i>Spirorbis spirorbis</i> <i>Circeis spirillum</i> <i>Lepidonotus squamatus</i>	B1 10-20 m. Berg och block. Tare.
MOLLUSCA <i>Modiolus modiolus</i>	PORIFERA <i>Scypha ciliata</i>
	CNIDARIA <i>Alcyonium digitatum</i> <i>Sertularella cl. polyzonius</i>
	ANNELIDA <i>Circeis spirillum</i>
	MOLLUSCA <i>Tonicella rubra</i> <i>Hydrobia sp.</i>

<i>Modiolula phaseolina</i>	MOLLUSCA
<i>Gibbula cineraria</i>	<i>Tonicella rubra</i>
<i>Cingula sp.</i>	<i>Modiolus modiolus</i>
ARTHROPODA	<i>Emarginula fissura</i>
<i>Balanus balanus</i>	<i>Musculus tumida</i>
<i>Verruca stroemii</i>	<i>Cingula alderi</i>
BRYOZOA	ARTHROPODA
<i>Electra pilosa</i>	<i>Balanus balanus</i>
<i>Membranipora membranacea</i>	<i>Verruca stroemii</i>
<i>Crisia eburnea</i>	<i>Microdeutopus anomalus</i>
ECHINODERMATA	BRYOZOA
<i>Asterias rubens</i>	<i>Bicellariella ciliata</i>
<i>Spatangus purpureus</i>	<i>Crisia eburnea</i>
CHORDATA	ECHINODERMATA
<i>Ascidia callosa</i>	<i>Asterias rubens</i>
<i>Ascidia virginica</i>	CHORDATA
	<i>Ascidia mentula</i>
B2	<i>Corella parallelogramma</i>
21-27 m.	<i>Dendrodoa grossularia</i>
Berg. Tare.	
PORIFERA	B4
<i>Scypha ciliata</i>	8-12 m.
CNIDARIA	Berg och block. Tare.
<i>Sertularella cf. polyzonias</i>	
<i>Alcyonium digitatum</i>	PORIFERA
<i>Laomedea sp.</i>	<i>Leucosolenia botryoides</i>
ANNELIDA	CNIDARIA
<i>Pomatoceros triqueter</i>	<i>Campanularia sp.</i>
<i>Spirorbis spirorbis</i>	<i>Sertularella rugosa</i>
<i>Nereimyra punctata</i>	
MOLLUSCA	MOLLUSCA
<i>Musculus tumida</i>	<i>Onchidoris bilamellata</i>
<i>Hiatella arctica</i>	<i>Archidoris pseudoargus</i>
BRYOZOA	<i>Gibbula cineraria</i>
<i>Membranipora membranacea</i>	<i>Gibbula tumida</i>
<i>Electra pilosa</i>	<i>Aegires punctilucens</i>
<i>Crisia eburnea</i>	
ECHINODERMATA	ARTHROPODA
<i>Strongylocentrotus droebachiensis</i>	<i>Verruca stroemii</i>
<i>Astropecten irregularis</i>	
<i>Crossaster papposus</i>	BRYOZOA
<i>Asterias rubens</i>	<i>Membranipora membranacea</i>
<i>Henricia perforata</i>	<i>Electra pilosa</i>
<i>Marthasterias glacialis</i>	<i>Flustra foliacea</i>
CHORDATA	<i>Crisia eburnea</i>
<i>Ascidia scabra</i>	
B3	ECHINODERMATA
21 m.	<i>Asterias rubens</i>
Berg.	
PORIFERA	CHORDATA
<i>Scypha ciliata</i>	<i>Ascidia virginica</i>
CNIDARIA	<i>Ascidia callosa</i>
<i>Alcyonium digitatum</i>	<i>Ascidia scabra</i>
<i>Dynamena pumila</i>	
<i>Laomedea sp.</i>	B5
NEMERTEA	8-10 m.
<i>Micrura fasciolata</i>	Berg och block. Tare.
<i>Oerstediella dorsalis</i>	
ANNELIDA	CNIDARIA
<i>Serpula vermicularis</i>	<i>Dynamena pumila</i>
<i>Pomatoceros triqueter</i>	
<i>Spirorbis spirorbis</i>	NEMERTEA
<i>Platynereis sp.</i>	<i>Micrura purpurea</i>
	ANNELIDA
	<i>Spirorbis spirorbis</i>
	<i>Pomatoceros triqueter</i>
	<i>Lepidonotus squamatus</i>
	<i>Harmothoe imbricata</i>
	<i>Nereis pelagica</i>
	<i>Eupolymnia nebulosa</i>
	MOLLUSCA

<i>Hiatella arctica</i>	10-20 m.
<i>Heteranomia squamula</i>	Berg & block. Tare.
<i>Modiolula phaseolina</i>	
<i>Onchidoris bilamellata</i>	
<i>Rissoa</i> sp.	
<i>Musculus tumida</i>	
<i>Philbertia</i> sp.	
ARTHROPODA	
<i>Macropodia rostrata</i>	
<i>Verruca stroemia</i>	
BRYOZOA	
<i>Flustra foliacea</i>	
<i>Membranipora membranacea</i>	
<i>Electra pilosa</i>	
<i>Crisia eburnea</i>	
<i>Crisidium cornuta</i>	
<i>Bicellariella ciliata</i>	
ECHINODERMATA	
<i>Asterias rubens</i>	
<i>Ophiopholis aculeata</i>	
CHORDATA	
<i>Dendrodoa grossularia</i>	
<i>Botrylloides leachi</i>	
<i>Corella parallelogramma</i>	
B6	
24 m.	
Sten och sand. Lösa alger.	
PLATHELMINTHES	
<i>Stylochoplana maculata</i>	
ANNELIDA	
<i>Pomatoceros triqueter</i>	
<i>Serpula vermicularis</i>	
<i>Phloe longa</i>	
<i>Spirorbis spirorbis</i>	
<i>Sphaerodorum gracile</i>	
<i>Phyllocoete maculata</i>	
<i>Glycera lapidum</i>	
<i>Nereis pelagica</i>	
MOLLUSCA	
<i>Hiatella arctica</i>	
<i>Antalis entale</i>	
<i>Tectura virginea</i>	
<i>Modiolula phaseolina</i>	
<i>Polycera quadrilineata</i>	
<i>Onchidoris muricata</i>	
<i>Leptochiton asellus</i>	
ARTHROPODA	
<i>Liocarcinus arcuatus</i>	
<i>Balanus balanus</i>	
<i>Cancer pagurus</i>	
<i>Anapagurus chiroacanthus</i>	
BRYOZOA	
<i>Flustra foliacea</i>	
<i>Crisia eburnea</i>	
<i>Electra pilosa</i>	
ECHINODERMATA	
<i>Crossaster papposus</i>	
<i>Asterias rubens</i>	
<i>Echinocyamus pusillus</i>	
<i>Astropecten irregularis</i>	
CHORDATA	
<i>Ascidia callosa</i>	
CEPHALOCHORDATA	
<i>Branchiostoma lanceolatum</i>	
B6	
7-10 m.	
Block. Tare.	
CNIDARIA	
<i>Dynamena pumila</i>	
<i>Sertularella</i> sp.	
<i>Campanularia</i> sp.	
ANNELIDA	
<i>Pomatoceros triqueter</i>	
<i>Serpula vermicularis</i>	
<i>Nereimyra punctata</i>	
<i>Circeis spirillum</i>	
<i>Nereis pelagica</i>	
<i>Spirorbis spirorbis</i>	
MOLLUSCA	
<i>Ansates pellucida</i>	
<i>Gibbula cineraria</i>	
<i>Hiatella arctica</i>	
<i>Lepidochitona cinerea</i>	
<i>Leptochiton asellus</i>	
<i>Onchidoris muricata</i>	
ARTHROPODA	
<i>Hyas araneus</i>	
<i>Verruca stroemia</i>	
<i>Microdeutopus anomalus</i>	

BRYOZOA <i>Membranipora membranacea</i> <i>Electra pilosa</i>	<i>Circeis spirillum</i> <i>Pomatoceros triquierter</i> <i>Serpula vermicularis</i> <i>Kefersteinia cirrata</i> <i>Nereis pelagica</i> <i>Phyllodoce maculata</i> <i>Hyalinoecia tubicola</i>
ECHINODERMATA <i>Asterias rubens</i>	
CHORDATA <i>Dendrodoa grossularia</i>	MOLLUSCA <i>Gibbula cineraria</i> <i>Hiatella arctica</i> <i>Musculus tumida</i> <i>Acanthodoris pilosa</i> <i>Tonicella rubra</i> <i>Modiolula phaseolina</i> <i>Leptochiton asellus</i>
B 9 17-18 m. Sten och grus.	ARTHROPODA <i>Cancer pagurus</i>
PORIFERA <i>Halichondria panicea</i> <i>Scypha ciliata</i>	BRYOZOA <i>Lichenopora verrucaria</i> <i>Electra pilosa</i> <i>Flustra foliacea</i> <i>Crisia eburnea</i> <i>Membranipora membranacea</i>
NEMERTEA <i>Tetrasistema candidum</i>	ECHINODERMATA <i>Spatangus purpureus</i> <i>Echinocardium cordatum</i> <i>Asterias rubens</i>
ANNELIDA <i>Glycera lapidum</i> <i>Harmothoe imbricata</i> <i>Nereis pelagica</i> <i>Spirorbis corallinae</i> <i>Protodorvillea kefersteini</i>	CHORDATA <i>Ascidia scabra</i>
MOLLUSCA <i>Turitella communis</i> <i>Gibbula tumida</i> <i>Arctica islandica</i> <i>Spisula elliptica</i> <i>Astarte montagui</i> <i>Tonicella rubra</i> <i>Tectura virginea</i> <i>Ischnochiton albus</i>	B 11 24-29 m. Hällar med block.
ARTHROPODA <i>Cancer pagurus</i> <i>Galathea strigosa</i>	CNIDARIA <i>Alcyonium digitatum</i>
BRYOZOA <i>Electra pilosa</i>	ANNELIDA <i>Typosyllis armillaris</i> <i>Kefersteinia cirrata</i> <i>Pomatoceros triquierter</i> <i>Serpula vermicularis</i>
ECHINODERMATA <i>Asterias rubens</i> <i>Martasterias glacialis</i> <i>Strongylocentrotus droebachiensis</i> <i>Ophiopholis aculeata</i> <i>Ophiuira albida</i> <i>Echinocyamus pusillus</i> <i>Spatangus purpureus</i>	ARTHROPODA <i>Balanus balanus</i> <i>Verruca stroemii</i>
CHORDATA <i>Corella parallelogramma</i> <i>Ascidia callosa</i>	ECHINODERMATA <i>Martasterias glacialis</i> <i>Echinus esculentus</i>
B 10 11-17 m. Grovt grus och sand, tare.	CHORDATA <i>Corella parallelogramma</i>
PORIFERA <i>Halichondria panicea</i>	C 1 50-52 m. Lera. Warén-släde.
CNIDARIA <i>Sertularella cf. polyzonias</i> <i>Dynamena pumila</i>	CNIDARIA <i>Kophobelemon stelliferum</i>
PLATHELMINTHES <i>Oligocladus sanguinolentus</i>	ANNELIDA <i>Polyphysia crassa</i> <i>Glycera alba</i> <i>Amphicteis gunneri</i> <i>Calamyzas amphictenicola</i> <i>Pisone remota</i> <i>Pherusa plumosa</i> <i>Ophelina sp.</i> <i>Aphrodisia aculeata</i> <i>Pholoe cf. longa</i> <i>Spiophanes sp.</i> <i>Pectinaria belgica</i>
NEMERTEA <i>Emplectonema gracile</i>	
ANNELIDA <i>Spirorbis corallinae</i> <i>Spirorbis spirorbis</i>	

<i>Pygospio elegans</i>	<i>Idothea balthica</i>
<i>Anobothrus gracilis</i>	<i>Amphitoe rubricata</i>
<i>Brada villosa</i>	
<i>Phyllodoce groenlandica</i>	
<i>Capitella capitata</i>	BRYOZOA
<i>Nephtys hombergii</i>	<i>Electra pilosa</i>
<i>Chaetozone cf. setosa</i>	<i>Membranipora membranacea</i>
<i>Eumida sanguinea</i>	<i>Crisia eburnea</i>
<i>Ophelina acuminata</i>	<i>Flustra foliacea</i>
	<i>Securiflustra securifrons</i>
	<i>Crisidium cornuta</i>
SIPUNCULA	
<i>Nephasoma minuta</i>	ECHINODERMATA
<i>Golfingia vulgaris</i>	<i>Astropecten irregularis</i>
	<i>Asterias rubens</i>
MOLLUSCA	
<i>Chaetoderma nitidulum</i>	CHORDATA
<i>Cylidina cylindracea</i>	<i>Dendrodoa grossularia</i>
<i>Philine sp.</i>	<i>Ascidia callosa</i>
<i>Nuculana pernula</i>	<i>Corella parallelogramma</i>
<i>Thrasia phaseolina</i>	<i>Boltenia echinata</i>
<i>Abra nitida</i>	
<i>Abra alba</i>	
<i>Turitella communis</i>	C3
<i>Cadila jeffreysi</i>	25 m.
<i>Hiatella arctica</i>	Sten och grus. Lösa alger.
<i>Macoma sp.</i>	
<i>Heteranomia squamula (pd sten)</i>	PORIFERA
<i>Hydrobia ulvae</i>	<i>Scypha ciliata</i>
<i>Corbula gibba</i>	
<i>Cingula alderi</i>	CNIDARIA
<i>Parvicardium sp.</i>	<i>Alcyonium digitatum</i>
ARTHROPODA	
<i>Leucon nasica</i>	ANNELIDA
<i>Diastylis rathkei</i>	<i>Pomatoceros triqueter</i>
	<i>Nereimyra punctata</i>
ECHINODERMATA	<i>Nereis pelagica</i>
<i>Amphiura filiformis</i>	<i>Spirorbis spirorbis</i>
<i>Amphiura chiajei</i>	<i>Spirorbis corallina</i>
<i>Echinocyamus pusillus</i>	<i>Autolytus prolifer</i>
<i>Labidoplax buskii</i>	
<i>Spatangus purpureus</i>	MOLLUSCA
	<i>Leptochiton asellus</i>
C2	<i>Tonicella marmorea</i>
8-14 m.	<i>Hiatella arctica</i>
Berghäll. Tare.	<i>Musculus tumida</i>
CNIDARIA	ARTHROPODA
<i>Dynamena pumila</i>	<i>Cancer pagurus</i>
<i>Sertularella sp.</i>	<i>Balanus balanus</i>
<i>Laomedea flexuosa</i>	<i>Liocarcinus arcuatus</i>
NEMERTEA	BRYOZOA
<i>Cerebratulus sp.</i>	<i>Membranipora membranacea</i>
<i>Oerstedia dorsalis</i>	<i>Electra pilosa</i>
<i>Tetrastemma sp.</i>	
	ECHINODERMATA
	<i>Astropecten irregularis</i>
ANNELIDA	CHORDATA
<i>Spirorbis spirorbis</i>	<i>Ascidia callosa</i>
<i>Circeis spirillum</i>	<i>Dendrodoa grossularia</i>
<i>Spirorbis corallinae</i>	<i>Botrylloides leachi</i>
<i>Nereis pelagica</i>	<i>Corella parallelogramma</i>
<i>Pomatoceros triqueter</i>	
<i>Nereimyra punctata</i>	
<i>Hyalinoecia tubicola</i>	
MOLLUSCA	C4
<i>Onchidoris muricata</i>	26-37 m.
<i>Mytilus edulis</i>	Sten och block.
<i>Heteranomia squamula</i>	
<i>Cingula alderi</i>	
<i>Littorina obtusata ? djupet</i>	
<i>Polinices pulchella</i>	PORIFERA
<i>Musculus discors</i>	<i>Cliona celata</i>
<i>Musculus tumida</i>	<i>Scypha ciliata</i>
<i>Hiatella arctica</i>	
<i>Ansates pellucida</i>	CNIDARIA
	<i>Alcyonium digitatum</i>
	<i>Laomedea sp.</i>
	<i>Dynamena pumila</i>
ARTHROPODA	
<i>Thalassarachna basteri</i>	NEMERTEA
	<i>Oerstedia dorsalis</i>

ANNELIDA	<i>Gibbula cineraria</i> <i>Polydora quadrilineata</i>
<i>Pomatoceros triqueter</i>	
<i>Hydroides norvegica</i>	
<i>Spirorbis spirorbis</i>	
<i>Pholoe cf longa</i>	
<i>Platynereis dumerili</i>	
<i>Glysera lapidum</i>	
<i>Nereimyra punctata</i>	
<i>Hyalinoecia tubicola</i>	
<i>Eulalia viridis</i>	
<i>Phyllodoce maculata</i>	
<i>Spirorbis corallinae</i>	
<i>Circeis spirillum</i>	
<i>Eumida sanguinea</i>	
SIPUNCULA	
<i>Golfingia vulgaris</i>	
MOLLUSCA	
<i>Leptochiton asellus</i>	
<i>Musculus tumida</i>	
<i>Rissoa sp.</i>	
<i>Onchidoris muricata</i>	
<i>Cuspidaria sp.</i>	
ARTHROPODA	
<i>Verruca stroemia</i>	
<i>Pisidia longicornis</i>	
BRYOZOA	
<i>Crisia eburnea</i>	
<i>Electra pilosa</i>	
<i>Membranipora membranacea</i>	
ECHINODERMATA	
<i>Astropecten irregularis</i>	
<i>Asterias rubens</i>	
<i>Echinocyamus pusillus</i>	
CHORDATA	
<i>Ascidia mentula</i>	
<i>Ascidia callosa</i>	
<i>Dendrodoa gossularia</i>	
<i>Ascidia scabra</i>	
C5	
6-13 m.	
Berghäll.	
PORIFERA	
<i>Scypha ciliata</i>	
<i>Halicondria panicea</i>	
Cnidaria	
<i>Alcyonium digitatum</i>	
<i>Dynamena pumila</i>	
PLATHELMINTHES	
<i>Stylochoplana maculata</i>	
NEMERTEA	
<i>Tetrastemma sp.</i>	
ANNELIDA	
<i>Harmothoe sp.</i>	
<i>Lepidonotus squamatus</i>	
<i>Spirorbis spirorbis</i>	
<i>Nereis pelagica</i>	
<i>Serpula vermicularis</i>	
<i>Autolytus prolifer</i>	
MOLLUSCA	
<i>Cingula alderi</i>	
<i>Rissoa sp.</i>	
<i>Heteranomia squamula</i>	
<i>Ansates pellucida</i>	
<i>Hiatella arctica</i>	
<i>Littorina obtusata</i>	
<i>Mytilus edulis</i>	
<i>Onchidoris muricata</i>	
ARTHROPODA	
<i>Verruca stroemia</i>	
<i>Caprella sp.</i>	
BRYOZOA	
<i>Membranipora membranacea</i>	
<i>Electra pilosa</i>	
<i>Crisia eburnea</i>	
<i>Bicellaris ciliata</i>	
ECHINODERMATA	
<i>Asterias rubens</i>	
<i>Echinocyamus pusillus</i>	
CHORDATA	
<i>Dendrodoa grossularia</i>	
<i>Ascidia scabra</i>	
<i>Ascidia mentula</i>	
<i>Ascidia callosa</i>	
<i>Botryllus schlosseri</i>	
C7	
2-8 m.	
Berghäll och skalgrus. Tare.	

CNIDARIA
Clytia hemisphaerica
Dynamena pumila
Metridium senile

NEMERTEA
Cerebratulus sp.

ANNELIDA
Spirorbis spirorbis
Spirorbis corallinae
Pomatoceros triqueter
Nereis pelagica
Kefersteinia cirrata
Hyalinoecia tubicola
Nereimyra punctata
Phyllococe maculata
Platynereis sp.
Protodorvillea kefersteini
Lepidonotus squamatus

MOLLUSCA
Mytilus edulis
Musculus tumida
Modiolus modiolus
Modiolula phaseolina
Hiatella arctica
Tectura virginea
Gibbula tumida
Margarites helcinus
Epitonium clathrus
Lacuna vincta
Turitella communis
Aplysia punctata
Onchidoris muricata
Cingula alderi
Callochiton septemvalvis
Polycera quadrilineata
Tonicella rubra

ARTHROPODA
Liocarcinus arcuatus
Cancer pagurus
Corophium sp.
Idothea balthica
Pisidia longicornis
Amphitoe rubricata

BRYOZOA
Membranipora membranacea
Crisia eburnea
Electra pilosa

ECHINODERMATA
Asterias rubens
Echinocyamus pusillus
Psammechinus miliaris

CHORDATA
Ascidia callosa
Boltenia echinata
Ascidia scabra
Ciona intestinalis
Botryllus schlosseri
Corella parallelogramma

C9
20-27 m.
Skalgrus.

CNIDARIA
Alcyonium digitatum
Metridium senile
Sertularella sp.

NEMERTEA
Micrura purpurea

ANNELIDA

Pomatoceros triqueter
Harmotoe fragilis
Nereimyra punctata
Laonice bahusiensis
Pholoe longa
Spirorbis corallinae
Spirorbis spirorbis
Eupolymnia nebulosa
Phyllococe maculata
Nereis pelagica
Eumida sanguinea
Hesiospina sp. *nova*
Typosyllis armillaris
Nicolea zostericola
Glycera lapidum
Eulalia mustela
Macrochaeta clavicornis

SIPUNCULA
Nephasoma minuta

MOLLUSCA
Ansates pellucida
Hiatella arctica
Mytilus edulis
Ischnochiton albus
Leptochiton asellus
Gibbula tumida
Limatula gwyni
Modiolula phaseolina
Modiulus modiulus
Heteranomia squamula
Onchidoris muricata
Polycera quadrilineata
Crenella decussata

ARTHROPODA
Liocarcinus depurator
Verruca stroemia
Ebalia tumefacta
Galathea intermedia
Anapagurus chiroacanthus
Galathea strigosa

BRYOZOA
Electra pilosa
Crisia eburnea
Lichenopora verrucaria
Disporella hispida

BRACIOPODA
Crania anomala

ECHINODERMATA
Echinocyamus pusillus
Asterias rubens
Ophiopholis aculeata

CHORDATA
Ascidia callosa
Ascidia scabra

Gräben
26/7
20 m
sand
insamling under dykning
(Budgetramarna tillät ej att diverse juvenila amfipoder, harpacticider, halacarider och ostracoder kunde bestämmas.)

ANNELIDA
Pholoe sp.
Cypris propinqua
Pisione remota
Trypanosyllis sp.
Protodorvillea kefersteini
Polygordius lacteus
Scolelepis foliosus
Eumida ockelmanni

Glycera lapidum
Aonides paucibranchiata
Protodrilus sp.
Protodrilus rubropharyngeus
Spio filicornis

MOLLUSCA
Caecum glabrum
Polinices pulchella
Pusillina inconspicua
Ebala nitidissima
Rissoa parva
Alvania punctura
Lacuna parva
Cingula alderi
Kelia suborbicularis
Philine cf. denticulata (juv.)

ARTHROPODA
Eurydice pulchra
Pontocrates altamarinus
Dexamine thea (Ovanlig art)

Djupeflu
26/7
20 m
grov skalgrus
insamling under dykning

MOLLUSCA
Diaphana minuta
Lacuna parva
Alvania punctura
Pusillina inconspicua

ARTHROPODA
Parajassa pelagica
Atylus vedloensis
Apherusa bispinosa
Cheirocratus sundevalli
Podoceropsis sophia
Megamphopus cornutus
Idotea sp. (juv.)
Paramunna bilobata
Halacaridae (juveniler)

Gräben
26/7
5-10 m
Laminaria hapterer
insamling under dykning

PORIFERA
Dysidea fragilis

MOLLUSCA
Lacuna vincta
Lacuna pallidula
Lacuna parva
Littorina littorea
Hiatella sp. (juv.)
Rissoa parva
Odostomia cf. umbilicaris

ARTHROPODA
Apherusa bispinosa
Apherusa jurinei
Jassa pulchella
Ischyrocerus anguipes
Parajassa pelagica
Gammarellus angulosus
Parapleustes monocuspis (Blott två ex. kända från Sverige)
Janira maculosa
Pisidia longicornis

BRYOZOA

Electra pilosa
Electra verticillata
Crisia eburnea
Hippothoa hyalina
Calloporella craticula
Calloporella lineata
Escharella immersa
Tubulipora sp.
Tubulipora phalangea
Tubulipora flabellaris
Berenicea patina
Microporella ciliata
Scrupocellaria scruposa
Scrupocellaria reptans

Tab. 3. Registrerade arter fördelade på grupper och antal lokaler. (*) anger att arten samlats in endast under dykning. Vissa arter har bara observerats under dykning (dykobs).

PORIFERA

<i>Leucosolenia botryoides</i>	1
<i>Scypha ciliata</i>	15
<i>Cliona celata</i>	1
<i>Halichondria panicea</i>	5
<i>Halichondria bowerbanki</i>	1
<i>Myxilla incrustans</i>	2
<i>Dysidea fragilis</i>	1*

CNIDARIA

HYDROZOA

<i>Campanularia</i> sp.	4
<i>Campanularia hincksii</i>	2
<i>Clytia hemisphaerica</i>	1
<i>Obelia longissima</i>	1
<i>Obelia geniculata</i>	1
<i>Laomedea flexuosa</i>	1
<i>Laomedea</i> sp.	6
<i>Halecium halecinum</i>	1
<i>Dynamena pumila</i>	7
<i>Sertularella</i> cf. <i>polyzonias</i>	5
<i>Sertularella rugosa</i>	1
<i>Sertularella</i> sp.	6
<i>Kirchenpaueria pinnata</i>	2

OCTOCORALLIA

<i>Alcyonium digitatum</i>	18
<i>Kophobelemnon stelliferum</i>	1

HEXACORALLIA

<i>Metridium senile</i>	2
<i>Urticina felina</i>	dykobs
<i>Caryophyllia smithii</i>	3

PLATHELMINTHES

TURBELLARIA

<i>Stylochoplana maculata</i>	2
<i>Stylostomium ellipse</i>	1
<i>Oligocladus sanguinolentus</i>	1

NEMERTEA

ANOPLA

<i>Cerebratulus fuscus</i>	1
<i>Cerebratulus</i> sp.	2
<i>Micrura purpurea</i>	3

Micrura fasciolata

2

ENOPLA

<i>Oerstedia dorsalis</i>	6
<i>Tetrastemma candidum</i>	1
<i>Tetrastemma</i> sp.	2
<i>Emplectonema gracile</i>	1

ANNELIDA

POLYCHAETA

<i>Eulalia viridis</i>	3
<i>Eulalia mustela</i>	1
<i>Phyllodoce maculata</i>	5
<i>Phyllodoce groenlandica</i>	1
<i>Phyllodoce citrina</i>	1
<i>Eumida sanguinea</i>	3
<i>Eumida ockelmanni</i>	1*
<i>Glycera lapidum</i>	5
<i>Glycera alba</i>	1
<i>Sphaerodorum gracile</i>	1
<i>Nereimyra punctata</i>	11
<i>Gyptis propinqua</i>	1*
<i>Kefersteinia cirrata</i>	4
<i>Hesiospina</i> sp. nova	2
<i>Typosyllis armillaris</i>	3
<i>Exogone naidina</i>	1
<i>Proceraeacornuta</i>	1
<i>Trypanosyllis</i> sp.	1*
<i>Autolytus prolifer</i>	3
<i>Calamyzas amphictenicola</i>	1
<i>Nereis pelagica</i>	13
<i>Platynereis dumerili</i>	1
<i>Platynereis</i> sp.	4
<i>Nephtys hombergii</i>	1
<i>Aphroditida aculeata</i>	1
<i>Lepidonotus squamatus</i>	6
<i>Harmothoe imbricata</i>	2
<i>Harmothoe fragilis</i>	1
<i>Harmothoe</i> sp.	2
<i>Pholoe</i> cf. <i>longa</i>	7
<i>Pisone remota</i>	2*
<i>Arenicola defodiens</i>	dykobs
<i>Hyalinoecia tubicola</i>	4
<i>Protodorvillea kefersteini</i>	4
<i>Dorvillea</i> sp.	1
<i>Protodrilus</i> sp.	1*
<i>Protodrilus rubropharyngeus</i>	1*
<i>Spiophanes</i> sp.	3
<i>Aonides paucibranchiata</i>	1*
<i>Pygospio elegans</i>	2
<i>Polydora ciliata</i>	1
<i>Laonice bahusiensis</i>	2
<i>Spio filicornis</i>	1*
<i>Scolelepis foliosus</i>	1*
<i>Macrochaeta clavicornis</i>	1
<i>Chaetozone</i> cf. <i>setosa</i>	1

<i>Brada villosa</i>	1	<i>Pusillina inconspicua</i>	2*
<i>Pherusa plumosa</i>	1	<i>Cingula alderi</i>	6
<i>Ophelina acuminata</i>	1	<i>Cingula</i> sp.	3
<i>Ophelina</i> sp.	1	<i>Obtusella intersecta</i>	1
<i>Polyphysia crassa</i>	1	<i>Alvania punctura</i>	2*
<i>Capitella</i> cf. <i>capitata</i>	1	<i>Caecum glabrum</i>	1*
<i>Pectinaria belgica</i>	1	<i>Polinices pulchella</i>	4
<i>Amphicteis gunneri</i>	1	<i>Capulus ungaricus</i>	1
<i>Anobothrus gracilis</i>	1	<i>Epitonium clathrus</i>	1
<i>Eupolymnia nebulosa</i>	2	<i>Philbertia</i> cf. <i>linearis</i>	1
<i>Nicolea zostericola</i>	1	<i>Philbertia</i> sp.	1
<i>Serpula vermicularis</i>	10	<i>Odostomia</i> cf. <i>umbilicaris</i>	1*
<i>Hydroides norvegica</i>	1	<i>Ebala nitidissima</i>	1*
<i>Pomatoceros triquierter</i>	22	<i>Diaphana minuta</i>	1*
<i>Placostegus tridentatus</i>	11	<i>Philine denticulata</i>	3
<i>Circeis spirillum</i>	12	<i>Philine</i> sp.	1
<i>Spirorbis spirorbis</i>	21	<i>Cylichna cylindracea</i>	1
<i>Spirorbis corallinae</i>	9	<i>Aplysia punctata</i>	1
<i>Polygordius lacteus</i>	1*	<i>Jorunna tomentosa</i>	1

SIPUNCULA

<i>Phascolion strombus</i>	2	<i>Onchidoris muricata</i>	13
<i>Nephasoma minuta</i>	2	<i>Onchidoris bilamellata</i>	2
<i>Golfingia vulgaris</i>	2	<i>Onchidoris</i> sp.	1

MOLLUSCA

CAUDOFOVEATA

<i>Chaetoderma nitidulum</i>	1
------------------------------	---

POLYPLACOPHORA

<i>Tonicella rubra</i>	7
<i>Tonicella marmorea</i>	1
<i>Ischnochiton albus</i>	3
<i>Leptochiton asellus</i>	9
<i>Lepidochitona cinerea</i>	1
<i>Callochiton septemvalvis</i>	2

GASTROPODA

<i>Ansates pellucida</i>	5
<i>Tectura virginea</i>	3
<i>Emarginula fissura</i>	1
<i>Gibbula cineraria</i>	6
<i>Gibbula tumida</i>	5
<i>Margarites helcinus</i>	1
<i>Turritella communis</i>	3
<i>Lacuna vincta</i>	2
<i>Lacuna parva</i>	3*
<i>Lacuna pallidula</i>	1*
<i>Littorina obtusata</i>	2
<i>Littorina littorea</i>	1
<i>Hydrobia ulvae</i>	1
<i>Hydrobia</i> sp.	1
<i>Rissoa</i> sp.	4
<i>Rissoa parva</i>	2*

BIVALVIA

<i>Ennucula tenuis</i>	1
<i>Nuculana pernula</i>	1
<i>Crenella decussata</i>	1
<i>Musculus discors</i>	1
<i>Musculus tumida</i>	12
<i>Modiolula phaseolina</i>	8
<i>Modiolus modiolus</i>	4
<i>Mytilus edulis</i>	5
<i>Limatula gwyni</i>	1
<i>Heteranomia squamula</i>	11
<i>Kellia suborbicularis</i>	1*
<i>Astarte sulcata</i>	1
<i>Astarte montagui</i>	2
<i>Parvicardium</i> sp.	1
<i>Spisula elliptica</i>	1
<i>Macoma</i> sp.	1
<i>Abra alba</i>	1
<i>Abra nitida</i>	1
<i>Arctica islandica</i>	1
<i>Timoclea ovata</i>	1
<i>Corbula gibba</i>	2
<i>Hiatella arctica</i>	20
<i>Hiatella</i> sp. (juv.)	1
<i>Thracia phaseolina</i>	1
<i>Cuspidaria</i> sp.	1
<i>Antalis entale</i>	1
<i>Gadila jeffreysi</i>	1

ARTHROPODA

ARACHNIDA		BRYOZOA	
<i>Thalassarachna basteri</i>	1	<i>Membranipora membranacea</i>	18
<i>Thalassarachna</i> sp.	1	<i>Electra pilosa</i>	31
<i>Pycnogonum littorale</i>	1	<i>Electra verticillata</i>	1*
<i>Callipallene brevirostris</i>	1	<i>Crisia eburnea</i>	24
CIRRIPEDIA		<i>Crisidium cornuta</i>	4
<i>Verruca stroemia</i>	17	<i>Flustra foliacea</i>	11
<i>Balanus balanus</i>	13	<i>Securiflustra securifrons</i>	2
<i>Semibalanus balanoides</i>	dykobs	<i>Bicellariella ciliata</i>	4
CUMACEA		<i>Lichenopora verrucaria</i>	2
<i>Diastylis rathkei</i>	1	<i>Disporella hispida</i>	1
<i>Leucon nasica</i>	1	<i>Hippothoa hyalina</i>	1*
ISOPODA		<i>Callopora craticula</i>	1*
<i>Idotea balthica</i>	2	<i>Callopora lineata</i>	1*
<i>Idotea</i> sp. (juv.)	1	<i>Escharellaimmersa</i>	1*
<i>Eurydice pulchra</i>	1*	<i>Tubulipora</i> sp.	1*
<i>Paramunna bilobata</i>	1*	<i>Tubulipora phalangea</i>	1*
AMPHIPODA		<i>Tubulipora flabellaris</i>	1*
<i>Corophium</i> sp.	1	<i>Berenicea patina</i>	1*
<i>Parajassa pelagica</i>	2*	<i>Microporella ciliata</i>	1*
<i>Jassa pulchella</i>	1*	<i>Scrupocellaria scruposa</i>	1*
<i>Ischyroceros anguipes</i>	1*	<i>Scrupocellaria reptans</i>	1*
<i>Microdeutopus anomalus</i>	3		
<i>Podoceropsis sophia</i>	1*		
<i>Megamphopus cornutus</i>	1*		
<i>Gammarellus angulosus</i>	1*		
<i>Amphitoe rubricata</i>	2		
<i>Apherusa bispinosa</i>	2*		
<i>Apherusa jurinei</i>	1*	BRACHIOPODA	
<i>Dexamine thea</i>	1*	<i>Crania anomala</i>	1
<i>Atylus vedlomensis</i>	1*		
<i>Caprella</i> sp.	1		
<i>Cheirocratus sundevalli</i>	1*	ECHINODERMATA	
<i>Pontocrates altamarinus</i>	1*		
<i>Parapleustes monocuspis</i>	1*	ASTEROIDEA	
<i>Janira maculosa</i>	1*	<i>Astropecten irregularis</i>	9
DECAPODA		<i>Crossaster papposus</i>	4
<i>Galathea intermedia</i>	4	<i>Henricia perforata</i>	2
<i>Galathea strigosa</i>	2	<i>Asterias rubens</i>	26
<i>Pisidia longicornis</i>	4	<i>Marthasterias glacialis</i>	8
<i>Pagurus cuanensis</i>	1		
<i>Anapagurus chiroacanthus</i>	2	OPHIUROIDEA	
<i>Ebalia tumefacta</i>	1	<i>Ophiura albida</i>	3
<i>Macropodia rostrata</i>	2	<i>Ophiotrix fragilis</i>	1
<i>Hyas arenarius</i>	2	<i>Ophiopholis aculeata</i>	5
<i>Liocarcinus depurator</i>	3	<i>Amphiura filiformis</i>	1
<i>Liocarcinus arcuatus</i>	4	<i>Amphiura chiajei</i>	1
<i>Liocarcinus holsatus</i>	1		
<i>Cancer pagurus</i>	5	ECHINOIDEA	
<i>Homarus vulgaris</i>	dykobs	<i>Echinus esculentus</i>	3
		<i>Echinus acutus</i>	dykobs
		<i>Psammechinus miliaris</i>	1
		<i>Strongylocentrotus droebachiensis</i>	3
		<i>Echinocyamus pusillus</i>	7
		<i>Spatangus purpureus</i>	5
		<i>Echinocardium cordatum</i>	1
		HOLOTHUROIDEA	
		<i>Labidoplax buskii</i>	1

CHORDATA

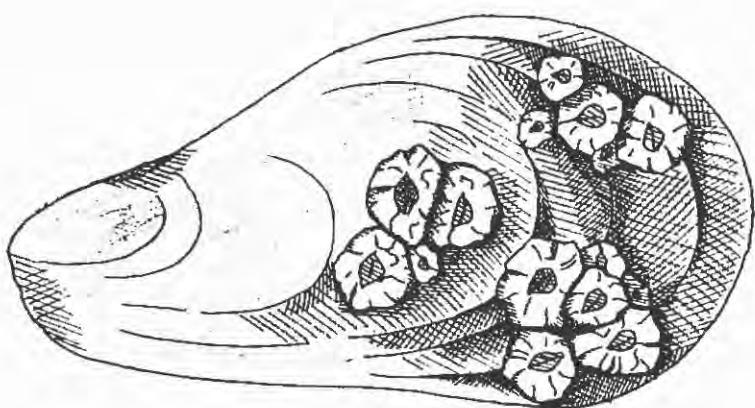
ASCIDIACEA

<i>Ascidia callosa</i>	16
<i>Ascidia mentula</i>	6
<i>Ascidia virginea</i>	6
<i>Ascidiella scabra</i>	10
<i>Ascidiella aspersa</i>	1
<i>Botrylloides leachi</i>	6
<i>Botryllus schlosseri</i>	4
<i>Dendrodoa grossularia</i>	10
<i>Corella parallelogramma</i>	11
<i>Boltenia echinata</i>	3
<i>Clavelina lepadiformis</i>	1
<i>Ciona intestinalis</i>	1

CEPHALOCHORDATA

<i>Branchiostoma lanceolatum</i>	1
----------------------------------	---

Totalt antal arter: 287

Marinbiologisk översikt av djuppartier i yttre Oslofjorden

Lars Afzelius 1998

Den härmed av TMBL redovisade marinbiologiska översikten av djupområdet inom den sydöstra delen av Yttra Oslofjorden ned mot den svenska gränsen har utförts på uppdrag av Fylkesmannen i Østfold. Uppdraget har gällt att genomföra "en översiktlig inventering av marina bottendjur - bottensamhällen på olika substrat på djup under 60 meter."

I redovisningen uppdelas det undersökta området i Hvalerdjupet och Hvalerrännan, vilken på andra sidan om gränsen fortsätter som den så kallade Kosterrännan. Denna djupräcka kan betraktas som ett biologiskt enhetligt område.

Fältprovtagningarna har utförts av Hans G Hansson, Joakim Lundberg, Tomas Lundälv, Arne Nygren och Frank Sjödin. För huvuddelen av arbetstämningarna ansvarar Arne Nygren, men även Hans G. Hansson och Tomas Lundälv har medverkat.

Framställning av kartmaterial och tabeller, bild och textredigering har gjorts av Ulrika Franzén. Tomas Lundälv har framställt fotografierna från videoupptagning i Kosterfjorden. Lars Afzelius svarar för text, sammanställning och konklusioner

De begränsade ekonomiska ramarna för undersökningen och praktiska svårigheter att nå de djupa hårdbottnarna har inneburit att redovisningen baseras på relativt få prover. Rapporten kompletteras med resultat och erfarenheter som erhållits från flera års studier av de djupa bottnarna i den på den svenska sidan förlängda delen av djupområdet, Kosterrännan. På uppdrag av Naturvårdsverket har TMBL gjort en sammanställning och analys av nuvarande kunskap om Kosterfjorden (Per Nilsson, Biologiska värden i Kosterfjorden, NV-rapport 4749). Delar av denna rapport är tillämplig även för det härmed redovisade området.

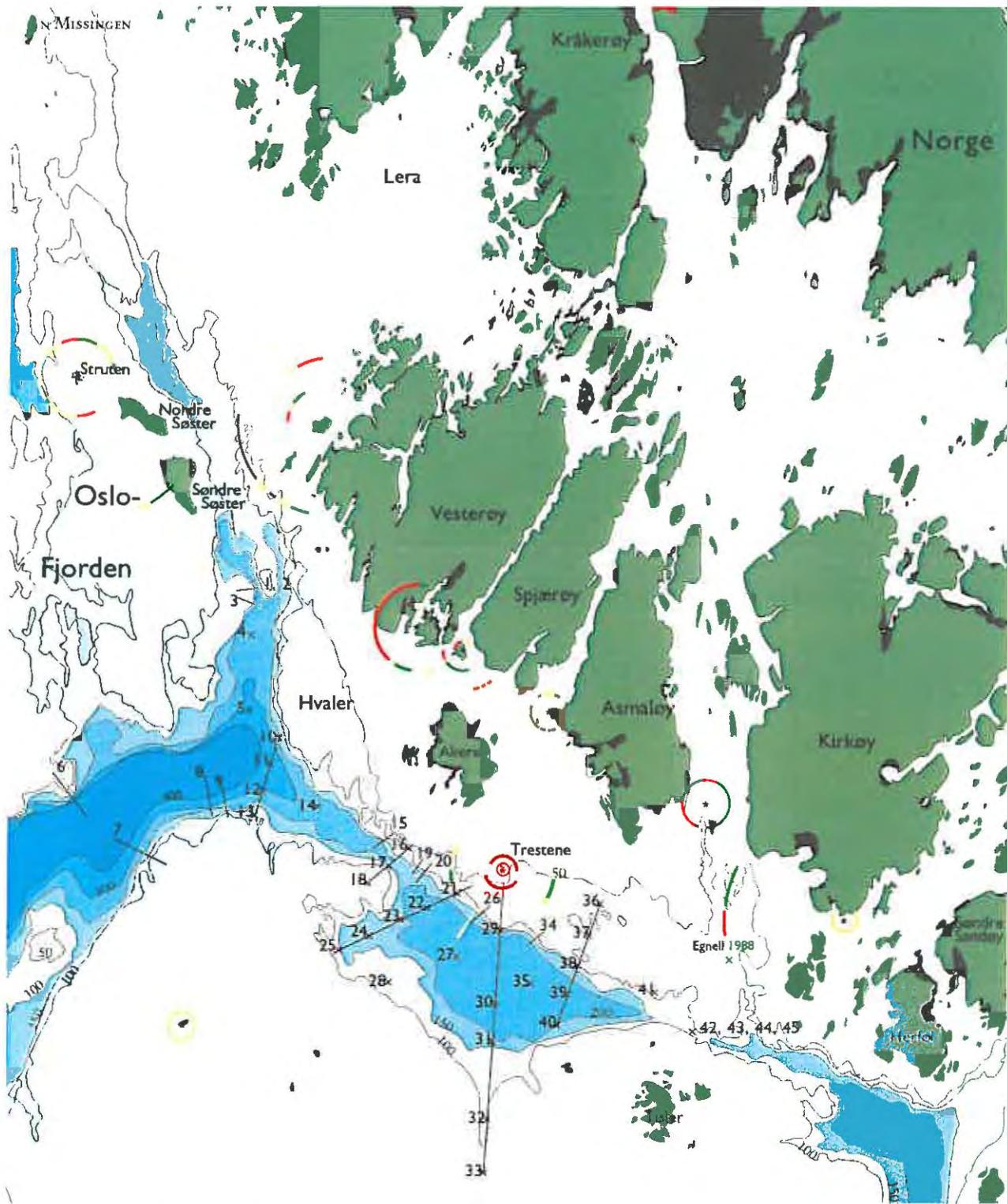
Beskrivning av området och dess topografi

Det s.k. Hvalerdjupet i områdets västra del bildar ett större enhetligt djupområde med djup ned till 470 meter. In mot kusten smalnar djupområdet av till en ränna med största djup på 260 meter, med flera utlöpare in mot de grunda skärgårdsområdena på ömse sidor. Norr om Tisler finns ett smalt tröskelparti, som når ned till ca 100 meter. Nära den svenska gränsen återkommer 200 metersdjupet, som fortsätter drygt 40 km söderut längst kusten. Djupräckans kustnära läge med stora nivåskillnader och djupa sedimentfria klippbottnar ger den en karaktär av Vestlandsfjord. Oceaniska förhållanden råder i djupvattnet, med en stabil salthalt på $> 34\%$ och en låg temperatur varierande mellan 5-7 grader (Kosterrännan) under året. Temperaturen är lägre och variationerna mindre än den man möter på motsvarande djup i det öppna havet.

Metoder för provtagning och bearbetning

Provtagningarna genomfördes under 5 heldagssturer med TMBLs fartyg Nereus, den 16, 18, 20 september och den 26, 29 november 1996. Skraplokalerna har valts subjektivt från sjökortet inom det aktuella området. I första hand har avsikten varit att finna djupa hårdbottnar, varför lokaler med skarpa djupgradienter har prioriterats. Flera skrap har också lagts utefter transsekter, inom vilka även rena mjukbottensskrap ingår (se karta)

Som redskap användes en rektangulärskrapa, utprovad för bottnarna i Kosterfjorden. Denna metod, som är den enda som står till buds för att samla in biologiskt material från djupa hårdbottnar, ger en mycket grov och ofullständig bild av de djupa hårdbottnsmiljöerna. (Detta framgår med önskvärd tydlighet efter det att TMBL sedan 1997 börjat utnyttja fjärrmanövrerade undervattensfarkoster, s.k. ROV, utrustade med videokameror, för studier av djupa hårdbottnar. För första gången finns möjligheter till direktstudier av bottnar under dykdjup. Även om insamlingsteknik ännu saknas har

Ytre Hvaler med dybdekurver 50, 100, 200, 300 og 400 m.
 Linjer med tall (1-45) er prøvestasjoner der det er tatt bunnprøver (skrapeprøver),
 se vedlegg.

Marinbiologisk översikt av djuppartier i yttre Oslofjorden

Lars Afzelius 1998

Den härmed av TMBL redovisade marinbiologiska översikten av djupområdet inom den sydöstra delen av Yttra Oslofjorden ned mot den svenska gränsen har utförts på uppdrag av Fylkesmannen i Østfold. Uppdraget har gällt att genomföra "en översiktlig inventering av marina bottendjur - bottensamhällen på olika substrat på djup under 60 meter."

I redovisningen uppdelas det undersökta området i Hvalerdjupet och Hvalerrännan, vilken på andra sidan om gränsen fortsätter som den så kallade Kosterrännan. Denna djupränna kan betraktas som ett biologiskt enhetligt område.

Fältprovtagningarna har utförts av Hans G Hansson, Joakim Lundberg, Tomas Lundälv, Arne Nygren och Frank Sjödin. För huvuddelen av artbestämningarna ansvarar Arne Nygren, men även Hans G. Hansson och Tomas Lundälv har medverkat.

Framställning av kartmaterial och tabeller, bild och textredigering har gjorts av Ulrika Franzén.

Tomas Lundälv har framställt fotografierna från videoupptagning i Kosterfjorden. Lars Afzelius svarar för text, sammanställning och konklusioner

De begränsade ekonomiska ramarna för undersökningen och praktiska svårigheter att nå de djupa hårbottnarna har inneburit att redovisningen baseras på relativt få prover. Rapporten kompletteras med resultat och erfarenheter som erhållits från flera års studier av de djupa bottnarna i den på den svenska sidan förlängda delen av djupområdet, Kosterrännan. På uppdrag av Naturvårdsverket har TMBL gjort en sammanställning och analys av nuvarande kunskap om Kosterfjorden (Per Nilsson, Biologiska värden i Kosterfjorden, NV-rapport 4749). Delar av denna rapport är tillämplig även för det härmed redovisade området.

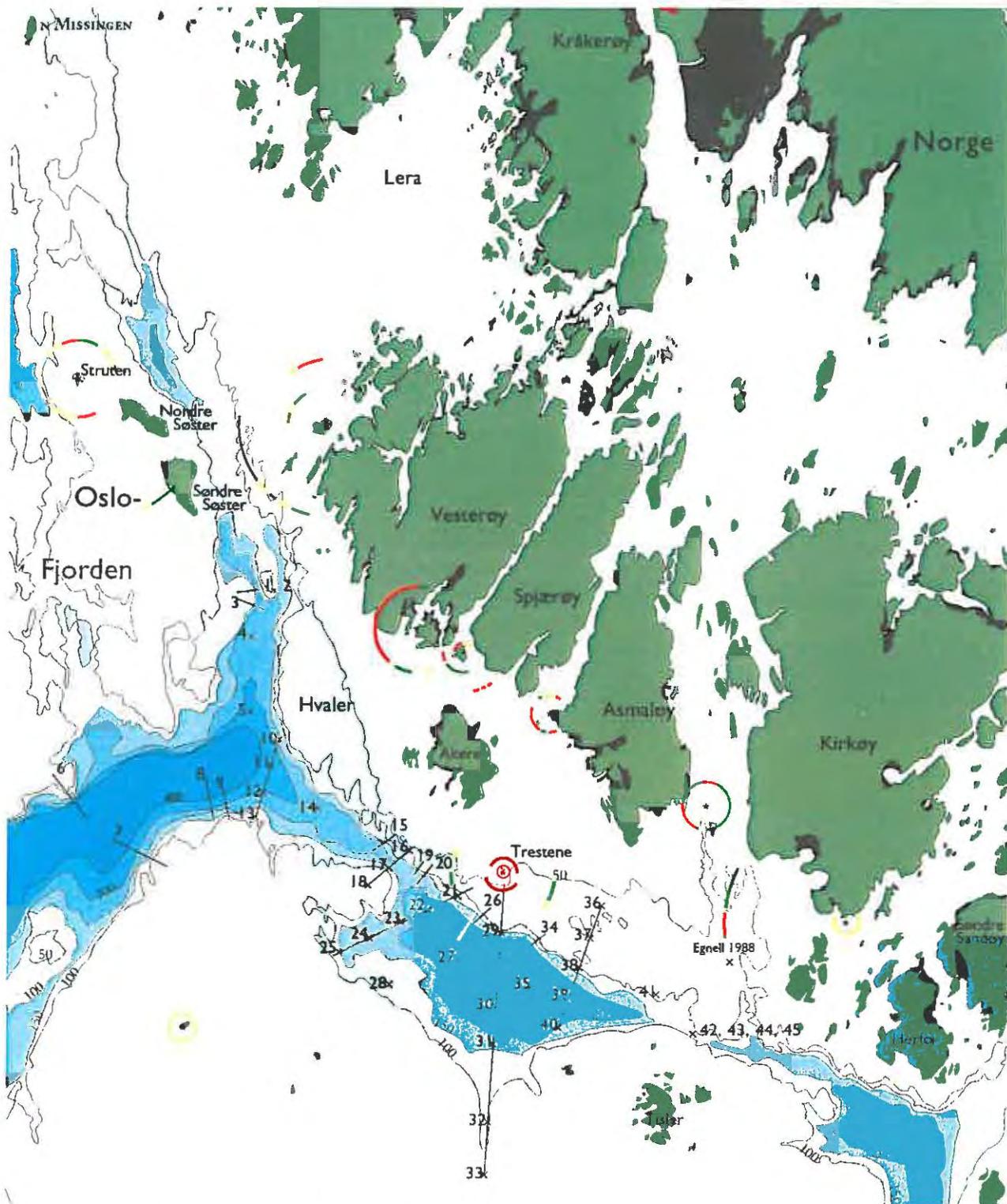
Beskrivning av området och dess topografi

Det s.k. Hvalerdjupet i områdets västra del bildar ett större enhetligt djupområde med djup ned till 470 meter. In mot kusten smalnar djupområdet av till en ränna med största djup på 260 meter, med flera utlöpare in mot de grunda skärgårdsområdena på ömse sidor. Norr om Tisler finns ett smalt tröskelparti, som når ned till ca 100 meter. Nära den svenska gränsen återkommer 200 metersdjupet, som fortsätter drygt 40 km söderut längst kusten. Djuprännans kustnära läge med stora nivåskillnader och djupa sedimentfria klippbottnar ger den en karaktär av Vestlandsfjord. Oceaniska förhållanden råder i djupvattnet, med en stabil salthalt på $> 34\%$ och en låg temperatur varierande mellan 5-7 grader (Kosterrännan) under året. Temperaturen är lägre och variationerna mindre än den man möter på motsvarande djup i det öppna havet.

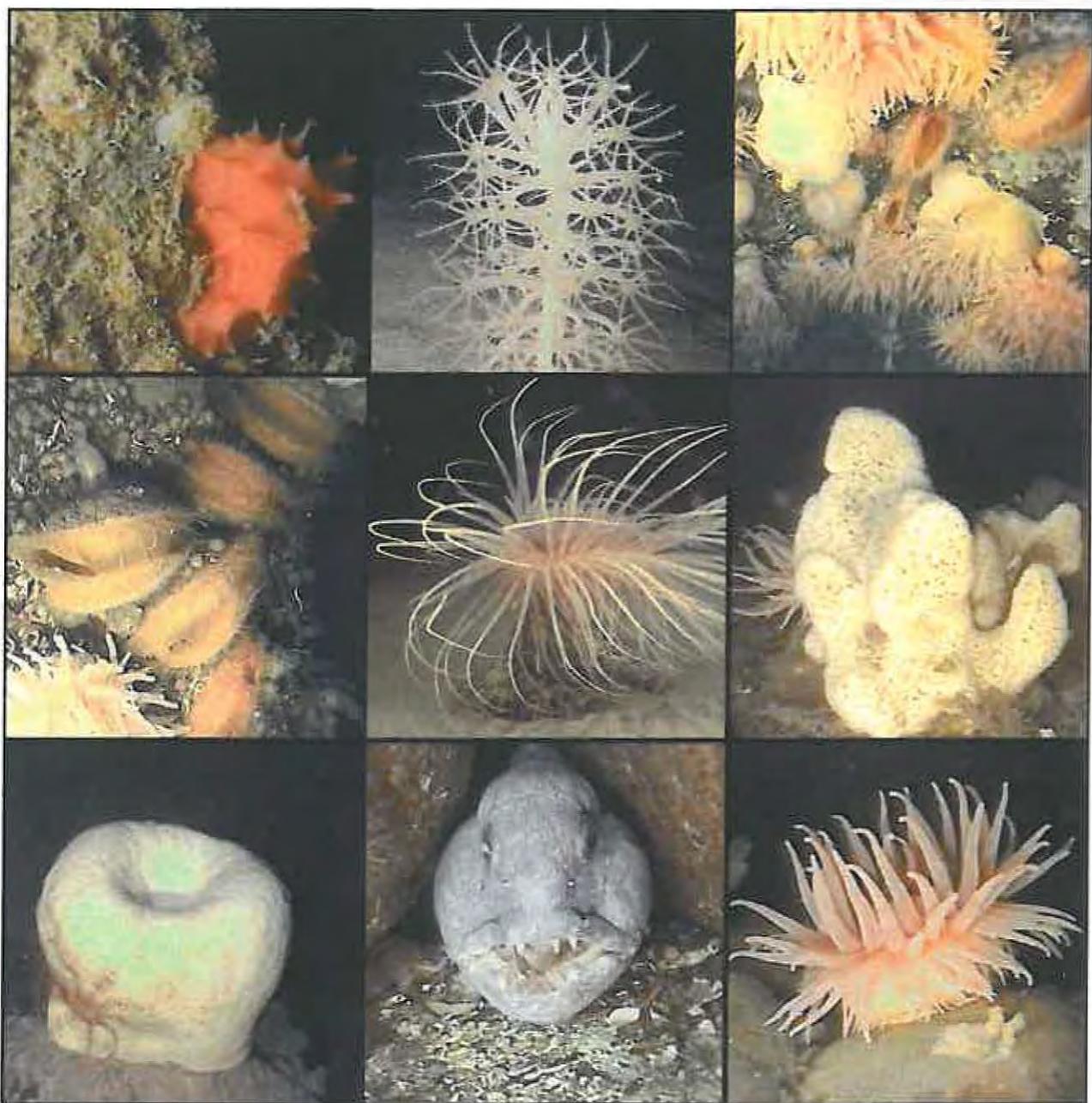
Metoder för provtagning och bearbetning

Provtagningarna genomfördes under 5 heldagssturer med TMBL:s fartyg Nereus, den 16, 18, 20 september och den 26, 29 november 1996. Skraplokalerna har valts subjektivt från sjökortet inom det aktuella området. I första hand har avsikten varit att finna djupa hårbottnar, varför lokaler med skarpa djupgradienter har prioriterats. Flera skrap har också lagts utefter transsektter, inom vilka även rena mjukbottensskrap ingår (se karta)

Som redskap användes en rektangulärskrapa, utprovad för bottnarna i Kosterfjorden. Denna metod, som är den enda som står till buds för att samla in biologiskt material från djupa hårbottnar, ger en mycket grov och ofullständig bild av de djupa hårbottensmiljöerna. (Detta framgår med önskvärd tydlighet efter det att TMBL sedan 1997 börjat utnyttja fjärrmanövrerade undervattensfarkoster, s.k. ROV, utrustade med videokameror, för studier av djupa hårbottnar. För första gången finns möjligheter till direktstudier av bottnar under dykdjup. Även om insamlings teknik ännu saknas har

Ytre Hvaler med dybdekurver 50, 100, 200, 300 og 400 m.
 Linjer med tall (1-45) er prøvestasjoner der det er tatt bunnprøver (skrapeprøver),
 se vedlegg.

mer information om den djupa hårbottensfaunan i Kosterfjorden erhållits under detta år än under drygt 30 års studier med konventionella redskap).

Det undersökta området är starkt vindexponerat och utsatt för strömmar både vid ytan och i de trånga djuprännorna, vilket försvarar bottenprovtagningar. Vid arbete med öppna skrapor i sjöhävning riskerar det insamlade materialet att sköljas ur under transporten upp till båten och dessutom blir lokaliseringen av bottnar och positioneringen av redskapen med hjälp av sjökort och ekolod mindre noggrann.

Från arbete i Kosterfjorden med ROV-teknik framgår att de sedimentfria djupa hårbottnarna utgörs av lodräta bergväggar, överhang och strömspolade klipputsprång. Dessa förekommer omväxlande med sedimentfyllda svackor och mindre sluttande berg med sedimentskikt av växlande tjocklek. Med största sannolikhet är situationen densamma inom det för denna undersökning aktuella området. För att nå dessa sedimentfria "öar" krävs precision i arbetet med skrapan. Sjöhävning och stark ström under provtagningarna försvårade eller omöjliggjorde för besättningen att med skrapan nå flera av de intressanta hårbottenspartierna under de dagar som stod till förfogande.

ALLMÄN BESKRIVNING AV HÅRD- OCH MJUKBOTTENSMILJÖER

Hårbottnar

Man skiljer ofta mellan primära och sekundära hårbottnar. Den första typen utgörs av berggrund, klippor och stenar. Den senare av marina växter och djur, men också av från land och av människan tillförda produkter.

Hårbottnarna domineras i havets ytskikt, där vågrörelser och strömmar är tillräckligt starka för att hålla fasta ytor fria från sediment. Under 50 meters djup är hårbottnar relativt ovanliga, begränsade till områden med djupa klippkuster, fjordar och sänkor. Hur djupt man kan påträffa sedimentfria bergbottnar inom undersökningsområdet går inte att fastställa, men sannolikt är att man kan nå djupare än i Kosterfjorden där TMBL med ROV-tekniken har dokumenterat hårbottnar till drygt 200 meter.

Organismerna på hårbottnen domineras av fastsittande växter och djur, som själva utgör underlag för andra organismer. Tillgången på plats är den viktigaste begränsande faktorn på hårbottnar. En ostörd hårbotten är därför koloniserad till varje kvadratcentimeter. På de hårbottnar som nås av solljuset (ned till ca. 40 meter i Skagerrak) domineras alger. Algbottnarna karakteriseras av ett komplicerat, ofta årstidsbundet växelspel mellan de fastsittande organismerna, av vilka flera är ettåriga. De hårbottnar, som påträffas nedanför algbältet domineras av fleråriga djur. Erfarenheter från Kosterfjorden visar att från ca 50-60 meter framträder karaktärsarterna för det s.k. djupa hårbottenssamhället. En god strömsättning och en balanserad partikelhalt i bottenvattnet, är viktiga förutsättningar för utvecklingen av dessa artrika djupmiljöer.

Hårbottnar under 60 meter - exempel Kosterrännan

Svampsamhället

I det totala mörker som råder under 60 meters djup i Skagerraks kustvatten domineras svampdjur och sjöungar bland de fastsittande organismerna.

Vattenomsättningen och lutningen på berget avgör tillgången på föda och fördelningen av sediment, vilket styr artsammansättningen och individtätheten. Stora skillnader råder inom relativt korta avstånd med olika dominansförhållanden mellan arter. Man kan dock generellt identifiera vissa dominerande grupper och arter. Svampdjuren är rikt representerade, varför man allmänt sett kan tala om ett svampsamhälle på hårdare bottnar under 60 meters djup. Mest framträdande i detta samhälle är det vita, fotbollstora svampdjuret, *Geodia baretti*, tillsammans med ett antal andra storvuxna arter,

bl.a. *Mycale lingua*, *Axinella rugosa*, *Phakellia ventilabrum* och *robusta*, *Pachymatisma nordmanni*, *Aplysilla rosea*. Enbart svampdjurssläktet *Hymedesmia*, som bildar filtlika överdrag, vissa arter starkt färgade, är i Kosterfjorden representerat av mer än 20 arter varav 11 inte påträffats på andra lokaler utefter svenska kusten. En lätt igenkännlig djuplevande representant för detta släkte är den klart blåfärgade *Hymedesmia paupertas*.

Som predator på *Geodia baretti* från djup under 100 meter påträffas vid sällsynta tillfällen Skandinaviens största ledsnäcka, den nästan decimeterstora *Hanleya nagelfar*

Inom gruppen Nudibranchiata, nakensnäckor, förekommer några svampdjursätande arter i Kosterränna, t.ex. *Doris nobilis*.

Inom gruppen sjöpungar, som vid sidan av svampdjuren domineras de djupa hårbottnarna, framträder särskilt två arter, *Ascidia obliqua* och *Polycarpa pomaria*.. En annan karakteristisk sjöbung för sedimentfria djupa bottnar särskilt på tvära branter är *Pyura tesselata*.. Den ingår i den närmast till berget hårt vidvuxna faunan tillsammans med kalkrörsmasken *Placostegus tridentatus* och flera bryozoer, av vilka två arter kan nämnas, *Escharella abyssicola* och *Reteporella beaniana*.

De två största arterna av havsanemoner i Skagerrak kan också vara talrikt förekommande, *Bolocera tuediae* och *Urticina eques*. Dessa arter har visat sig att i sin närhet hysa (symbios?) flera arter av krabbor och räkor. Hit hör trollkrabban, *Lithodes maja*, och de båda räkarterna *Spirontocaris liljeborgii* och *Lebbeus polaris*. Det vanligaste släktet av räkor, *Pandalus*, med arterna *borealis*, *montagui*, *propinquus*, utgör ett dominerande inslag, främst *P. borealis*, både på djupa hård- och mjukbottnar. De samlas gärna i tät bestånd vid övergången mellan hård- och mjukbotten. Även trollhummern *Munida rugosa*. är vanlig i denna övergangszon. En utpräglad hårbottensart, som förekommer i stort antal under överhang är *Munidopsis serricornis*, även denna tillhörande gruppen trollhumrar. Framtill 1997 betraktades denna art som sällsynt i Kosterränna, endast funnen på döda ögonkoraller.

På de djupa hårbottnarna, framförallt inom områden med stark ström påträffas Nordatlantens största havstulpan, *Chirona hamperi*. Den kan bli närmare 10 cm hög, med en diameter på 7 cm. En ålderdomlig djurgrupp, de flesta med stränga krav på den yttre miljön är brachiopoderna. En mycket vanlig art i Kosterränna har varit *Macandrevia cranium*, som här når sin sydligaste utbredning i Skandinavien. Under de senaste 10 åren har arten försunnit från stora områden och påträffas numera endast i Säcken (se nedan). En annan djuplevande brachiopod, som påträffas i Kosterränna är *Terebratulina septentrionalis*.

Acesta (syn.Lima) excavata är troligen Skandinaviens största mussla med en maxlängd på drygt 20 cm. Arten är begränsad till Nordostatlantens kontinentalsluttningar och fjordar, men finns också i Oslofjorden och i Hvaler-Kosterränna, där den framtill 1997 betraktats som sällsynt. Den nya ROV-tekniken har visat att *Acesta excavata* i Kosterränna påträffas utefter lodräta klippväggar och framförallt under överhang i tät klungor, som kan uppgå till hundratals individer. På vissa lokaler i Säcken förekommer den redan från 50 meters djup. Anmärkningsvärt är att inga små individer av *Acesta excavata* har påträffats. Skalen av musslan är ofta kraftigt påväxta av svampdjur, borstmaskar, mossdjur och sjöpungar.

Bland djuplevande musslor, vanliga på död ögonkorall, kan nämnas *Modiolula phaseolina*, kammusslan *Chlamys sulcata* och flera arter inom samma grupp tillhörande släktet *Palliolum*.

Bläckfiskar (Cephalopoda) är en grupp som minskat kraftigt i Skagerraks kustvatten. I den norsksvenska djupränna förekommer flera små arter av bläckfiskar. Släktet *Rossia* representeras av de båda arterna *glaukopis* och *macrosoma*, släktet *Sepiella* av arten *oweniana*. Båda dessa släkten har 8 korta armar och två längre tentakler, samtliga med sugkoppar. Även en djuplevande representant för de s.k. åttaarmade bläckfiskarna (Octopodida) finns inom djupområdet, nämligen *Bathypolypus bairdii*.

Flera relativt ovanliga tagghudingar (Echinodermer) ingår i den djupa hårbottensaunan. Bland crinoiderna (liljestjärnor) kan nämnas *Hathrometra sarsii*, och bland sjöstjärnorna de båda arterna, *Hippasteria phrygiana*, *Pteraster pulvillus*. Två arter av för Sverige nya sjöstjärnor är påträffade i

Kosterrännan, *Poraniomorpha hispida* och *Porania stormi*.. En större reguljär sjöborre, den orangefärgade *Echinus elegans* är vanlig på de djupa hårbottnarna inom området. Denna kan tas som ett exempel på en art som ökat markant under 1900-talet.

En speciell och mycket artrik miljö byggs upp på de döda delarna av den kolonibildande stenkorallen, *Lophelia pertusa*.. Arten är funnen levande i utkanterna av den för Norge och Sverige gemensamma djuprännan, vid Søstrarme, Säcken och Väderöarna. Dessutom har döda koraller påträffats på flera ställen inom området. Framförallt smala passager med starkt strömmande vatten är intressanta för vidare studier efter levande *Lophelia*. Området norr om Tisler är en sådan lokal. Släktet *Lophelia* förekommer för övrigt utefter större delen av Atlantens djupa hårbottnar. På vissa områden som t.ex på norska västkusten kan arten bilda mäktiga rev, som blir mycket gamla. Sentida forskning vill göra gällande att den typ av djuplevande stenkoraller som släktet *Lophelia* representerar utgör en levande urform till de tropiska stenkoraller, som lever i symbios med encelliga alger. Under hösten 1998 har TMBL i samband med videofotografering i Säcken påträffat levande koraller inom ett område på ca 100 kvadratmeter.

Mjukbottnar

Vågrörelser och strömmar påverkar bottnarna i avtagande grad med stigande djup och man får successivt s.k. depositionsbottnar, där även mycket små partiklar kan ingå i bottenmaterialet. Eftersom större delen av Nordsjöns bottenareal är grundare än 50 meter kommer norra Skagerraks djupområden att utgöra viktiga depositionsområden för stora mängder av Nordsjöns finare sedimentpartiklar, vilket innebär ett dilemma eftersom flera förorenande ämnen kan vara bundna till de minsta organiska och oorganiska partiklarna.

Karakteristiskt för djupa mjukbottnar är att de är mycket homogena och jämna på bottenytan. Den naturliga omlagringen av sedimenten som sker åstadkoms av grävande djur, i huvudsak av mindre evertebrater.

I djuprännor kan strömmen vara starkare än över större bottenytor på motsvarande djup. Därför kan man påträffa inslag av sand och grus långt under 100 meters djup i strömsatta djuprännor. Här blir även de djupa mjukbottnarna uppsplittrade i mindre enheter med större variationer i sammansättning av sediment och bottenorganismar.

Eftersom faunan på de djupa mjukbottnarna har kunnat studeras kvantitativt, finns en kunskap om artsammansättning, individantal och biomassa som saknas för djupa hårbottnar.

En kvantitativ beskrivning av mjukbottensfaunan i bl.a. Skagerrak med tonvikt på bottnarnas produktion av fiskföda gjordes i början av 1900-talet av den danske fiskeribiologen, C.G.J. Petersen..

Petersen kunde på grundval av provtagningarna urskilja statistiskt säkerställda artkonstellationer, s.k. bottensamhällen. Dessa samhällen är i huvudsak beskrivna från Kattegatts och Skagerraks öppna havsområden. I skärgårdsområden och i fjordar avviker artsammansättningen i större eller mindre grad från de av Petersen beskrivna samhällena. Erfarenheter från Kosterfjorden visar att de här förekommande artkonstellationerna skiljer sig påtagligt från de samhällen som beskrivits från Skagerrak och Kattegatt.

Mjukbottenssamhället under 60 meter

Från Skagerrak finns tre av Petersen beskrivna mjukbottenssamhällen, som förekommer djupare än 60 meter, *Amphiura* - samhället mellan ca. 30-150 meter, *Maldane sarsi* - *Ophiura sarsi* - samhället, som också beskrivs som Skagerrak-samhället, från ca 150 till ca 300 meter. De båda samhällena förekommer i flera övergångsformer och en tendens är att vissa arter inom Amphiura-samhället breder ut sig även på större djup. Slutligen finns ett djupsamhälle beskrivet från Norska Rännan, från djup under ca 300 meter, *Amhilepis norvegica* - *Pecten vitreus* - samhället. Den sistnämnda arten går numera under namnet *Delectopecten vitreus*. Av intresse för undersökningen är att detta sistnämnda samhälle också beskrivits från de djupaste delarna av Yttre Oslofjorden och Kosterrännan.

Amphiura-samhället är helt dominerande på mjuka bottnar mellan 30-150 meter i Nordsjön inklusive Skagerrak och Kattegatt. På bottnar under 60 meters djup är det främst arten *Amphiura chiajei* som representerar släktet. Bland övriga i samhället ingående arter, beskrivna som karakteristiska och vanligt förekommande, kan nämnas sjöpennan, *Pennatula phosphorea*, och borstmaskarna *Terebellides stroemi*, *Aphrodita aculeata*, m.fl., snäckorna *Turitella communis*, *Aporrhais pespelicanus* och musslorna *Pseudamussium septemradiatus*, *Abra nitida* och flera arter inom släktena *Nucula* / *Ennucula* och *Thyasira*.. Detta samhälle utgör huvudutbredningsområdet för havskräftan, *Nephrops norvegicus* och för ytterligare ett grävande kräftdjur, *Calocaris macandreae*. Bland tagghudingar vid sidan av ledarten, utgör den grävande sjöborren, *Brissopsis lyrifera* ett dominerande inslag, liksom sjögurkorna *Stichopus tremulus* och *Mesothuria intestinalis*. Den förstnämna förekommer också på hårbottnar, som är täckta med tunna sedimentskikt.

Maldane sarsi - *Ophiura sarsi*- samhället uppvisar mycket stora variationer och ingen av de båda ledarterna domineras i kustområden. Borstmasken *Melinna cristata* är oftast den helt dominerande arten, medan ledarten, den stora ormstjärnan med stela armar, *Ophiura sarsi*, kraftigt har minskat under senare år, möjligen som en följd av trålning. I övrigt finns flera välkända arter inom dessa djupintervall. Dit hör den långa sjöpennan, *Funiculina quadrangularis* och *Kophobelemnus stelliferum*, en sjöpenna som i Kosterfjorden har sin enda svenska förekomst och därfor går under namnet "kosterpiprensaren". Ytterligare ett koralldjur, som sitter nere i lerbottnen är den ståtliga cylinderrosen, *Pachycerianthus multiplicatus*. Den ekonomiskt viktigaste arten är *Pandalus borealis*, nordhavsräkan, som här påträffas i sina största bestånd, vilket också innebär att detta samhälle är utsatt för trålning sedan lång tid tillbaka.

RESULTAT AV BOTTENSKRAPNINGAR - med kommentarer till gjorda iakttagelser

Artredovisning

Artsammansättningen i de 45 bottenskrapningar, som genomfördes i undersökningen redovisas i tabellform. Skrapen finns inlagda på kartan, bilaga 2, och redovisas i löpande följd från väster mot öster. Redovisningen begränsas till bottenlevande evertebrater. På grund av den grova insamlingsmetodiken har några fragila organismer, framförallt maskar förlorat för artbestämningen väsentliga kroppsdelar, varför många individer bara kunnat bestämmas till släkte, familj eller annan överordnad taxonomisk grupp. Även juvenila individer kan vara svåra att bestämma till art. De vetenskapliga namnen har under årens lopp ändrats på många av de ingående arterna. För namnsättningen följs: Hans G. Hansson, TMBL, Sydskandinaviska marina flercelliga evertebrater, utgåva 2, utgiven av Länsstyrelsen i Västra Götaland 1998, varav ett exemplar bifogas. För synonymer till namnen på de i undersökningen redovisade arterna hänvisas till denna skrift.

I tabellerna ges en grov redovisning av abundans efter en 3-gradig skala. Även döda koraller och skal noteras, eftersom dessa kan ge en kompletterande karakteristik av bottnen. För vissa skrap saknas fullständig abundansangivelse på grund av förbiseende.

Eftersom djur från olika bottentyper blandas i samma skrap anges den bottentyp från vilken de upptagna arterna finns beskrivna, mjukbotten (M), sandbotten (S), grusbotten (G), hårbotten (H).

Regionindelning och beskrivning av förekommande bottenorganismer

Fyra var för sig avgränsade regioner har urskilts inom det undersökta området.

1. Norra delen, utanför Vesterøy, söder om Søndre Søster, omfattande skrap 1-4.
2. Inre delen av Hvalerdjupet, omfattande skrap 5-14.
3. Centrala Hvalerrännan, omfattande skrap 15-40.
4. Tröskelområdet mot Kosterrännan, omfattande skrap 41-45.

Indelningen är gjord av praktiska skäl för att underlätta redovisningen. Eftersom skrapningarna mestadels har företagits över vida djupintervall kan inte någon noggrannare djupfördelning av artmaterialet genomföras. Flera av de arter som redovisas i förteckningen är inte enbart begränsade till bottnar under 60 meter utan har en naturligt större vertikalutbredning. Eftersom det undersökta området är starkt exponerat från alla vindriktningar, deponeras losslitna alger med påväxt på djupare bottnar från den grunda omgivande klippskärgården. Detta är orsaken till att även några littorala arter ingår undersökningmaterialet. Karaktärsarter för de djupa hård- och mjukbottnarna och intressanta biologiska förhållanden kommenteras löpande i texten.

Region 1, skrap 1-4.

Skrap 1-3 ägde rum inom ett brett djupintervall i syfte att kunna nå eventuella djupa hårbottensområden. Som fallet var vid samtliga företagna provtagningar efter hårbottnar blandades hård- och mjukbottensorganismer, vilket visar på svårigheterna att utan tidigare erfarenhet av lokalerna kunna göra rätta positionsbestämningar. Hårbottensarterna domineras dock, och bland intressanta iakttagelser finns döda skelett av *Lophelia pertusa*. Av arter som är vanliga tillsammans med död korall noterades musslorna *Modiolula phaseolina* och flera arter av kammusslor inom släktet *Palliolum*.. Svampsamhället representeras av släktena *Geodia* och *Phakellia*, och bland övriga djupformer ingående i samhället kan nämnas hydroiden *Stegopoma plicatile*, borstmasken *Placostegus tridentatus*, den svampätande gula skålsnäckan *Iothia fulva* och mossdjuret *Escharella abyssicola*.. Som dominerande art anges borstmasken *Sabella pavonina* en art med stor vertikalutbredning, som vanligen sitter på strömmande hårbottnar med hög partikelhalt i vattnet.

Under namnet *Astarte nov.sp.* redovisas en ännu obeskriven djuplevande art, som tidigare förts till *Astarte sulcata*. Denna djupform uppvisar så många särdrag från A.sulcata, att den enligt taxonomisk expertis klart framstår som en egen art. Som framgår av tabellerna är den vanlig inom hela undersökningsområdet på lerblandade sand- och grusbottnar, ofta i grus från nedvittrade korallskelett.

Under beteckningen *Galathowenia-Myriochele-* rör redovisas två vanliga släkten av djuplevande små borstmaskar med indentiskt lika rör med millimetertunna maskar . Släktena lever tillsammans och domineras på många djupbottnar. En artbestämning av de enskilda individerna vore så tidsödande att det inte rymts inom denna undersökning.

Skrap 4 är ett exempel på hur skrapan har fångat upp nedrasade arter från algbältena. De tre redovisade grupperna av borstmaskar utgör de enda djuplevande formerna.

Region 2, skrap 5-14.

Skrapen 5 till 8-9 är tagna utefter kanterna av Hvalerdjupet, i syfte att nå de brant stupande hårbottnarna, medan skrap 10-13 följer en transsekt i Hvalerdjupets innersta del. I tre av skrapen, 6, 7, och 8-9, finns en god representation av hårbottensarter, medan övriga sex, 5, 10, 11,12, 13, och 14, endast består av mjukbottensarter.

Skrap 6, som saknar abundansangivelser, utom för det dominerande svampdjuret, *Geodia baretti*, uppvisar en stor variation av hårbottensformer. Här påträffas död *Lophelia*, dock utan några av de till korallerna vanligen förekommande arterna. De kalkrörssbyggande tunna borstmaskarna av släktet *Filograna*, vars systematik är svårutredd, kan bygga upp revliknande kalkbildningar, som ställer samma krav som korallerna gör på god vattenströmning.

Anmärkningsvärd är förekomsten av den djuplevande sjöstjärnan, *Pteraster militaris*.

Denna art har endast påträffats i något enstaka exemplar på den svenska sidan, men finns noterad från Oslofjorden. Arten har stora gulerika ägg med en mycket kort pelagisk fas, vilket minskar dess spridningsförmåga och leder till lokala förekomster.

Den stora musslan *Acesta excavata* och sjöborren *Echinus elegans* är två framträdande representanter för de djupa hårbottnarna och bland sjöpongarna (asciderna) finns de båda karaktärsarterna *Ascidia obliqua* och *Polycarpa pomaria*

I de övriga skrapen med hårbottensarter inom region 2 framträder de större svampdjuren med tillskott av släktet *Polymastia* och arten *Mycale lingua*. Bland de övriga noterade hårbottensartena förtjänar två att nämnas, mossdjuret *Bugula plumosa*, som är beroende av strömspolade sedimentfria djupbottnar och räkan *Lebbeus polaris*, som lever ihop med den stora sjöanemonen, *Urticina eques*. Denna senare art har inte erhållits i något skrap, men förekommer med all sannolikhet. Den sitter hårt fast på bergssidor med stor vattenströmning ofta tillsammans med *Lophelia*.

Mjukbottnarna blir på större djup alltmer enhetliga, med dominans av vissa grupper och arter. Detta framgår tydligt inom denna region där de båda grupperna, borstmaskar och musslor är särskilt framträdande. Den helt dominerande arten i samtliga skrap, utom i 6, är borstmasken, *Melinna cristata*, som bygger 10-15 cm långa och några mm. tjocka lerrör. Arten är troligen mindre känslig för påverkan av trålning än många andra arter av samma storlek. Bland andra typiska, i stort antal förekommande, djupbottenslevande borstmaskar kan nämnas, *Neoleanira tetragona*, *Paramphinoe jeffreysii*, *Neoamphitrite grayii*. Den sistnämnda är mycket framträdande på grund av sina drygt centimetertjocka lerrör och arten domineras på vissa bottnar (skrap 13, 14) tillsammans med *Melinna cristata*. Ytterligare en vanlig art är den rovlevande borstmasken, *Ceratocephale loveni*.

Ett särskilt intressant fynd utgör *Paradiopatra quadricuspis*, en borstmask, som i Sverige endast tagits i 3 exemplar från Säcken. Den är till skillnad från övriga här uppräknade borstmaskar bunden till grövre bottenmaterial, ofta korallgrus.

Den andra dominerande gruppen, musslorna (*Bivalvia*), är rikt representerade av ett flertal djuplevande arter. Nämns kan *Nucula tumidula*, *Ennucula tenuis*, *Nuculana minuta* och *Parvicardium minimum*. Som artnamnen antyder på de tre sistnämnda är det fråga om mycket små arter. Bland musslorna finns också ett intressant fynd, nämligen flera levande individer av *Macoma calcarea*, (skrap 11). Levande individer av denna art påträffas mycket sällan. Till en del kan detta kanske förklaras av att musslan gräver djupare än de flesta andra arter.

Av stort intresse är att två ormstjärnor som tidigare med stor sannolikhet varit vanliga inom området (se jämf. med Kosterrännan) båda påträffades i samma skrap (7), nämligen *Ophiura sarsii* och *Amphilepis norvegica*. Den förstnämnda är ledart för det av Petersen beskrivna Skagerraks-samhället, den andra för Djupsamhället (se ovan). Båda arterna har starkt minskat under 1900-talet, troligen som en följd av trålning och förekommer numera endast på sluttningarna ned mot djuprännan i isolerade mjukbottensfickor. *Amphiura chiaiei* förekommer tillsammans med den grävande sjöborren *Brissopsis lyrifera* i de flesta skrap, men i lågt antal.

Ytterligare arter som bör omnämnas är isopoden *Munnopsis typica*, som kan förekomma i stort antal på bottenytan, där den kliver omkring på mycket långa ben, mycket lik en lockespindel. Likaså den grönfärgade skedmasken, *Bonellia viridis*, som ligger nedgrävd på djupa sandblandade bottnar och sträcker ut sin halvmeterlånga tvådelade munarm. Den mycket smala piprensaren, *Stylatula elegans*, lätt att förväxla med *Virgularia mirabilis*, är värd att notera i den totala avsaknaden av de för dessa bottnar tidigare vanliga arterna av piprensare, *Funiculina quadrangularis* och *Kophobelemnus stelliferum*. Båda arterna är med stor sannolikhet offer för räktrålningen i området.

De större kräftdjuren låter sig dåligt fångas av den använda skrapan, varför de olika arterna av räkor är underrepresenterade i redovisningen. Samtliga förekommande arter av släktet *Pandalus*, -*borealis*, *motagui* och *propinquus* - finns dock med, liksom den ofta tillsammans med sjöanemoner förekommande arten *Spirotocaris liljeborgii*.

Region 3, skrap 15-40.

Området begränsas mot väster av den avsmalnade och något uppgrundade djuprännan och i öster, norr om Tisler, av en smal rygg på ca 100 meters djup. Den centrala delen utgörs av ett breddat, djupare parti ned till drygt 260 meter. Som framgår av kartan har de flesta skrapen (18) tagits utefter 4 transsektorer. Av de övriga skrapen har några tagits utefter bergsbranter, andra på de djupaste partierna i regionen.

De åtta hårbottenskrapen, (15,19,20,26,34), som togs utefter den norra branten är artrika med ett stort antal för de djupa hårbottarna karakteristiska och flera fall mycket intressanta arter. Svampdjuren är rikt företrädda, särskilt i skrap 15 och 20, med stor dominans av karaktärsarten *Geodia baretti*. Totalt identifierades 17 arter av svampdjur. Av särskilt vetenskapligt intresse är det relativt sällsynta, vackert förgrenade svampdjuret *Antho dichotoma*, det starkt blåfärgade *Hymedesmia paupertas* och det storvuxna, mycket ovanliga *Clathria barlei*. I skrap 20 påträffades en till svampdjuren starkt knuten borstmask, *Pionosyllis nidarosiensis*. Denna art lever på stora bladformade svampdjur av typ släktet *Phakellia*. Även hydroiderna finns representerade av flera storvuxna karakteristiska djupformer, såsom *Grammaria abietina*, *Sertularella gayi*, *Stegopoma plicatile* och *Cosmesira pilosella*. I tre av skrapen (20,26,34) påträffades död *Lophelia pertusa* och flera arter av den härtill vanligt förekommande faunan, t.ex. sjöanemonen *Edwardsiella loveni*, borstmasken *Protula tubularia*, musslorna *Modiolula phaseolina*, *Chlamys sulcata* märlkräftan *Orchomene serrata*, trollhummern *Munidopsis serricornis* och ormstjärnan *Ophiactis balli*.

Den stora sjöanemonen, *Bolocera tuediae*, förekommer allmänt i området och i skrap 19 innehåller fångsten också de tre kräftdjursarter som i Kosterfjorden befunnits leva i skydd av det starkt brinnande nässeldjuret. Dessa är de båda räkorna *Spirontocaris liljeborgii* och *Lebbeus polaris* och den stora trollkrabban, *Lithodes maja*.

Ytterligare en framträdande sjöanemon är *Hormathia digitata*, som sitter på skalet av stora snäckor, vanligen av släktet *Neptunea*. Båda dessa stora sjöanemoner förekommer både på hård- och mjukbottnar och ingår ofta som ett ovälvkommet inslag i trålängster.

Musslan *Acesta excavata* påträffades i form av döda skal. Som ovan framhållits är arten mycket vanlig i Kosterfjorden och i Säcken, varför samma förhållande med stor säkerhet också gäller för det här undersökta området.

Utöver de tidigare beskrivna kräftdjuren förekommer den djuplevande ludna eremitkräftan, *Pagurus pubescens*, i flera av skrapen.

Asciderna är genomgående en av de dominerande grupperna i hårbottenskrapen. Av särskilt intresse är de båda relativt ovanliga arterna, *Aplidium pallidum* (skrap 34) och *Cnemidocarpa devia* (skrap 20). Även två sandbottenslevande ascidier kan nämnas *Eugyra arenosa* och *Polycarpa fibrosa*.

Transsekten 16-18 har gått över en starkt uppsplittrad botten. Mjukbottensorganismer dominerar, men skrap 17 och 18 innehåller även flera hårbottensformer. Mycket av materialet består av döda molluskskal med inslag av död *Lophelia*, troligen ansamlat av strömmar från omgivande klippbottnar. Bland hårbottensarterna förtjänar en art att uppmärksammas, sjöanemonen *Kadosactis abyssicola* (skrap 17). Den påträffas sällan och man vet mycket lite om dess biologi. Samma förhållande gäller den från samma skrap tagna, *Paraedwardsia arenaria*, en mycket ovanlig grävande sjöanemon som lever i djupa sandbottnar. Från skrap 17 bör också nämnas den största i Skagerrak levande tanaidacén, *Apseudus spinosus*. Den finns på strömspolade bottnar och är också vanlig i Säcken. Även amfipoden, *Leucothoe spinicarpa*, tillhör de största i sin grupp och lever i samma miljö som den förra arten.

Bland mjukbottensorganismerna dominerar inte *Melinna cristata* och de typiska djuplevande musslorna utan de flesta påträffade arter är karakteristiska för grundare blandbottnar. En borstmask som förtjänar att nämnas är *Streblosoma bairdii*, som bygger korkskruvsformade lerrör. Denna förekommer normalt på större djup än de här påträffade exemplaren.

Transsekten 21-25 domineras av mjukbottensarter. Bottnen är djupare och de typiska representanterna är åter dominerande, *Melinna cristata*, och flera av de ovan nämnda musslorna. I det djupaste skrapet (22) dominerar musslan *Yoldiella lucida*. Denna art är en typisk djupform och förekommer inte grundare än 100 meter. I de andra skrapen ersätts den av *Yoldiella philippiana*.

Även i några av dessa skrap påträffas död *Lophelia*, vilket kan tyda på att mera sammanhängande döda bestånd med eventuella inslag av levande kolonier kan finnas i kanten av djuprännan.

Transsektionen 29-33 går över den bredaste delen av Hvalerränna och de levande bottendjuren är uteslutande mjukbottensarter. Mönstret överensstämmer med tidigare skrap där *Melinna cristata* och musslor dominarar på de djupaste bottnarna. Intressant är att notera att i skrap 24 utgör den grävande kräftan *Calocaris macandreae* ett dominerande inslag. En relativt ovanlig djuplevande borstmask (terebellid), *Artacama proboscidea* påträffades i samma skrap. Från Hvalerränna noteras gruppen *Oligochaeta*, fåborstmaskar eller daggmaskar ofta i stort individantal. Denna grupp representeras i havet av flera, ofta mycket små arter, som bara ett fåtal experter kan artbestämma. För sjöpennan, *Kophobelemon stelliferum*, är tendensen densamma som tidigare. Den finns utanför trålområdet inne i trånga klyftor, ex. i skrap 33. I sistnämnda skrap finns ett anmärkningsvärt fynd, en räka som normalt lever på ett djup mellan 400-700 meter, *Sergestus arcticus*. Den är tidigare i något enstaka exemplar tagen i Oslofjorden. Arten är den enda representanten i Skandinavien för gruppen *Pennaidae*, som normalt utgörs av stora tropiska arter. Det verkar som om de smala mjukbottensklyftorna som löper ut från den centrala rännan utgör viktiga refuger för trålningsskänsliga arter.

Transsekt 36-40 är placerad direkt sydväst om Löperen, där det mesta av Glommans vatten flyter ut. Detta kan förklara att uteslutande mjukbottensarter har påträffats, trots att bottnarna för de båda inre skrapen är starkt kuperade. Intressant är också att notera att skrap 36 och i viss mån 37 är de enda i hela undersökningen där man finner ett välutvecklat Amphiura-samhälle, med *Amphiura chiajei* och *Brissopsis lyrifera* som dominante. Detta samhälle gynnas av eutrofiering, vilket troligen är fallet på de båda lokalerna. *Amphiura chiajei*, påträffas, vilket kan avläsas av tabellerna, på de flesta mjukbottenslokaler, men aldrig som dominerande form. Samma förhållanden råder i Kosterfjorden, där arten bara på vissa lokaler uppträder i samma höga numerär som den gör ute på större mjukbottenseenheter i Skagerrak och Kattegatt.

Skrap 41, 42-45 är tagna i den smalaste och grundaste delen av Hvalerränna, det område som kan betecknas som en djup tröskel till Kosterränna. Stora praktiska problem tillstötte vid provtagningen på grund av mycket starka strömmar. De skrap som lyckades fördes samman till en gemensam provtagning. Skrap 41 ligger något utanför "tröskeln" och består av blandbotten med ett fåtal hårbottensarter med död *Lophelia* och i övrigt ett stort antal borstmaskar och musslor, av vilka flera gynnas av hög näringshalt.

På det grundaste och mest strömspolade området uppträder en stor artblandning, vilket visar att skrapan har gått över ett stort antal skiftande bottentyper och att hög artdiversitet råder. Relativt stora mängder av död *Lophelia* påträffades med några av de tillhörande karakteristiska arterna. Eftersom bottnarna här är starkt strömspolade, samtidigt som näringstillgången är mycket god (vid Löperns utlopp) måste man utgå ifrån att det finns en rik filtrerande fauna (jfr. trösklarna till Iddefjorden). Flera svampdjur med dominans av de svårbestämda arterna av kalksvampar *Ute gladiata/Aphroceras ensata* påträffas. Även koralldjuren är rikt representerade, där även den solitära stenkorallen *Caryophyllia smithii* uppträder. Bland hydroideerna kan noteras den ståtliga, djuplevande *Halopteris citharina* och bland mossdjuren den stora förkalkade *Hormea lichenoides*. Den förhållandevis rika förekomsten av hydroider och mossdjur tyder på sedimentfria klippbottnar. Även brachiopoderna är rikt företrädda med bl.a. levande exemplar av *Macandrevia cranium*, ännu ett tecken på rena hårbottnar. Området med sin starkt uppsplittrade bottentopografi och trånga vattenpassager, hyser med största säkerhet många överraskningar vad gäller artsammansättning och borde studeras med ROV-teknik, bland annat för att eventuellt kunna finna levande *Lophelia pertusa*.

DISKUSSION

Som tidigare framhållits får undersökningen betraktas som en grov, mycket översiktlig inventering. Med de erfarenheter som TMBL har av faunan i Kosterfjorden kan ändå vissa generella slutsatser om områdets biologiska status göras.

Vad gäller den djupa hårbottensfaunan finns de flesta av de från Kosterrännan typiska karaktärsarterna representerade, i många fall i dominerande antal. Flera grupper är underrepresenterade i artantal, främst svampdjur, mossdjur och några mindre djurgrupper på grund av bestämningssvårigheter. Ingen möjlighet har funnits att studera någon eventuell vertikalzoning. Metoden tillåter inte heller att några jämförelser görs mellan olika delar av undersökningsområdet. Anmärkningsvärd är den utbredda förekomsten av död Lophelia längs kanterna av djupområdet. En noggrannare undersökning av dessa bottnar skulle med sannolikhet öka antalet arter för området och eventuellt också utöka antalet lokaler för levande koraller (se ovan).

På grundval av det biologiska material som erhållits kan man utgå ifrån att faunastrukturen i undersökningsområdet i stort sett överensstämmer med den som finns i Kosterrännan. En mera detaljerad studie skulle möjligen visa på områdets roll som östgräns för flera arter som förekommer i djuprännorna ute i Skagerrak. Det mest intressanta fyndet i detta hänseende är den sällsynta sjöstjärnan, *Pteraster militaris* (ca 5 cm i diam.) från den västra sluttningen av Hvalerdjupet, skrap 6. Denna art har aldrig tagits i Kosterfjorden, men finns tidigare i något enstaka exemplar registrerad från Oslofjorden (se ovan). Av de förväntade hårbottenslevande utsjöarter, som inte påträffades, kan i första hand nämnas de meterhöga hornkorallerma *Primnoa resaediformis* och *Paramuricea placomus*.

Artsammansättningen på mjukbottnarna inom undersökningsområdet överensstämmer också i stora drag med den i Kosterrännan. Mjukbottensrealerna är relativt små och uppsplittrade i hyllor och fickor ned mot den centrala mjukbottensrännen. I bottnematerialet ingår stora inslag av sand, korallgrus och kalkskal. Borstmaskar och musslor är de båda helt dominerande grupperna. Notabelt är att antalet arter på de djupaste mjukbottnarna i undersökningsområdet är betydligt större än i den centrala Kosterrännan. Förklaringen kan vara att trålningen är mera intensiv på den svenska sidan. Dock saknas flera av de arter som visat sig vara mest trälkänsliga, främst sjöpennorna, och ledarterna för det djupa Skagerrakssmhället, *Amphilepis norvegica* och *Delectopecten vitreus*. Av anmärkningsvärda fynd förtjänar den djuplevande räkan *Sergestus arcticus* att särskilt uppmärksammas.

Generellt sett uppvisas den största överensstämmelsen i artsammansättningen mellan Hvalerrännan och Säcken.

En iakttagelse var att samtliga skrap innehöll sediment. Inga "rena" hårbottenskap erhölls. Detta kan bero på tillfälligheter orsakade av ovan nämnda svårigheter vid provtagningen. Från studier i Kosterfjorden har dock registrerats en tilltagande igenslamning av de djupa hårbottnarna. En typisk situation är att på flera lokaler finner man stora svampdjur i flera centimeter tjocka sediment. Dessa organismer, som är gamla och växer långsamt, har satt sig som larver då berget var fritt från sediment. Ingen ny hårbottensfauna kan idag etablera sig på dessa bottnar. Partikelhalten i bottenvattnet i Kosterrännan är också mycket hög, vilket kan ha en skadlig påverkan på flera filtrerande djur. Bl.a.brachiopoder är kända för att vara känsliga för hög partikelhalt i vattnet. Denna grupp har också minskat kraftigt i Kosterfjorden under de senaste årtiondena, framförallt arten *Macandrevia cranium*.

Flera samverkande orsaker kan ligga bakom igenslamningen av de djupa hårbottnarna. En ökad produktion i vattenmassan (eutrofiering), ett ökat utsläpp av partiklar från land, framförallt från jordbruket och en ökad omrörning av bottensedimenten från trålningen (se nedan).

Eftersom det undersökta området får betecknas som en yttre del av Glommans estuarium och ligger under den plym av glommavatten, som så markant avskiljs på satellitbilder över området, måste områdets djupa hårbottnar betecknas som särskilt utsatta för igenslamning. Under långa perioder har utsläppen från Glomma varit mycket höga både av organiska ämnen från samhällen och industrier och av lerpartiklar från jordbruk och erosion. Enligt uppgift (NIVA 1984) fördes det

årligen ut ca 50 000 ton organiskt material (BOD) från Glomma. Även om utsläppen idag är kraftigt reducerade har säkert en stor påverkan på bottenfaunan i det undersökta området redan skett.

I den norsk-svenska undersökning från 1989/90, med särskilt tyngdpunkt på spridningen av vattnet från Glomma och dess påverkan på gränsvattnen, genomfördes studier av suspenderat material och sediment. Från sedimentfällor, som sattes ut på 7 lokaler (3 inom undersökningsområdet) på 10 och 50 meters djup framkom att på 10 m-nivån varierade sedimentationen mellan 600 och 1000 g/m²/år på de tre norska lokalerna, medan motsvarande värden i Koster-området var 450-570. På 50 m-nivån sedimenterade 2-3 gånger mer material jämfört med 10 m-nivån. Den ökade mängden sediment på större djup ansågs ha sin främsta orsak i resuspension från de grundare bottnarna.

Även en kvantitativ studie av mjukbottensfaunan (bottenhugg) genomfördes inom den för Sverige och Norge gemensamma undersökningen (Engnell 1991). De 9 lokalerna ligger i en yttre och en inre nord-sydlig gradient. De yttre lokalerna domineras av suspensionsätande arter, medan de inre, längs kusten, domineras av depositionsätare. Endast en av de 9 lokalerna (väster om S. Lauer) ligger inom det här aktuella området och på ett djup under 60 meter, varför studien har ett begränsat intresse för denna undersökning. Borstmaskarna dominerade i artantal på den aktuella lokalen, medan två grupper av echinodermer (*Amphiura*, *Brissopsis*) upptäcktes den högsta biomassan. Sedimenten undersöktes också bl.a. på glödförlust. Den uppmätta glödförlusten, ett mått på halten av organiskt material i sedimentet, var signifikant högre på bottnarna i Hvalerområdet (7-9%) jämfört med Kosterområdet (2-4%), vilket är ett tecken på att bottnarna på den norska sidan visar på en kraftig eutrofiering.

Ytterligare en undersökning, som är betydelsefull för området är det återbesök på Petersen's mjukbottenstationer i Oslofjorden från 1914, som genomfördes av Rosenberg, Gray, Josefson och Pearson 1985.

(Petersen's benthic stations revisited. II. Is the Oslofjord and eastern Skagerrak enriched? *J.Exp.Mar. Biol. Ecol.*, 1987, Vol. 105, pp 219-251). Vissa arter av echinodermer, bortmaskar och musslor. Från stationerna i yttre Oslofjorden noterades på grundare bottnar (<100 m) en kraftig ökning av *Amphiura filiformis* och musselssläktet *Thyasira*. Däremot har *Amphiura chiajei* på djupare bottnar bara ökat marginellt. Den största artförändringen har, som ovan påtalats, skett på de djupaste bottnarna i yttre Oslofjorden av det av Petersen beskrivna *Amphilepis norvegica-Pecten (Delectopecten) vitreus*-samhället. På station 38 på 327 meter, väster om S. Missingen, var detta djupsamhälle helt dominerande 1914. 1985 påträffades inga av de båda ledarterna på denna station. Dominerande var istället musslor av släktena *Thyasira*, *Nucula* och *Abra*. *Amphilepis norvegica* registrerades glest utspridd på grundare bottnar och utefter sedimentsluttningar. Däremot påträffades inte kammusslan *Delectopecten vitreus* på någon av Petersen's stationer. Eftersom detta samhälle också fanns utvecklat i Kosterrännan kan man utgå ifrån att det måste ha funnits i Hvalerdjupet och i Hvalerrännan. Författarna förklarar de stora faunaförändringar som skett under 70-årsperioden i första hand måste ses som en effekt av övergödning. De nämner också bottentrålning och minskad fiskpredation som tänkbara orsaker till förändringarna.

HOT MOT MILJÖN

Igenslamning och eutrofiering

Av resultaten från ovan närmnda undersökningar kan man på goda grunder betrakta de båda djupa bassängerna inom undersökningsområdet som ackumulationsbottnar för stora mängder organiskt material, dittransporterat från långt håll och från omgivande land- och havsområden. Tillväxten av sediment sker främst genom en kontinuerlig resuspension från grundare bottnar. Även om lokala utsläpp har minskat under det senaste årtiondet ökar generellt mängden suspenderat material i

kustvattnet varför ighenslamning troligen utgör ett stort hot mot de djupa hårdbottnarna i Hvalerområdet, och övergödning ett hot mot mjukbottnarna.

Trålning.

Nedanstående redovisning bygger på den dokumentation, som gjorts och de erfarenheter som erhållits från Kosterfjorden. Eftersom trålfsket i princip tillgår på samma sätt på båda sidor om gränsen och utvecklingen inom trålfsket varit likartad kan man utgå från att effekterna på bottnarna överensstämmer.

Trålfske efter nordhavsräkan, *Pandalus borealis*, har pågått i Yttre Oslofjorden och i Kosterrännan under större delen av 1900-talet, men under de senaste årtiondena har fisket effektiviserats med hjälp av modern instrumentering, större trålar och vidareutvecklad trålteknik. Bottenarealer som tidigare i stor utsträckning varit skyddade från trålspåverkan är nu åtkomliga. Särskilt gäller detta områden i nära anslutning till hårdbottnar. Samtidigt har det utvecklats ett fiske med mindre enmanstrålar, med vilka man kan tråla på bottnar som är för trånga för de större redskapen. Denna utveckling gäller också trålning efter havskräpta, *Nephrops norvegicus*.

Till skillnad från en kräfttrål, släpar en räktrål strax ovanför botten. Trålbron, som håller trålen utspänd, skär dock ner i bottensedimenten. I samband med att trålarna har ökat i storlek har trålbron blivit allt tyngre och utrustats med kraftiga metallbeslag. Trålbron har också utrustats med s.k. bobbiner, rullar med vilka trålen kan ta sig över ojämnheter, såsom berg o dyl. Eftersom beständen av räkor har visat sig vara tätast närmast bergskanterna finns en ekonomisk drivkraft att komma så nära hårdbottnarna som möjligt.

Effekter av trålning på mjukbottnarna

Genom videoupptagningar från mjukbottnarna i Kosterrännan har konstaterats att dessa är genomkorsade av drygt meterdjupa färnor, se foto. Även om dokumentation direkt från pågående trålning saknas, kan man dock på goda grunder utgå ifrån att de gjorda iakttagelserna orsakas av räktrålning genom att de tunga trålbron skär ner i bottnen. Effekterna blir särskilt märkbara på grund av att de djupa mjukbottnarna i Kosterrännan utgörs av ett ytskikt av löst sediment och ett underliggande mäktigt lager av hård ishavslera. Det övre skiktet virvlas upp, medan den hårdare leran lägger sig i höga vallar. Bottnen kan närmast liknas vid en slarvigt plöjd leråker. Vallarna eroderas successivt bort, och man kan samtidigt finna alla stadier i denna process.

Några studier av effekterna av trålning på bottenfaunan som är tillämpbara för undersökningsområdet finns inte tillgängliga. Som ovan framhålls har räktrålning pågått i Hvaler-Koster-området under snart 100 år och några otrålade bottnar på jämförbara djup för referensstudier står inte att finna. Man kan utgå ifrån att effekterna på mjukbottenfaunan i området gradvis blivit större i samband med att räktrålningen ökat i omfattning och instrument och redskap moderniseras. Som en direkt effekt av trålens framfart är den ovan nämnda uppplöjningen och en därmed åtföljande omrörning, omlagring och uppslamning av sediment. Detta skapar en instabilitet på naturligt homogena och stabila bottnar, där flera av bottenorganismerna lever som depositionsätare i det översta sedimentlagret.

Följande effekter på mjukbottenfaunan kan antas direkt eller indirekt orsakade av trålningen.

1. Påverkan på räkbeständen och fiskfaunan nära bottnen.
2. Uppstickande från och på bottenytan befintliga större djur, som t.ex. sjöpennor och vissa sjögurkor fastnar i trålen och förs bort.
3. Flera på bottenytan levande arter missgynnas av omlagring och ökad uppslamning av sedimenten.
4. Omlagringen ökar tillgången på organiskt material vid bottenytan, vilket i sin tur ökar eutrofieringseffekten.
4. Vissa kortlivade, mer rörliga och mindre specialiserade arter, s.k. opportunister, gynnas.
5. I de hålor och färnor som trålbron åstadkommer kan bildas stagnant vatten med oxygenfria sediment.

Vad beträffar beständen av *Pandalus borealis* i Skagerrak har dessa inte minskat, utan anses tåla nuvarande fisketryck. Samma gäller beständet i Kosterrännan. Huruvida detta bestånd är isolerat eller en del av Skagerraksbeständet är inte känt. Däremot har beständen av fisk minskat dramatiskt i

Kosterfjorden under de senaste 30 åren (förf.egna iakttagelser), alltifrån djuplevande kallvattensarter som håkäxan, *Etmopterus spinax*, Skandinaviens minsta haj, skolästen, *Coryphaenoides rupestris*, havsmusen *Chimaera monstrosa*, kolmulen, *Micromesistius poutassou* m.fl. till mer allmänt förekommande arter som torsk och långa. Numera förekommer mycket små bifångster av fisk i räktrålarna. Vad som orsakat den kraftiga nedgången i fiskbestånden är inte känt. Att de flesta av dessa fiskarter är viktiga predatorer på räkor och vissa andra evertebrater kan ha påverkat artsammansättningen och bidragit till att beståndet av *Pandalus borealis* är stabila.

Från äldre trålfiskare och erfarenheter från provtagningar i Kosterfjorden kan konstateras att flera arter av sjöpennor (pennatulaceer) minskat kraftigt och helt försvunnit på de bottnar som trålas. Detta gäller främst den "stora piprensaren", *Funiculina quadrangularis*, men också en av karaktärsarterna för Hvaler-Kosterområdets djupa mjukbottnar, *Kophobelemnnon stelliferum*. Fisket med enmanträlar på sluttningarna och i de mindre smalare rännorna har bidragit till att fler arter nu är hotade över större områden. Några av de drabbade arterna påträffas fortfarande i lerfickor i skydd av hårdbottnar. Även många stora fleråriga arter som tidigare påträffades utefter sluttningarna ned mot Kosterrännan och i då oträlade rännor är numera borta eller mycket sällsynta i fjorden. Dit hör t.ex. borstmasken *Panthalis oerstedi*, skedmasken *Bonellia viridis* (finns i Säcken och Hvalerrännan) och ormstjärnan *Ophiura sarsi*.

Det från Kosterrännans djupaste mjukbottnar (och sannolikt också från det för denna undersökning aktuella området) påträffade bottensamhället med ledarterna, ormstjärnan *Amphilepis norvegica* och kammusslan *Delectopecten vitreus* är sedan slutet av 1960-talet helt utraderat. Den av Jägerskjöld 1925 i riktig mängd (G. Gustafsson, A. Eliason pers.meddel.) påträffade kamnusslan var redan sällsynt i början av 1960-talet och har sedan drygt 25 år tillbaka inte påträffats. Den centimeterstora musslan förankrar sig med en byssustråd på bottnytan och blir därför särskilt känslig för omrörning av ytsedimenten. Den andra ledarten påträffas fortfarande i lerfickor utefter sluttningarna ned mot djuprännan. Eftersom detta samhälle är beskrivet från Skagerraks djupaste bottnar >400 meter, och tidigare förekomst i Hvaler-Kosterrännan förklarades med fjord-effekten, får man anta att ingående arter är särskilt känsliga för instabila förhållanden.

Ytterligare en för sedimentomrörning känslig art, som finns beskriven från Kosterrännans djupa mjukbottnar är mossdjuret *Kinetoskias smittii*. Den ca 10 cm höga arten som sitter fast i bottnytan med rotliknande utskott är inte rapporterad från Kosterområdet under de senaste 50 åren.

Effekter av trålning på hårdbottnarna

Tidigare undvek trålfiskarna att gå för nära bergbottnar för att inte riskera att få sina trålar söndertrivna. Som ovan beskrivits är numera trålarna speciellt utrustade för att kunna komma över ojämnheter och det har visat sig vara gynnsamt ur fångstsynpunkt att tråla vid kanterna av djupa bergbottnar. Detta har inneburit att troligen även hårdbottnarna direkt påverkas av trålning. Några säkerställda spår på hårdbottnarna har dock inte kunnat konstateras. Det är främst två typer av påverkan på hårdbottnar, som är sannolika. 1. En mekanisk påverkan på fastsittande djur från trålvirar och andra tråldelar i samband med trålning på eller nära bergbottnar. 2. Resuspension av sediment och avsättning på tidigare sedimentfria hårdbottnar som en effekt av ökad sedimentomrörning och trålning allt närmare hårdbottnarna.

Under de senaste 10 åren har det blivit allt svårare att få renå hårdbottenskrap från större djup i Kosterrännan. Videofotografering har bekräftat en kraftigt ökad igenslamning av djupa hårdbottnar, se ovan. Likaså har fotografierna avslöjat en hög partikelhalt i Kosterrännans bottenvatten.

Försvinnandet av den tidigare vanliga brachiopoden, *Macandrevia cranium*, från de centrala djupområdena i Kosterrännan, kan vara en effekt av den förhöjda partikelhalten.

Risker med sjötransporter och okontrollerbara utsläpp avgifter

Flera exempel finns på de förödande konsekvenserna för den marina kustmiljön av större oljeutsläpp.

En grundstötning med en olje- eller kemikalietanker måste betecknas som det största och mest reella hotet mot området. Trafiken av fartyg i området är tät och navigationsfel kan aldrig uteslutas. Flera allvarliga tillbud har redan ägt rum.

Likaså kan situationer uppstå i samband med industibränder och översvämnningar längs Glommas lopp att okontrollerbara halter avgifter kan föras ut från floden och allvarligt påverka havsmiljön. En välorganiserad norsk-svensk beredskap måste byggas upp för att möta akuta och storskaliga hot mot de gemensamma stora marina värdena vare sig området avsetts som marint reservat eller ej.

Levende koraller bestående av
steinkorallien **Lophelia pertusa**.